

Școala liant între generații

— MASĂ ROTUNDĂ —

*Școala în era digitală:
provocări și oportunități
pentru toate generațiile*

Ediția a IV-a, 2026

Coordonatori:
Silaghi Valentina Gela
Ujoc Maria
Gherlea Diana

Școala liant între generații

- MASĂ ROTUNDĂ -

Ediția a IV-a

Școala în era digitală:
provocări și oportunități
pentru toate generațiile

Responsabilitatea asupra originalității și corectitudinii
conținutului și tehnoredactării revine în exclusivitate autorilor.

ISSN 3153-3701

ISSN-L 3153-3701

ȘCOALA VIITORULUI: INOVAȚIE, TEHNOLOGIE ȘI DIALOG ÎNTRE GENERAȚII

*Prof. Andrei Doina, Liceul Tehnologic Special pentru
Copii cu Deficiențe Auditive, Buzău*

Educația digitală – realitate și necesitate

Societatea actuală este caracterizată printr-un ritm accelerat al schimbării. Elevii de astăzi cresc într-un univers dominat de tehnologie, acces rapid la informație și comunicare instantanee. În acest context, școala are responsabilitatea de a adapta metodele de predare la nevoile reale ale noilor generații.

Digitalizarea educației nu înseamnă doar utilizarea calculatoarelor sau a tabletelor în clasă, ci presupune o schimbare de paradigmă. Profesorul nu mai este singura sursă de informație, ci devine facilitator al învățării, mentor și ghid în procesul de formare al elevului. Platformele educaționale, aplicațiile interactive și resursele multimedia contribuie la crearea unui act educațional mai atractiv și mai eficient.

În perioada pandemiei, școala online a demonstrat că tehnologia poate asigura continuitatea procesului educațional. Deși această experiență a evidențiat dificultăți legate de accesul la internet sau de pregătirea digitală insuficientă, ea a accelerat

integrarea instrumentelor digitale în educație și a schimbat perspectiva asupra învățării.

Școala – liant între generații

Una dintre cele mai importante misiuni ale școlii este aceea de a crea punți de legătură între generații. Profesorii aparțin adesea unor generații diferite față de elevii lor, iar modul de raportare la informație și tehnologie poate varia considerabil. Cu toate acestea, educația digitală oferă oportunitatea unui dialog autentic și a unei colaborări eficiente.

Elevii pot deveni parteneri activi în procesul de învățare, contribuind cu abilitățile lor tehnologice, în timp ce profesorii oferă experiență, discernământ și valori morale. Astfel, relația educațională se transformă într-un schimb reciproc de cunoștințe și competențe.

În multe școli, proiectele colaborative realizate prin intermediul aplicațiilor digitale demonstrează că generațiile pot învăța unele de la altele. Atelierele de utilizare a platformelor online, realizarea de prezentări interactive sau crearea de materiale video educaționale sunt exemple prin care tehnologia devine un instrument de apropiere și comunicare.

Inovația – cheia unei educații moderne

Educația inovativă presupune introducerea unor metode care stimulează creativitatea, gândirea critică și implicarea

activă a elevilor. Printre cele mai eficiente practici inovatoare se numără învățarea bazată pe proiecte, gamificarea și utilizarea inteligenței artificiale în educație.

Gamificarea transformă procesul de învățare într-o experiență atractivă prin utilizarea elementelor specifice jocurilor: puncte, niveluri, provocări și recompense. Elevii devin mai motivați, iar participarea lor la activități crește semnificativ.

De asemenea, tehnologiile digitale oferă posibilitatea explorării interactive a unor conținuturi greu de prezentat prin metode tradiționale. În diferite discipline școlare, acestea contribuie la transformarea lecțiilor în experiențe mai atractive și mai accesibile pentru elevi. În cazul matematicii, utilizarea aplicațiilor educaționale, a programelor de geometrie dinamică sau a simulărilor virtuale facilitează înțelegerea unor noțiuni abstracte și dezvoltă gândirea logică. Elevii pot vizualiza mai ușor grafice, transformări geometrice și modele matematice, ceea ce face procesul de învățare mai interactiv și mai eficient.

Inteligența artificială reprezintă un alt domeniu cu impact major asupra educației. Platformele inteligente pot personaliza învățarea în funcție de ritmul și nevoile fiecărui elev, oferind feedback rapid și activități adaptate nivelului de pregătire.

Totuși, utilizarea tehnologiei trebuie realizată echilibrat. Inovația nu poate înlocui complet relația umană dintre profesor și elev. Empatia, comunicarea directă și sprijinul emoțional rămân elemente esențiale ale actului educațional.

Provocările școlii digitale

În ciuda avantajelor evidente, digitalizarea educației aduce și numeroase provocări. Una dintre cele mai importante este inegalitatea accesului la tehnologie. Nu toți elevii beneficiază de dispozitive performante sau de conexiune stabilă la internet, ceea ce poate genera diferențe semnificative în procesul de învățare.

O altă provocare este reprezentată de suprasolicitarea digitală. Petrecerea unui timp îndelungat în fața ecranelor poate afecta concentrarea, sănătatea fizică și relațiile sociale ale elevilor. De aceea, școala trebuie să promoveze un echilibru între activitățile digitale și cele tradiționale.

De asemenea, profesorii au nevoie de formare continuă pentru a putea utiliza eficient noile tehnologii. Competențele digitale au devenit indispensabile în activitatea didactică, iar dezvoltarea profesională trebuie să includă permanent cursuri și programe de specializare în domeniul educației digitale.

Nu în ultimul rând, este necesară dezvoltarea spiritului critic al elevilor în raport cu informațiile din mediul online.

Într-o lume în care fake news-ul și dezinformarea circulă rapid, școala are rolul de a forma utilizatori responsabili și conștienți ai tehnologiei.

Concluzii

Școala viitorului trebuie să fie un spațiu al colaborării, creativității și adaptabilității. Educația digitală nu reprezintă doar o tendință modernă, ci o necesitate a societății contemporane. Prin utilizarea inteligentă a tehnologiei, școala poate deveni un adevărat liant între generații, oferind oportunități egale de dezvoltare și învățare.

Inovația în educație nu constă exclusiv în introducerea unor dispozitive moderne, ci în capacitatea profesorilor și elevilor de a construi împreună experiențe autentice de învățare. O școală conectată la realitățile lumii actuale va reuși să pregătească tineri creativi, responsabili și capabili să facă față provocărilor viitorului.

Astfel, tehnologia trebuie privită nu ca un scop în sine, ci ca un instrument prin care educația devine mai accesibilă, mai atractivă și mai aproape de nevoile fiecărei generații.

Bibliografie:

1. Ceobanu, Ciprian; Cucoș, Constantin; Istrate, Olimpius; Pânișoară, Ion-Ovidiu, *Educația digitală*, Editura Polirom, Iași, 2022

2. Ceobanu, Ciprian; Istrate, Olimpius; Velea, Simona,
Pedagogie digitală, Editura Polirom, Iași, 2025

TENDINȚE METODOLOGICE MODERNE ÎN LECȚIA DE EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORTIVĂ FOLOSIND TEHNOLOGIILE INFORMAȚIONALE

Prof. Anton Anilena

Liceul cu Program Sportiv Brăila, Jud. Brăila

În această lume în care singurul aspect nemodificat este schimbarea, învățământul trebuie să se integreze și să își adapteze ofertele pentru a veni în sprijinul noii generații, actualizându-și permanent finalitățile și resursele, astfel încât să răspundă noilor provocări și, în același timp, să le ofere subiecților educației deprinderi și instrumente de muncă eficiente.

Dacă schimbările în ceea ce privește planurile de învățământ, curriculumul, formele de organizare și toate celelalte aspecte ce țin de resursele materiale sunt relativ ușor de implementat și de controlat, modelarea resurselor umane este un proces mai dificil și de durată (aici intervin mentalitățile, deprinderile de muncă, rezistența în fața schimbării și alți factori care pot frâna acest demers).

Un exemplu concret al influenței transformărilor tehnice asupra desfășurării procesului instructiv-educativ este acela al impactului tehnologiilor informației și comunicării.

Tehnologia informațională aduce fenomenului sportiv metode noi de a învăța, de a cunoaște, de a progresa .

Educația fizică și sport -având propriile lui metodele de învățare (verbale, intuitive, practice), și care rămân fundația de bază a practicantului învățăcel, care este angrenat în mișcare, și care astfel tehnologia în mediul educațional caută să-și croiască propriul lui drum spre a desăvârșii complet și eficient acest proces educativ.

EDUCAȚIA FIZICĂ ȘI SPORTIVĂ – TEHNOLOGIE INFORMAȚIONALĂ

Tendențe și orientări metodice.:

- instruirea programată, modelarea, algoritmizarea

INSTRUIREA PROGRAMATĂ

În educație fizică și sport ,se aplica atât instruirea programată de tip liniar cât și de tip ramificată - Materialul ce urmează a fi predat, din programa școlară ,urmează a fi fragmentat în porțiuni mai scurte-metoda pașilor mărunți, și asta pentru a fi accesibil tuturor copiilor pentru ai ajuta să-și însușească cunoștințele predate cât mai rapid și eficient.În procesul de învățare ,colectivul nu este omogen ceea ce implică o învățare mai greoaie la unii copii și ca să nu rămână în urmă

se poate aplica aceasta tendință metodologică de –instruire programată, folosind tehnologia informațională, pași metodici, secvențele acțiunilor viitoare -algoritmii ,toate astea prin imagini video prezentate ,cu pașii și acțiunile respective de învățare a structurilor tehnico-tactice.

MODELAREA

Această tendință metodologică are mare aplicabilitate în educație fizică școlară și nu numai, este știută realitatea precum că, în educație fizică se folosesc mai multe metode de model, dar aceste metode se pot folosi și cu tehnologii informaționale eficiente cum ar fi:

1.Model intuitiv

-Grafice, diagrame, chinograme, așezări în teren, plasamentul în anumite jocuri de echipă.

2.Model de previziune

-Diferiti indici de analiză, parametrii de plan fizic, modul de dispunere în campul de joc al adversarilor etc.

Alte tipuri de model

-Model de joc, de antrenament, de echipă, de jucător, de post ocupat în cadrul jocului, de selecție etc.

-Diferiti indici de analiză, parametrii de plan fizic, modul de dispunere în campul de joc al adversarilor etc.

ALGORITMIZAREA

Algoritmizarea este o prelungire a instruirii programate și presupune o succesiune de evenimente prin care se rezolvă situațiile standardizate ,tipice.

Aceasta tendință metodologică este de tip noneuristic, adica nu stimulează creativitatea, inventivitatea.

În educație fizică ,algoritmii pot apărea sub formă de scheme operaționale de mișcare

Exemple: pentru prinderea și pasarea mingii de handbal sunt necesare o serie de acțiuni.Prinderea mingii de handbal necesită întâmpinarea ei ,apucarea ,amortizarea și reținerea ei. Pasarea mingii de handbal presupune ținerea ,avântarea, transmiterea și urmărirea ei.

În concluzie ,algoritmul respectă o anumită metodologie:

-fiind în concordanță cu aspectele legate de legile dezvoltării fizice ,vârstă, nivel de pregătire.

-fiind dozat, cuantificat, codificat etc.

Folosind tehnologia informațională pentru a aplica această orientare metodologică pot arăta că, acest lucru constă în a expune prin imagini video ,chinograme,planșe ,tablă electronică această ordine a acțiunilor necesare în a deprinde structura tehnico-tactică din jocul de handbal.

Domeniul educației și științei este influențat din ce în ce mai intens de tehnologia informației, revoluționând sistemul bazat pe manuale. Infiltrarea tehnologiilor informaționale moderne în domeniul educației fizice și sportului conturează un nou model de învățare și joacă un rol foarte important în pregătirea profesională a specialiștilor de profil. Combinația educației fizice cu tehnologiile informaționale contribuie la crearea unui proces de instruire stimulat, orientat spre cel ce învață și spre dobândirea de competențe.

Concluzie. Tehnologiile informaționale au o importanță majoră în pregătirea specialiștilor de educație fizică și sport. Utilizarea tehnologiilor informaționale este o tendință necesară atât pentru evoluția domeniului de educație fizică și sport, cât și pentru pregătirea specialiștilor de profil.

Bibliografie

1. Balint Gh. *Evoluția bazelor teoretice de implementare a tehnologiilor informaționale în procesul de predare-evaluare a cunoștințelor pe calculator*, Revista Studii și cercetări științifice, Seria Științe socio-umane, No 5, Departamentul pentru Pregătirea Personalului Didactic, Universitatea din Bacău, 2003

2. Cârstea Gh. *Teoria și metodică educației fizice și sportului*. Ed. Universul, București, 1993

CHIMIA ÎN VIAȚA DE IERI ȘI DE AZI – PUNȚI ÎNTRE GENERAȚII

Profesor: Antonie Marilena-Georgiana

Liceul de Arte „Marin Sorescu”/

Școala Gimnazială „Anton Pann”, Craiova, Dolj

Introducere

Știința a reprezentat dintotdeauna un factor esențial al progresului uman, iar chimia ocupă un loc aparte prin legătura sa directă cu viața cotidiană. De la activitățile simple din gospodărie până la cele mai avansate tehnologii moderne, chimia influențează permanent existența oamenilor. În acest context, școala are rolul de a realiza conexiunea dintre experiența generațiilor trecute și provocările lumii contemporane, transformând cunoștințele științifice într-un adevărat liant între generații.

Tema „Chimia în viața de ieri și de azi – punți între generații” evidențiază modul în care experiențele și practicile tradiționale se întâlnesc cu progresul științific actual. Dacă în trecut multe procese chimice erau aplicate intuitiv, astăzi ele sunt explicate și valorificate prin educație și cercetare. Profesorul de chimie contribuie la formarea unei perspective

moderne asupra lumii, păstrând în același timp respectul pentru tradiție și experiența acumulată de generațiile anterioare.

Chimia în viața cotidiană a generațiilor trecute

Cu mult înainte de dezvoltarea laboratoarelor moderne, oamenii utilizau procese chimice fără a le cunoaște explicațiile științifice. În gospodăriile tradiționale, fermentarea alimentelor, conservarea prin sărare sau afumare, prepararea săpunului ori utilizarea plantelor medicinale reprezentau activități obișnuite. Aceste practici demonstrează faptul că chimia a fost mereu prezentă în viața omului.

Bunicii și părinții noștri au învățat să folosească substanțele naturale în mod eficient și responsabil. Oțetul și bicarbonatul erau utilizate pentru curățenie, cenușa pentru obținerea leșiei, iar plantele medicinale pentru prepararea unor remedii tradiționale. În lipsa tehnologiilor moderne, oamenii manifestau un respect mai mare față de resurse și mediu, dezvoltând comportamente bazate pe economie și reutilizare.

De asemenea, agricultura tradițională presupunea cunoașterea empirică a solului, a îngrășămintelor naturale și a ciclurilor naturii. Chiar dacă explicațiile științifice lipseau, experiența practică transmisă din generație în generație avea o valoare educativă și formativă importantă.

Evoluția chimiei în societatea contemporană În prezent, chimia este una dintre cele mai dinamice și importante științe. Dezvoltarea industriei chimice, a medicinei, a cosmeticii, a tehnologiei alimentare și a protecției mediului demonstrează impactul major al acestei discipline asupra societății moderne.

Produsele farmaceutice moderne contribuie la prevenirea și tratarea bolilor, materialele sintetice sunt utilizate în numeroase domenii, iar cercetările din biochimie și nanotehnologie deschid perspective noi pentru viitor. De asemenea, chimia joacă un rol esențial în obținerea energiei, reciclarea deșeurilor și reducerea poluării.

Totuși, dezvoltarea tehnologică aduce și provocări importante. Utilizarea excesivă a substanțelor chimice, poluarea și consumul exagerat de resurse afectează echilibrul mediului.

Din acest motiv, educația chimică modernă trebuie să promoveze responsabilitatea, gândirea critică și comportamentele sustenabile.

Comparativ cu trecutul, elevii de astăzi au acces la informații variate, experimente digitale și tehnologii moderne de învățare. Manualele interactive, simulările virtuale și platformele educaționale facilitează înțelegerea fenomenelor chimice și dezvoltarea competențelor științifice.

Școala – spațiu al întâlnirii dintre generații

Școala reprezintă mediul în care valorile trecutului se întâlnesc cu cerințele prezentului.

Profesorul are misiunea de a transforma lecțiile într-un dialog între generații, valorificând atât experiențele tradiționale, cât și descoperirile moderne.

În predarea chimiei, exemplele din viața cotidiană contribuie la apropierea elevilor de conținuturile științifice. Discuțiile despre metodele tradiționale de conservare a alimentelor, despre preparatele naturale folosite de bunici sau despre transformările chimice întâlnite în gospodărie creează punți între experiența familială și cunoștințele dobândite la școală.

Activitățile practice și experimentele au un rol important în dezvoltarea interesului pentru știință. Elevii pot realiza proiecte despre apa potabilă, reciclare, alimentație sănătoasă sau produse ecologice, implicând și membrii familiei în procesul educațional. Astfel, școala devine un spațiu de colaborare și comunicare între generații.

În plus, educația modernă pune accent pe competențe și interdisciplinaritate. Chimia poate fi integrată cu biologia, fizica, geografia sau educația pentru mediu, contribuind la formarea unei perspective unitare asupra lumii.

Rolul profesorului de chimie în societatea actuală

Profesorul de chimie nu transmite doar informații științifice, ci formează atitudini și valori. Într-o societate dominată de tehnologie și informație rapidă, elevii au nevoie de repere clare și de modele educative autentice.

Prin metode moderne de predare, profesorul poate transforma lecțiile de chimie în experiențe atractive și relevante. Utilizarea experimentelor, a aplicațiilor digitale și a activităților interactive stimulează curiozitatea și gândirea logică a elevilor.

Totodată, profesorul are responsabilitatea de a educa elevii în spiritul protejării mediului și al utilizării responsabile a resurselor. Temele legate de reciclare, reducerea poluării și consumul responsabil trebuie integrate permanent în activitatea didactică.

Legătura dintre generații se realizează și prin transmiterea valorilor fundamentale ale educației: respectul pentru muncă, perseverența, responsabilitatea și colaborarea. În acest sens, profesorul devine un mediator între experiența trecutului și provocările viitorului.

Concluzii

Chimia a fost și rămâne o parte esențială a vieții umane. De la practicile tradiționale utilizate de generațiile trecute până

la tehnologiile moderne ale prezentului, această știință contribuie permanent la dezvoltarea societății.

Școala are rolul de a transforma cunoștințele științifice în instrumente de formare și apropiere între generații. Prin educație, experiențele trecutului sunt valorificate, iar elevii sunt pregătiți pentru provocările viitorului.

Predarea chimiei trebuie să depășească limitele manualului și să ofere elevilor posibilitatea de a înțelege legătura dintre știință, viață și responsabilitatea față de societate și mediu. Astfel, chimia devine nu doar o disciplină școlară, ci și o punte autentică între generații.

Bibliografie

1. Băran, P., *Didactica chimiei*, Editura Arves, Craiova, 2010
2. Cucos, C., *Pedagogie*, Editura Polirom, Iași, 2014
3. Negreț-Dobridor, I., Pânișoară, I. O., *Știința învățării. De la teorie la practică*, Editura Polirom, Iași, 2005
4. Radu, I., *Psihologia educației și dezvoltării*, Editura Academiei Române, București, 2018
5. Stoica, A., *Creativitatea elevilor. Posibilități de cunoaștere și educare*, Editura Didactică și Pedagogică, București, 1983

6. *Programa școlară pentru disciplina Chimie – gimnaziu și liceu*, Ministerul Educației, București

7. *Repere pentru proiectarea și actualizarea curriculumului național*, Ministerul Educației, București, 2022

8. Brown, T., LeMay, H., Bursten, B., Chemistry: *The Central Science*, Pearson Education, New York, 2018

9. Chang, R., Goldsby, K., Chemistry, McGraw-Hill Education, New York, 2016

10. Zumdahl, S., Zumdahl, S., Chemistry, Cengage Learning, Boston, 2017

DE LA LABORATORUL CLASIC LA EXPERIMENTUL DIGITAL

Profesor: Antonie Marilena-Georgiana

Școala Gimnazială „Anton Pann”, Craiova, Dolj

Introducere

Educația contemporană traversează un amplu proces de transformare determinat de evoluția tehnologiei și de schimbările societății moderne. În acest context, predarea științelor experimentale, în special a chimiei, cunoaște o diversificare a metodelor și mijloacelor didactice utilizate în activitatea instructiv-educativă. Dacă în trecut procesul de învățare se baza aproape exclusiv pe experimentul clasic desfășurat în laborator, astăzi tehnologia digitală oferă noi posibilități de explorare și înțelegere a fenomenelor chimice.

Laboratorul de chimie a reprezentat întotdeauna spațiul fundamental al formării competențelor practice și al dezvoltării spiritului științific. Prin observare directă, manipularea substanțelor și realizarea experimentelor, elevii își dezvoltă gândirea logică, atenția și capacitatea de analiză. În ultimele decenii, apariția simulărilor virtuale, a platformelor educaționale și a experimentelor digitale a transformat modul

în care profesorii și elevii interacționează cu informația științifică.

Integrarea tehnologiei în predarea chimiei nu presupune înlocuirea laboratorului clasic, ci completarea și eficientizarea acestuia. Experimentul digital oferă acces rapid la informații, siguranță sporită și posibilitatea vizualizării unor procese greu de realizat în condiții obișnuite de laborator. Astfel, educația modernă trebuie să realizeze un echilibru între metodele tradiționale și cele digitale, valorificând avantajele fiecărei abordări.

Rolul laboratorului clasic în predarea chimiei

Laboratorul clasic de chimie reprezintă una dintre cele mai importante componente ale procesului instructiv-educativ. Activitatea practică oferă elevilor posibilitatea de a observa direct fenomenele chimice și de a participa activ la procesul de descoperire și învățare.

Experimentul clasic dezvoltă competențe esențiale precum:

- utilizarea corectă a ustensilelor și aparaturii de laborator;
- respectarea normelor de securitate;
- observarea și interpretarea fenomenelor;
- formularea ipotezelor și verificarea lor;
- dezvoltarea spiritului critic și a gândirii științifice.

În cadrul lecțiilor de chimie, experimentul contribuie la creșterea motivației și interesului elevilor pentru învățare. Reacțiile chimice spectaculoase, schimbările de culoare, degajarea de gaze sau formarea precipitatelor transformă lecția într-o experiență atractivă și memorabilă.

De asemenea, laboratorul clasic favorizează dezvoltarea muncii în echipă și a comunicării între elevi. Activitățile practice îi învață pe elevi să colaboreze, să respecte reguli și să își asume responsabilități în cadrul grupului.

Cu toate acestea, organizarea experimentelor clasice implică uneori dificultăți legate de costurile materialelor, timpul necesar pregătirii activităților și respectarea normelor de siguranță. Unele experimente nu pot fi realizate în laboratoarele școlare din cauza substanțelor periculoase sau a aparaturii insuficiente.

Apariția și dezvoltarea experimentului digital

Dezvoltarea tehnologiei informației și comunicațiilor a determinat apariția unor noi modalități de predare și învățare. În domeniul chimiei, experimentul digital reprezintă o alternativă modernă și eficientă pentru înțelegerea fenomenelor și proceselor chimice.

Experimentul digital include:

- simulări virtuale;

- laboratoare online;
- aplicații interactive;
- platforme educaționale;
- animații și modele 3D;
- utilizarea senzorilor și a dispozitivelor inteligente.

Prin intermediul simulărilor, elevii pot observa reacții chimice complexe, structuri moleculare sau procese invizibile ochiului liber. De exemplu, platformele virtuale permit explorarea structurii atomului, realizarea legăturilor chimice sau simularea reacțiilor periculoase fără riscuri pentru elevi.

În perioada pandemiei, experimentul digital a devenit o resursă esențială pentru continuarea procesului educațional. Profesorii au utilizat platforme online și materiale interactive pentru a menține interesul elevilor și pentru a facilita învățarea la distanță.

Avantajele experimentului digital sunt numeroase:

- accesibilitate crescută;
- reducerea costurilor;
- siguranță în desfășurarea activităților;
- posibilitatea repetării experimentelor;
- vizualizarea proceselor microscopice;
- adaptarea la ritmul individual de învățare.

Totuși, experimentul digital nu poate înlocui complet experiența practică oferită de laboratorul clasic. Manipularea directă a substanțelor și contactul concret cu aparatura de laborator rămân elemente importante în formarea elevilor.

Integrarea tehnologiei digitale în lecțiile de chimie

Utilizarea tehnologiei digitale în predarea chimiei contribuie la modernizarea actului educațional și la adaptarea acestuia la nevoile actuale ale elevilor. Generațiile moderne sunt familiarizate cu dispozitivele digitale, iar integrarea acestora în procesul didactic poate crește motivația și eficiența învățării.

Profesorul de chimie poate utiliza diverse resurse digitale: prezentări interactive; videoclipuri educaționale; aplicații pentru realizarea formulelor chimice; simulări de laborator; teste online și platforme de evaluare.

Platformele educaționale permit realizarea unor lecții dinamice și interactive. Elevii pot participa la experimente virtuale, pot analiza rezultate și pot primi feedback imediat asupra activității lor.

Un alt aspect important îl reprezintă utilizarea senzorilor digitali și a aparaturii moderne în laborator. Temperaturile, valorile pH-ului sau concentrațiile anumitor substanțe pot fi măsurate cu precizie și analizate în timp real. Aceste

instrumente contribuie la dezvoltarea competențelor digitale și științifice ale elevilor.

Integrarea tehnologiei trebuie realizată echilibrat și adaptat nivelului de vârstă al elevilor. Profesorul are rolul de a selecta resursele adecvate și de a transforma tehnologia într-un instrument educativ eficient, nu într-un scop în sine.

Profesorul de chimie între tradiție și inovație

În contextul transformărilor educaționale actuale, profesorul de chimie trebuie să îmbine metodele tradiționale cu cele moderne. Rolul său nu se limitează la transmiterea informațiilor, ci presupune organizarea unor experiențe de învățare relevante și atractive.

Profesorul modern devine: facilitator al învățării; coordonator al activităților practice; utilizator al tehnologiilor digitale; promotor al gândirii critice și al creativității.

Experimentele clasice și cele digitale trebuie privite ca metode complementare. În timp ce laboratorul clasic dezvoltă deprinderi practice și contactul direct cu realitatea, experimentul digital facilitează înțelegerea proceselor abstracte și accesul rapid la informații complexe.

De asemenea, profesorul trebuie să încurajeze responsabilitatea și utilizarea corectă a tehnologiei. Elevii

trebuie să înțeleagă faptul că instrumentele digitale sunt mijloace de învățare și cercetare, nu doar surse de divertisment.

Formarea continuă a cadrelor didactice devine esențială pentru adaptarea la noile cerințe educaționale. Participarea la cursuri, webinare și proiecte educaționale contribuie la dezvoltarea competențelor digitale ale profesorilor și la creșterea calității actului didactic.

Concluzii

Evoluția tehnologică a influențat profund modul de predare și învățare a chimiei. De la laboratorul clasic bazat pe observație directă și experiment practic, educația a evoluat către utilizarea experimentului digital și a resurselor interactive.

Atât metodele tradiționale, cât și cele moderne au un rol important în formarea competențelor elevilor. Laboratorul clasic dezvoltă deprinderi practice și spiritul experimental, iar tehnologia digitală facilitează accesul la informații și înțelegerea fenomenelor complexe.

Educația modernă trebuie să promoveze echilibrul dintre tradiție și inovație, valorificând avantajele fiecărei metode. Profesorul de chimie are responsabilitatea de a crea contexte de învățare eficiente și adaptate realităților contemporane.

Astfel, trecerea de la laboratorul clasic la experimentul digital nu reprezintă o renunțare la valorile educației tradiționale, ci o oportunitate de modernizare și dezvoltare a procesului instructiv-educativ.

Bibliografie

- Bocoș, M., *Instruirea interactivă. Repere pentru reflecție și acțiune*, Editura Polirom, Iași, 2013
- Cerghit, I., *Metode de învățământ*, Editura Polirom, Iași, 2006
- Cucos, C., *Pedagogie*, Editura Polirom, Iași, 2014
- Ionescu, M., Radu, I., *Didactica modernă*, Editura Dacia, Cluj-Napoca, 2001
- Joița, E., *Instruirea constructivistă – o alternativă. Fundamente. Strategii*, Editura Arves, Craiova, 2006
- Negreț-Dobridor, I., *Didactica nova*, Editura Aramis, București, 2008
- Pânișoară, I. O., *Profesorul de succes*, Editura Polirom, Iași, 2015
- *Programa școlară pentru disciplina Chimie – gimnaziu și liceu*, Ministerul Educației, București

- *Repere pentru proiectarea și actualizarea curriculumului național*, Ministerul Educației, București, 2022
- Brown, T., LeMay, H., Bursten, B., *Chemistry: The Central Science*, Pearson Education, New York, 2018
- Chang, R., Goldsby, K., *Chemistry*, McGraw-Hill Education, New York, 2016
- Gilbert, J. K., Treagust, D., *Multiple Representations in Chemical Education*, Springer, Dordrecht, 2009
- Johnstone, A. H., *Teaching of Chemistry – Logical or Psychological?*, Chemistry Education Research and Practice, 2000
- Mayer, R. E., *Multimedia Learning*, Cambridge University Press, New York, 2009
- Zumdahl, S., Zumdahl, S., *Chemistry*, Cengage Learning, Boston, 2017

ȘCOALA ÎN ERA DIGITALĂ: PUNTE ÎNTRE GENERAȚII ÎNCĂ DIN GRĂDINIȚĂ

Andrei Maria Aura

G.P.P. „Ion Creangă” Slatina

Transformarea digitală a societății influențează profund educația, inclusiv învățământul preșcolar. Copiii de astăzi cresc într-un mediu tehnologic complex, iar grădinița are rolul de a valorifica oportunitățile oferite de tehnologie fără a neglija dezvoltarea armonioasă a copilului. Lucrarea evidențiază avantajele și provocările utilizării instrumentelor digitale în educația timpurie și prezintă exemple practice din activitatea desfășurată la grupa mare.

Introducere

Societatea contemporană este caracterizată de o dezvoltare tehnologică accelerată. Copiii care frecventează astăzi grădinița sunt familiarizați cu dispozitivele digitale încă de la vârste mici, iar educația are responsabilitatea de a transforma tehnologia într-un instrument de învățare activă și responsabilă.

Rolul educatoarei în formarea competențelor secolului XXI

În cei 10 ani de activitate didactică desfășurată în cadrul G.P.P. „Ion Creangă” Slatina, am observat schimbările

semnificative produse de dezvoltarea tehnologiei asupra modului în care copiii învață și comunică. Consider că rolul educatoarei este de a valorifica resursele digitale fără a diminua importanța jocului, a experiențelor directe și a relațiilor interumane.

Exemple practice de integrare a tehnologiei și a educației în natură

Experiența acumulată în cadrul proiectelor eTwinning mi-a oferit oportunitatea de a utiliza instrumente digitale moderne și de a colabora cu cadre didactice din diferite țări europene. La grupa mare am organizat activitatea „Detectivii naturii”, în cadrul căreia copiii au explorat spațiile verzi din apropierea grădiniței pentru a identifica plante, insecte și alte elemente ale mediului. Descoperirile au fost fotografiate și discutate ulterior în cadrul activităților de grup.

O altă activitate apreciată a fost „Jurnalul digital al anotimpurilor”. Copiii au observat schimbările produse în natură și au realizat fotografii care au fost integrate într-un album digital, facilitând comparații și reflecții asupra transformărilor mediului.

În cadrul proiectelor eTwinning, preșcolarii au participat la schimburi de materiale digitale, desene și mesaje video realizate împreună cu alți copii. Aceste activități au contribuit

la dezvoltarea comunicării, colaborării și deschiderii către diversitatea culturală.

Am utilizat și jocuri educaționale interactive pentru consolidarea cunoștințelor despre mediul înconjurător, întotdeauna în completarea activităților desfășurate în aer liber.

Provocări și oportunități

Tehnologia oferă numeroase beneficii, însă utilizarea excesivă a ecranelor poate afecta dezvoltarea socială și emoțională a copiilor. Din acest motiv, este esențială menținerea unui echilibru între activitățile digitale și cele practice. Colaborarea dintre școală și familie reprezintă un factor important pentru utilizarea responsabilă a tehnologiei.

Concluzii

Experiența profesională și participarea la proiecte educaționale europene mi-au demonstrat că tehnologia poate fi un aliat important al educației timpurii atunci când este utilizată responsabil și adaptată particularităților de vârstă. Școala în era digitală nu înseamnă înlocuirea metodelor tradiționale, ci valorificarea oportunităților oferite de noile tehnologii pentru a crea experiențe de învățare relevante și atractive.

Bibliografie

1. *Curriculum pentru educație timpurie*, Ministerul Educației, 2019.
2. Cucoș, C., *Pedagogie*, Editura Polirom.
3. UNESCO, *Digital Learning and Transformation of Education*, 2023.

ȘCOALA ÎN ERA DIGITALĂ-PERSPECTIVE ASUPRA EDUCAȚIEI TIMPURII ȘI A ÎNVĂȚĂRII PE TOT PARCURSUL VIEȚII

BRĂDĂU LIANA MIHAELA

L.T. NR. 1 BRATCA-G.P.N. NR.6 DAMIȘ

Societatea actuală este caracterizată de o dezvoltare tehnologică fără precedent, care influențează toate domeniile vieții sociale, inclusiv educația. Apariția platformelor digitale, a resurselor educaționale online și a instrumentelor bazate pe inteligență artificială a schimbat profund modul în care se realizează procesul de predare, învățare și evaluare. Școala nu mai este singura sursă de informație, iar rolul cadrului didactic se redefineste, acesta devenind un facilitator al învățării și un ghid în selectarea și utilizarea critică a informațiilor.

Competențele digitale au devenit esențiale pentru participarea activă la viața socială și profesională. Elevii de astăzi cresc într-un mediu caracterizat de acces rapid la informație, comunicare instantanee și utilizarea frecventă a dispozitivelor inteligente. Din acest motiv, școala are responsabilitatea de a forma nu doar utilizatori ai tehnologiei, ci persoane capabile să utilizeze instrumentele digitale în mod responsabil, creativ și critic.

Integrarea tehnologiei în procesul educațional oferă numeroase beneficii. Platformele educaționale permit accesul la resurse variate, adaptarea conținuturilor la ritmul individual de învățare și diversificarea strategiilor didactice. De asemenea, tehnologia facilitează colaborarea între elevi, profesori și părinți, contribuind la dezvoltarea unei comunități educaționale mai conectate.

Deși beneficiile tehnologiei sunt incontestabile, procesul de digitalizare aduce și o serie de provocări. Una dintre cele mai importante este reprezentată de inegalitatea accesului la resurse digitale. Diferențele socio-economice dintre familii pot limita accesul unor copii la dispozitive performante și conexiuni stabile la internet, generând forme noi de excluziune educațională.

De asemenea, utilizarea excesivă a mediului digital poate influența negativ dezvoltarea copiilor și adolescenților. Specialiștii atrag atenția asupra riscurilor asociate timpului îndelungat petrecut în fața ecranelor, precum diminuarea atenției, reducerea interacțiunilor sociale directe, sedentarismul și expunerea la conținuturi neadecvate.

În plus, fenomenul dezinformării și accesul facil la informații neverificate impun dezvoltarea competențelor de

alfabetizare media și informațională, astfel încât elevii să poată evalua critic sursele și conținuturile întâlnite în mediul online.

Educația timpurie ocupă un loc aparte în dezbateră privind digitalizarea școlii. Copiii preșcolari fac parte din generații care intră în contact cu tehnologia încă din primii ani de viață, utilizând telefoane mobile, tablete sau televizoare inteligente înainte de a începe școala.

În grădiniță, utilizarea tehnologiei trebuie realizată într-un mod echilibrat și adaptat particularităților de vârstă ale copiilor. Instrumentele digitale nu trebuie să înlocuiască jocul, explorarea directă și interacțiunea umană, ci să completeze experiențele educative oferite de cadrul didactic.

Resursele multimedia, poveștile interactive, aplicațiile educaționale și materialele audio-video pot contribui la stimularea curiozității și la creșterea motivației pentru învățare. Prin intermediul acestora, copiii pot explora fenomene naturale, pot descoperi culturi diferite sau pot participa la activități interactive care susțin dezvoltarea limbajului și a gândirii.

Rolul educatoarei rămâne însă fundamental. Ea este cea care selectează resursele adecvate, stabilește durata utilizării acestora și creează contexte de învățare în care tehnologia este integrată armonios în activitățile specifice educației timpurii.

Contactul direct, jocul simbolic, activitățile practice și relațiile afective continuă să reprezinte elemente esențiale ale dezvoltării copilului preșcolar.

În același timp, colaborarea dintre grădiniță și familie capătă noi valențe prin intermediul instrumentelor digitale. Comunicarea rapidă cu părinții, transmiterea informațiilor privind progresul copiilor și accesul la resurse educaționale contribuie la consolidarea parteneriatului educațional.

Transformarea digitală nu privește exclusiv copiii și tinerii. Ea influențează toate generațiile implicate în procesul educațional. Pentru copii și elevi, tehnologia oferă acces la experiențe de învățare personalizate și interactive. Pentru cadrele didactice, aceasta reprezintă o oportunitate de diversificare a strategiilor educaționale și de dezvoltare profesională continuă. Pentru părinți, instrumentele digitale facilitează implicarea activă în educația copiilor și comunicarea eficientă cu instituțiile de învățământ.

Totodată, era digitală promovează conceptul de învățare pe tot parcursul vieții. Accesul la cursuri online, biblioteci virtuale și comunități profesionale permite adulților și vârstnicilor să își dezvolte permanent competențele și să rămână conectați la schimbările societății contemporane. Astfel, școala devine un spațiu al colaborării intergeneraționale, în care experiența și

tradiția se întâlnesc cu inovația și tehnologia, contribuind la formarea unor cetățeni capabili să răspundă provocărilor viitorului.

În cazul educației timpurii, integrarea tehnologiei trebuie realizată cu discernământ, respectând nevoile de dezvoltare ale copilului și valorificând potențialul educativ al instrumentelor digitale fără a diminua importanța jocului, a comunicării directe și a relațiilor afective.

Succesul școlii în era digitală depinde de capacitatea sa de a găsi un echilibru între tradiție și inovație, între tehnologie și interacțiunea umană, între dezvoltarea competențelor digitale și formarea valorilor care stau la baza unei educații de calitate.

Numai astfel educația va putea răspunde nevoilor tuturor generațiilor și va contribui la construirea unei societăți incluzive, responsabile și orientate spre viitor.

ȘCOALA ÎN ERA DIGITALĂ: PROVOCĂRI ȘI OPORTUNITĂȚI PENTRU TOATE GENERAȚIILE

Prof. Buta Maria Iuliana

Colegiul Național „Titu Maiorescu”, Aiud, Alba

Transformarea digitală reprezintă unul dintre cele mai importante procese care influențează educația contemporană. Integrarea tehnologiilor digitale în activitatea didactică a modificat modul de predare, învățare și evaluare, generând atât oportunități semnificative, cât și provocări complexe pentru profesori, elevi și comunitatea educațională. Lucrarea analizează impactul digitalizării asupra școlii, evidențiind beneficiile accesului la informație, personalizării învățării și dezvoltării competențelor digitale, precum și dificultățile legate de inegalitățile de acces, suprasolicitarea informațională și necesitatea formării continue a cadrelor didactice. Concluzia principală este că succesul educației în era digitală depinde de echilibrul dintre inovația tehnologică și valorile fundamentale ale actului educativ.

Secolul XXI este caracterizat de o dezvoltare accelerată a tehnologiilor informației și comunicațiilor, care influențează profund toate domeniile vieții sociale, inclusiv educația. Școala nu mai reprezintă singura sursă de cunoaștere, iar profesorul nu

mai este exclusiv furnizor de informații, ci devine facilitator al învățării și ghid în procesul de formare a competențelor necesare unei societăți bazate pe cunoaștere.

Pandemia de COVID-19 a accelerat procesul de digitalizare a educației, demonstrând atât potențialul tehnologiilor digitale, cât și limitele acestora. În prezent, dezbaterile privind viitorul școlii se concentrează asupra modului în care tehnologia poate fi utilizată eficient pentru a răspunde nevoilor diferitelor generații de elevi și profesori.

Oportunitățile educației digitale

Acces extins la informație și resurse educaționale

Tehnologia digitală oferă acces rapid la o cantitate impresionantă de informații și resurse educaționale. Bibliotecile virtuale, platformele de învățare și arhivele digitale permit elevilor și profesorilor să consulte materiale actualizate și diversificate, depășind limitele manualului tradițional.

Pentru disciplina istorie, de exemplu, documentele digitalizate, muzeele virtuale și bazele de date internaționale facilitează contactul direct cu surse istorice autentice și contribuie la dezvoltarea gândirii critice.

Personalizarea procesului de învățare

Instrumentele digitale permit adaptarea activităților didactice la ritmul și nevoile individuale ale elevilor.

Platformele educaționale oferă posibilitatea diferențierii sarcinilor, monitorizării progresului și furnizării unui feedback rapid.

Această abordare contribuie la creșterea motivației pentru învățare și la dezvoltarea autonomiei elevilor, aspecte esențiale într-o societate în continuă schimbare.

Dezvoltarea competențelor secolului XXI

Educația digitală favorizează formarea unor competențe esențiale precum:

- gândirea critică;
- creativitatea;
- colaborarea;
- comunicarea eficientă;
- alfabetizarea digitală;
- rezolvarea problemelor complexe.

Aceste competențe sunt considerate fundamentale pentru integrarea profesională și socială a tinerilor în economia digitală.

Învățarea pe tot parcursul vieții

Tehnologiile digitale facilitează accesul la programe de formare continuă pentru toate generațiile. Profesorii, elevii și adulții pot participa la cursuri online, webinare și comunități

profesionale de învățare, dezvoltându-și permanent competențele.

Provocările școlii în era digitală

Inegalități de acces și excluziune digitală

Una dintre cele mai importante provocări este existența decalajului digital. Diferențele privind accesul la dispozitive, conexiunea la internet și competențele digitale generează inegalități educaționale semnificative.

În mediile dezavantajate, lipsa infrastructurii tehnologice poate limita participarea elevilor la activități educaționale moderne și poate accentua disparitățile existente.

Suprasolicitarea informațională

Abundența informațiilor disponibile online creează dificultăți în selectarea și evaluarea surselor credibile. Elevii sunt expuși fenomenelor de dezinformare, manipulare și răspândire a informațiilor false.

În acest context, rolul profesorului devine esențial în dezvoltarea competențelor de analiză critică și de verificare a informațiilor.

Riscuri asupra sănătății și relațiilor sociale

Utilizarea excesivă a dispozitivelor digitale poate avea efecte negative asupra sănătății fizice și psihice: sedentarism,

oboseală vizuală, dificultăți de concentrare și dependență de mediul online.

De asemenea, interacțiunile virtuale nu pot substitui complet relațiile educaționale directe, care contribuie la dezvoltarea emoțională și socială a elevilor.

Formarea continuă a cadrelor didactice

Digitalizarea educației presupune actualizarea permanentă a competențelor profesionale ale profesorilor. Integrarea eficientă a tehnologiei nu depinde exclusiv de existența echipamentelor, ci și de capacitatea cadrelor didactice de a utiliza instrumentele digitale în mod pedagogic și creativ.

Prin urmare, dezvoltarea profesională continuă reprezintă o condiție esențială pentru succesul transformării digitale în educație.

Școala digitală și dialogul între generații

Transformarea digitală afectează diferit generațiile implicate în procesul educațional. Elevii din generațiile actuale sunt familiarizați cu mediul digital încă din copilărie, în timp ce mulți profesori au fost formați într-un context educațional predominant tradițional.

Această diferență poate genera dificultăți de comunicare, dar și oportunități de colaborare. Profesorii oferă experiență, rigoare metodologică și repere valorice, în timp ce elevii

contribuie prin adaptabilitate și familiaritate cu noile tehnologii.

Modelul educațional al viitorului nu presupune înlocuirea profesorului cu tehnologia, ci dezvoltarea unei relații complementare între competența umană și instrumentele digitale. În acest sens, școala trebuie să promoveze atât cultura digitală, cât și valorile fundamentale ale educației: responsabilitatea, spiritul critic, dialogul și respectul pentru cunoaștere.

Era digitală oferă educației oportunități fără precedent pentru accesul la cunoaștere, personalizarea învățării și dezvoltarea competențelor necesare societății contemporane. În același timp, provocările asociate decalajului digital, suprasolicitării informaționale și necesității formării continue impun adoptarea unor politici educaționale coerente și sustenabile.

Școala viitorului trebuie să valorifice potențialul tehnologiei fără a renunța la dimensiunea umană a educației. Succesul transformării digitale depinde de capacitatea tuturor generațiilor de a colabora, de a învăța reciproc și de a utiliza tehnologia ca instrument în serviciul formării integrale a individului.

Bibliografie

1. European Commission (2022). *Digital Education Action Plan 2021–2027*. Luxembourg: Publications Office of the European Union.
2. UNESCO (2023). *Global Education Monitoring Report: Technology in Education*. Paris: UNESCO Publishing.
3. Organisation for Economic Co-operation and Development (2021). *21st-Century Readers: Developing Literacy Skills in a Digital World*. Paris: OECD Publishing.
4. Marc Prensky (2001). „*Digital Natives, Digital Immigrants*”, On the Horizon, Vol. 9, No.
5. Neil Selwyn (2016). *Education and Technology: Key Issues and Debates*. London: Bloomsbury Academic.
6. John Hattie (2023). *Visible Learning: The Sequel*. London: Routledge.
7. Ministry of Education Romania (2023). *Raport privind starea învățământului preuniversitar din România*.
8. World Economic Forum (2023). *The Future of Jobs Report*. Geneva.

INTEGRAREA TEHNOLOGIILOR DIGITALE ȘI AI ÎN EDUCAȚIA TIMPURIE: STUDIU DE CAZ LA GRUPA MARE

Autor: BUZLEA LIVIA

G.P.P. NR. 56 ORADEA

1. Introducere

Tranziția către societatea digitală reconfigurează fundamental actul educațional, începând chiar de la nivelul preșcolar. Masa rotundă „Școala în era digitală – provocări și oportunități pentru toate generațiile” oferă cadrul ideal pentru a analiza modul în care instrumentele de Inteligență Artificială (AI) și platformele digitale pot fi integrate armonios în învățământul timpuriu.

De parte de a înlocui materialele concrete, tehnologia devine o extensie a resurselor tradiționale, oferind experiențe imersive de învățare. Acest articol propune o analiză metodologică a unui proiect didactic centrat pe tema „Pe urmele dinozaurilor” (Domeniul Știință – Cunoașterea mediului), demonstrând cum digitalizarea potențează curiozitatea nativă a copiilor de grupă mare.

2. Paradigma Digitală în Educația Timpurie: Provocări și Oportunități

Integrarea tehnologiei la grupa mare implică un echilibru fin între inovație și specificul psihopedagogic al vârstei.

Oportunități majore

- **Vizualizarea conceptelor abstracte:** Copiii pot explora epoci dispărute (era mezozoică) prin reconstituiri video și grafice de înaltă fidelitate.

- **Personalizarea învățării:** Platformele AI permit adaptarea ritmului și a conținuturilor la nivelul de înțelegere al fiecărui copil.

- **Interactivitate imediată:** Evaluarea devine ludică, oferind feedback instantaneu prin aplicații de gamification.

Provocări identificate

- **Managementul timpului ecran:** Evitarea suprasolicitării cognitive prin alternarea tehnicilor digitale cu cele tradiționale.

- **Curarea conținutului:** Necesitatea ca educatoarea să selecteze și să valideze riguros resursele generate de AI.

3. Arhitectura Proiectului Didactic: „Pe urmele dinozaurilor”

Proiectul a fost conceput pentru o grupă mare, având ca mijloc principal de realizare **observarea** și ca tip de activitate **transmiterea de noi cunoștințe**.

Cadrul Curricular și Competențe

Activitatea vizează două dimensiuni fundamentale din Curriculumul pentru educația timpurie:

- **Caracteristici structurale și funcționale ale lumii înconjurătoare:** Identificarea tipurilor de dinozauri, a mediului de viață, a dietei (carnivori, ierbivori, omnivori) și a cauzelor dispariției.

- **Activarea și manifestarea potențialului creativ:**

Exprimarea cunoștințelor asimilate prin tehnici artistico-plastice și rezolvare de probleme.

4. Designul Resurselor Digitale și Mixul Tehnologic

Originalitatea acestui demers didactic constă în utilizarea unui ecosistem digital variat, în care componenta AI joacă un rol de facilitare:

- **Magic School AI:** Utilizat ca asistent virtual pentru structurarea planului de lecție și generarea ideilor ancoră.

- **ChatterPix Kids:** Transformarea unui desen într-un personaj animat (dinozaurul „Dino”) pentru o captare a atenției empatică și de impact.

- **Slido:** Facilitarea procesului democratic de luare a deciziilor la nivelul grupei (votarea numelui personajului).

- **InVideo AI & Gamma AI:** Generarea de conținut video interactiv de 4 minute și prezentări vizuale adaptate preșcolarilor.

- **Microsoft Designer & Canva:** Design grafic pentru fișele de lucru, afișul activității și jetoanele personalizate.

5. Dinamica Desfășurării Activității

Implementarea proiectului a urmat o succesiune logică, unde tehnologia a servit drept punte între etapele de învățare.

1. Introducere și captarea atenției: Personajul virtual Dino introduce copiii în temă. Prin Slido, preșcolarii votează activ denumirea acestuia, trecând de la rolul de spectatori la cel de participanți activi.

2. Dirijarea învățării: Vizionarea materialului video (InVideo AI) este urmată de o sesiune de întrebări și răspunsuri. Se demontează mituri cognitive (ex. „*toți dinozaurii erau uriași*”), arătând existența speciilor de talie mică. Prezentarea Gamma AI corelează tipologia dinozaurilor (Spinosaurus, Diplodocus, Gallimimus) cu regimul lor alimentar.

3. Obținerea performanței: Consolidarea se realizează hibrid. Copiii utilizează o fișă de lucru concepută în Canva, bazată pe metoda exploziei stelare (Cine?, Ce?, Unde?, Când?, De ce?).

6. Concluzii și Repere pentru Viitor

Proiectul didactic prezentat demonstrează că tehnologia digitală și Inteligența Artificială nu îndepărtează copilul de realitate, ci îi oferă instrumente superioare de explorare.

Beneficii cheie observate

- **Angajament sporit:** Rata de atenție și implicare a copiilor a crescut semnificativ datorită stimulilor vizuali și interactivi personalizați.

- **Eficiență managerială:** Utilizarea instrumentelor precum Magic School sau Canva reduce timpul de proiectare tehnică al cadrului didactic, lăsând mai mult spațiu pentru interacțiunea directă, caldă cu preșcolarii.

- **Învățare prin joc:** Evaluarea formativă realizată prin platforme de screening și fișe interactive elimină anxietatea specifică testării clasice.

În concluzie, „școala în era digitală” la nivel preșcolar înseamnă utilizarea tehnologiei cu sens pedagogic. AI-ul devine un partener de învățare ce sprijină formarea unor generații adaptate viitorului, capabile să gândească critic și creativ într-o lume în continuă schimbare.

Bibliografie

1. Ministerul Educației Naționale. (2019). *Curriculum pentru educația timpurie*. București.

2. Ionescu, M., Anghelescu, C., Boca, C., Herseni, I., Popescu, C., Stativa, E., Ulrich, C., Novak, C. (2024). *Repere fundamentale în învățarea și dezvoltarea timpurie a copilului de la naștere la 7 ani*. București: Editura Centrul Step by Step.

3. Berbeceanu, G., Ilie, E., Cioflica, S.M. (2023). *Suport metodic pentru planificarea activităților în grădiniță: nivel antepreșcolar și preșcolar*. Hunedoara: Editura Tehno-Art.

EXPERIENȚA ERASMUS+ – DIGITAL ȘI FUNCȚIONAL ÎN RURAL ÎN EDUCAȚIA „CONECTATĂ” ȘI AUTENTICĂ

prof. inv. primar Căbău Mariana

prof. cons. școlar Stretea Oana-Maria

Participarea la mobilitatea de tip *job shadowing* din cadrul proiectului Erasmus+ „Digital și Funcțional în Rural” (2025-1-RO01-KA122-SCH-000322901) a reprezentat o experiență profesională valoroasă, oferind oportunitatea de a observa bune practici educaționale și modalități eficiente de integrare a tehnologiei în procesul instructiv-educativ.

Activitățile desfășurate în cadrul Școlii Primare nr. 1 din Katerini, Grecia, au demonstrat că utilizarea instrumentelor digitale nu reprezintă un scop în sine, ci un mijloc prin care învățarea devine mai atractivă, mai accesibilă și mai bine adaptată nevoilor fiecărui elev.

Pe parcursul celor cinci zile de mobilitate au fost observate lecții și activități interdisciplinare în care resursele digitale au fost integrate firesc în predare. Cadrele didactice au utilizat platforme interactive, materiale multimedia, aplicații educaționale și instrumente colaborative pentru dezvoltarea competențelor de comunicare, gândire critică, creativitate și

lucru în echipă. Un aspect deosebit l-a constituit accentul pus pe participarea activă a elevilor și pe transformarea acestora din simpli receptori ai informației în participanți implicați în propriul proces de învățare.

Experiența a evidențiat faptul că tehnologia poate sprijini toate domeniile curriculare, de la limba maternă și științe, până la matematică, educație pentru viață sau activități artistice. Au fost observate exemple de utilizare a benzilor desenate digitale, jocurilor educaționale, resurselor audio-video, aplicațiilor interactive și activităților dedicate elevilor cu cerințe educaționale speciale, demonstrând că educația digitală poate susține atât performanța școlară, cât și incluziunea.

Un alt element important al mobilității a fost promovarea colaborării dintre școală și comunitate. Comunicarea cu reprezentanții comunității, valorificarea patrimoniului cultural și activitățile interculturale au demonstrat că tehnologia poate facilita apropierea dintre școală, familie și mediul social. În același timp, schimbul de experiență cu profesorii din școala gazdă a oferit perspective noi asupra organizării activităților didactice și asupra dezvoltării continue a competențelor profesionale ale cadrelor didactice.

Participarea la această mobilitate Erasmus+ a consolidat convingerea că modernizarea educației presupune echilibrul dintre tradiție și inovație.

Digitalizarea nu înlocuiește relația profesor–elev, ci o completează prin resurse care stimulează motivația, personalizează învățarea și eficientizează procesul educațional. Experiența dobândită va contribui la implementarea unor activități moderne în școala de proveniență, la diseminarea bunelor practici în rândul colegilor și la dezvoltarea unui climat educațional adaptat cerințelor societății actuale. Dincolo de competențele digitale dobândite, cea mai importantă lecție a fost aceea că o școală puternică este cea care reușește să conecteze oamenii, să păstreze autenticitatea relațiilor și să construiască punți între generații. Numai astfel educația poate răspunde provocărilor prezentului și poate forma cetățeni implicați, responsabili și deschiși către învățarea pe tot parcursul vieții.

Mobilitatea Erasmus+ a reprezentat, astfel, mai mult decât o experiență de formare profesională; a fost o oportunitate de dezvoltare personală și profesională, de consolidare a dimensiunii europene a educației și de reafirmare a faptului că o educație de calitate se construiește prin colaborare,

deschidere către schimbare și utilizarea responsabilă a tehnologiei în beneficiul fiecărui elev.

EDUCAȚIA ÎN SOCIETATEA DIGITALĂ: PROVOCĂRI ȘI DIRECȚII DE DEZVOLTARE

prof.ec. Claudia-Florina CIGHIR
Colegiul Tehnic „Ioan Ciordaș” Beiuș

Ultimele decenii au adus schimbări majore în modul în care oamenii comunică, învață și își desfășoară activitatea profesională. Dezvoltarea tehnologiilor informației și comunicațiilor a determinat apariția unei societăți în care accesul la informație este rapid, iar învățarea nu mai este limitată la spațiul clasei sau la manualele școlare. În acest context, școala are responsabilitatea de a răspunde noilor cerințe sociale și de a pregăti elevii pentru un viitor în care competențele digitale sunt indispensabile.

Astăzi, provocarea principală nu constă în alegerea dintre educația tradițională și cea digitală, ci în identificarea celor mai eficiente modalități de combinare a acestora pentru a răspunde nevoilor tuturor beneficiarilor educației.

Integrarea tehnologiei în educație deschide perspective importante pentru îmbunătățirea procesului instructiv-educativ. Accesul rapid la informații și la resurse educaționale din întreaga lume permite extinderea orizontului de cunoaștere și stimulează învățarea independentă. Elevii pot explora teme de

interes, pot participa la cursuri online și pot colabora cu colegi din alte regiuni sau țări.

Tehnologia favorizează, de asemenea, dezvoltarea unor competențe esențiale pentru viața profesională și socială. Comunicarea eficientă, colaborarea în echipă, rezolvarea creativă a problemelor și utilizarea responsabilă a informației sunt competențe cultivate prin activități desfășurate în mediul digital.

Tot mai multe școli utilizează aplicații educaționale, laboratoare virtuale și instrumente bazate pe inteligență artificială pentru a diversifica procesul de predare și pentru a răspunde mai bine nevoilor elevilor. Aceste instrumente nu înlocuiesc profesorul, ci îi oferă noi posibilități de organizare a activităților și de monitorizare a progresului elevilor.

În ciuda avantajelor evidente, digitalizarea educației este însoțită de numeroase provocări. Una dintre cele mai importante este existența unor diferențe privind accesul la tehnologie. Nu toți elevii beneficiază de dispozitive performante sau de conexiuni stabile la internet, iar aceste inegalități pot afecta calitatea procesului educațional.

De asemenea, integrarea eficientă a tehnologiei presupune dezvoltarea continuă a competențelor digitale ale cadrelor didactice. Profesorii trebuie să participe la programe de

formare care să îi sprijine în utilizarea platformelor educaționale și în adaptarea metodelor de predare la noile contexte de învățare.

O altă provocare este reprezentată de utilizarea responsabilă a mediului online. Elevii trebuie să învețe să identifice informațiile credibile, să respecte regulile de securitate cibernetică și să conștientizeze riscurile asociate utilizării excesive a tehnologiei. În același timp, școala are rolul de a promova un comportament etic în mediul digital și de a dezvolta competențe privind protecția datelor personale.

Nu trebuie ignorate nici efectele pe care timpul excesiv petrecut în fața ecranelor îl poate avea asupra sănătății fizice și emoționale. Din acest motiv, utilizarea tehnologiei trebuie să fie echilibrată și completată prin activități practice, colaborare directă și interacțiune socială.

Succesul transformării digitale depinde de implicarea tuturor actorilor educaționali. Elevii trebuie să fie sprijiniți în dezvoltarea competențelor necesare utilizării responsabile a tehnologiei, iar profesorii au nevoie de formare continuă și de resurse adecvate pentru integrarea instrumentelor digitale în activitatea didactică.

Familia are, la rândul său, un rol esențial în susținerea procesului educațional și în monitorizarea activităților

desfășurate de copii în mediul online. Colaborarea dintre școală și părinți contribuie la dezvoltarea unui climat educațional bazat pe încredere și responsabilitate.

Transformarea digitală nu privește doar generațiile tinere. Dezvoltarea competențelor digitale este necesară și în rândul adulților și al persoanelor vârstnice, pentru a facilita participarea activă la viața socială și profesională. Astfel, educația digitală devine un proces continuu, care însoțește individul pe tot parcursul vieții.

Școala în era digitală traversează o etapă de transformare profundă, în care tehnologia și educația trebuie să evolueze împreună. Instrumentele digitale oferă oportunități importante pentru îmbunătățirea procesului de învățare, dezvoltarea competențelor digitale și extinderea accesului la cunoaștere. În același timp, acestea impun soluționarea unor probleme legate de echitate, securitate, sănătate digitală și formarea continuă a cadrelor didactice.

Viitorul educației nu va depinde exclusiv de progresul tehnologic, ci de capacitatea școlii de a integra tehnologia într-un mod echilibrat, centrat pe dezvoltarea elevului. Profesorul rămâne principalul factor al educației, iar tehnologia trebuie privită ca un instrument care completează și îmbogățește experiența de învățare. Numai prin colaborarea dintre școală,

familie și comunitate vor putea fi valorificate pe deplin oportunitățile oferite de era digitală și vor putea fi pregătite generațiile viitoare pentru provocările unei societăți aflate într-o permanentă schimbare.

Bibliografie

- Comisia Europeană. (2021). *Digital Education Action Plan (2021–2027)*. Bruxelles.
- European Commission. (2022). *DigComp 2.2: The Digital Competence Framework for Citizens*. Luxembourg: Publications Office of the European Union.
- *Legea învățământului preuniversitar nr. 198/2023*, cu modificările și completările ulterioare.
- Ministerul Educației. *Strategia privind digitalizarea educației din România – SMART.Edu*.
- OECD. (2023). *PISA 2022 Results (Volume I): The State of Learning and Equity in Education*. Paris: OECD Publishing.
- Prensky, M. (2001). *Digital Natives, Digital Immigrants. On the Horizon*, 9(5), 1–6.

ȘCOALA ÎN ERA DIGITALĂ: ÎNTRE PROVOCĂRILE PREZENTULUI ȘI OPORTUNITĂȚILE VIITORULUI

ing. Cosmin-Florin CIGHIR

Liceul Vocațional Pedagogic „Nicolae Bolcaș” Beiuș

Progresul tehnologic din ultimele decenii a modificat profund modul în care oamenii comunică, lucrează și învață. Internetul, dispozitivele mobile și aplicațiile digitale au devenit parte a vieții cotidiene, iar școala nu mai poate rămâne ancorată exclusiv în metodele tradiționale de predare. Educația are responsabilitatea de a pregăti elevii pentru o societate în care competențele digitale sunt la fel de importante ca cititul, scrisul sau calculul matematic.

Integrarea tehnologiei în educație a schimbat rolurile tradiționale din sala de clasă. Profesorul nu mai este doar furnizor de informații, ci devine coordonator al procesului de învățare, sprijinind elevii în selectarea informațiilor relevante și în dezvoltarea unei gândiri critice. În același timp, elevul este încurajat să participe activ la propria formare, utilizând resurse digitale variate și colaborând cu colegii în proiecte comune.

Platformele educaționale, manualele digitale, aplicațiile interactive și resursele multimedia oferă posibilitatea desfășurării unor activități de învățare atractive și adaptate

ritmului fiecărui elev. În plus, dezvoltarea inteligenței artificiale deschide noi perspective privind personalizarea învățării, oferirea unui feedback rapid și sprijinirea profesorilor în evaluarea progresului școlar.

Cu toate acestea, tehnologia nu poate înlocui relația umană dintre profesor și elev. Educația presupune comunicare, empatie, motivație și dezvoltarea valorilor, aspecte care rămân fundamentale indiferent de nivelul de digitalizare al școlii.

Unul dintre cele mai importante avantaje ale digitalizării îl reprezintă accesul rapid la informație. Elevii pot utiliza biblioteci digitale, platforme educaționale și cursuri online pentru a aprofunda conținuturile studiate la clasă și pentru a explora domenii noi. Profesorii au, la rândul lor, posibilitatea de a utiliza resurse variate care fac lecțiile mai interactive și mai apropiate de interesele elevilor.

Tehnologia contribuie și la personalizarea învățării. Prin intermediul aplicațiilor educaționale, activitățile pot fi adaptate nivelului fiecărui elev, iar progresul poate fi urmărit într-un mod mai eficient. Elevii primesc feedback imediat și își pot identifica mai ușor punctele forte și aspectele care necesită îmbunătățire.

Deși beneficiile digitalizării sunt evidente, implementarea acesteia este însoțită de numeroase dificultăți. Una dintre cele

mai importante este reprezentată de accesul inegal la tehnologie. Nu toți elevii beneficiază de dispozitive performante sau de conexiuni stabile la internet, iar aceste diferențe pot influența rezultatele școlare și pot accentua inegalitățile educaționale.

O altă provocare privește dezvoltarea competențelor digitale ale cadrelor didactice. Profesorii sunt nevoiți să participe permanent la programe de formare pentru a integra eficient tehnologia în activitatea didactică și pentru a utiliza metode moderne de predare și evaluare. În lipsa unei pregătiri adecvate, instrumentele digitale riscă să fie folosite doar ca suport tehnic, fără a produce schimbări reale în procesul de învățare.

În același timp, utilizarea frecventă a tehnologiei impune acordarea unei atenții sporite securității cibernetice și protecției datelor personale. Elevii trebuie educați pentru a utiliza responsabil mediul online, pentru a identifica informațiile false și pentru a evita riscurile asociate spațiului digital.

De asemenea, timpul petrecut în fața ecranelor trebuie echilibrat cu activități desfășurate în mediul real. Relațiile directe dintre profesori și elevi, activitățile practice și colaborarea față în față rămân componente esențiale ale unei educații de calitate.

Transformarea digitală nu privește doar elevii, ci întreaga comunitate educațională. Pentru copii și adolescenți, tehnologia reprezintă un mediu familiar, însă acest lucru nu înseamnă că ei dețin automat competențe digitale complexe. Școala are responsabilitatea de a-i învăța să utilizeze informația în mod critic, responsabil și etic.

Profesorii sunt provocați să îmbine experiența pedagogică acumulată cu utilizarea noilor tehnologii, iar părinții au un rol important în susținerea procesului educațional și în monitorizarea activităților online ale copiilor. Totodată, alfabetizarea digitală devine necesară și pentru adulți sau persoane vârstnice, contribuind la incluziunea socială și la participarea activă în societatea digitală.

În acest context, educația nu mai poate fi privită doar ca o etapă a copilăriei, ci ca un proces continuu, desfășurat pe tot parcursul vieții.

Succesul transformării digitale depinde de echilibrul dintre inovație și valorile fundamentale ale educației. Profesorul rămâne principalul factor al procesului educativ, iar tehnologia trebuie privită ca un instrument care sprijină învățarea, nu ca un scop în sine. Numai prin colaborarea dintre școală, familie și comunitate pot fi valorificate pe deplin oportunitățile oferite

de era digitală și pot fi pregătite generațiile viitoare pentru provocările unei societăți aflate într-o permanentă schimbare.

Bibliografie

- Comisia Europeană. (2021). *Digital Education Action Plan (2021–2027)*. Bruxelles.

- European Commission. (2022). *DigComp 2.2: The Digital Competence Framework for Citizens*. Luxembourg: Publications Office of the European Union.

- Legea învățământului preuniversitar nr. 198/2023, cu modificările și completările ulterioare.

- Ministerul Educației. *Strategia privind digitalizarea educației din România – SMART.Edu*.

- OECD. (2023). *PISA 2022 Results (Volume I): The State of Learning and Equity in Education*. Paris: OECD Publishing.

- Prensky, M. (2001). *Digital Natives, Digital Immigrants. On the Horizon*, 9(5), 1–6.

- UNESCO. (2021). *Reimagining Our Futures Together: A New Social Contract for Education*. Paris.

- UNESCO. (2023). *Global Education Monitoring Report 2023: Technology in Education – A Tool on Whose Terms?* Paris.

ACTIVITĂȚILE EXTRACURRICULARE LA ISTORIE – IERI, AZI ȘI MÂINE

profesor Ciurea Viorica

Școala Gimnazială „Anton Pann, Craiova, județul Dolj

Activitățile extracurriculare reprezintă o componentă esențială a educației moderne, contribuind la dezvoltarea competențelor-cheie, a spiritului civic și a interesului pentru cunoașterea trecutului. Evoluția activităților extracurriculare reflectă transformările societății și ale sistemului educațional, de la excursiile și cercurile școlare tradiționale la proiectele internaționale, utilizarea tehnologiilor digitale și valorificarea inteligenței artificiale. Activitățile extracurriculare completează procesul instructiv-educativ prin metode interactive, experiențiale și interdisciplinare.

În trecut, activitățile extracurriculare aveau un caracter predominant informativ și comemorativ. Acestea urmăreau consolidarea cunoștințelor dobândite la clasă și cultivarea respectului pentru valorile naționale. Printre cele mai frecvente activități se numărau: excursiile la monumente istorice, vizitele la muzee și case memoriale, cercurile de istorie, serbările și evocările istorice, concursurile tematice, participarea la comemorări și aniversări istorice. Aceste activități erau

organizate în principal de profesor și aveau un caracter relativ formal. Elevii primeau informații și asistau la prezentări, având puține oportunități de implicare activă. Totuși, ele au avut o contribuție importantă în formarea identității naționale și în dezvoltarea respectului față de patrimoniul cultural. Pentru multe generații, excursiile la cetăți, mănăstiri sau muzee au reprezentat primele contacte directe cu izvoarele istorice.

Activitățile extracurriculare tradiționale au pus bazele educației muzeale și ale învățării experiențiale, care aveau să se dezvolte considerabil în deceniile următoare. *Astăzi, activitățile extracurriculare* sunt variate și adaptate intereselor generației digitale. Vizitele la muzee, situri arheologice, cetăți și monumente istorice continuă să reprezinte o resursă valoroasă pentru învățarea istoriei. În cadrul acestora, elevii: observă direct vestigii istorice, analizează surse istorice autentice, participă la ateliere interactive și realizează proiecte și portofolii tematice. Experiența directă facilitează înțelegerea contextelor istorice și dezvoltă capacitatea de observare și analiză. Programele Erasmus+ au deschis noi oportunități pentru profesorii și elevii pasionați de istorie. Tehnologia a transformat profund modul de organizare a activităților extracurriculare. Prin intermediul acestora, elevii pot explora monumente istorice, pot participa la tururi virtuale și pot

realiza produse digitale creative. *Viitorul activităților extracurriculare la istorie* va fi influențat de progresul tehnologic și de noile cerințe ale societății. Inteligența artificială va deveni un instrument important pentru activitățile extracurriculare. Elevii vor putea crea prezentări și materiale interactive, analiza documente istorice, realiza tururi virtuale personalizate, vizita orașe antice reconstruite digital, participa la simulări istorice, explora monumente dispărute, analiza artefacte în format tridimensional, construi cronologii digitale sau pot genera hărți și modele 3D, Profesorul va avea rolul de facilitator și ghid în utilizarea responsabilă a acestor tehnologii.

Bibliografie:

1. Pavel- Rafael Negru , *Istoria învățată prin activități extracurriculare*, „ Edict”, 10 decembrie 2019, <https://edict.ro/istoria-invataata-prin-activitati-extracurriculare/>
2. Păun, Ștefan, *Didactica istoriei*, Editura Corint, București, 2007.
3. Vasilache, Tatiana, *Activitate extracurriculară: Atelierul istoric „Pe urmele Nedreptății”*, „ Edict”, 16 ianuarie 2024.<https://edict.ro/activitate-extracurriculara-atelierul-istoric-pe-urmele-nedreptatii/> .

LIMBA ENGLEZA PREDATA PRIN INTERMEDIUL METODELOR STEM

Prof. Adela Diaconu

Școala Gimnazială Anton Pann, Craiova, jud Dolj

Abordarea STEM promovează învățarea prin explorare, colaborare, rezolvare de probleme și aplicarea cunoștințelor în contexte reale. În cadrul orelor de limba engleză, metodele STEM permit utilizarea limbii ca instrument de comunicare și descoperire, nu doar ca obiect de studiu.

Elevii sunt implicați în activități practice care îi determină să formuleze ipoteze, să analizeze informații, să lucreze în echipă și să prezinte rezultate folosind limba engleză. Astfel, comunicarea devine autentică, iar învățarea limbii străine capătă sens și utilitate.

În contextul schimbărilor climatice și al impactului tot mai vizibil al poluării asupra planetei, promovarea unui stil de viață ecologic devine o prioritate în educația tinerei generații. Într-o lume marcată de provocările schimbărilor climatice și de degradarea mediului înconjurător, educația pentru un stil de viață ecologic devine esențială. Școala, ca principală instituție de formare, are responsabilitatea de a cultiva în rândul elevilor conștiința ecologică și comportamente sustenabile. Orele de

limba engleză pot fi un prilej ideal pentru a introduce și încuraja aceste valori, prin teme atractive, vocabular specific și activități interactive.

Un stil de viață ecologic presupune alegeri zilnice care contribuie la protejarea mediului – de la reciclare și reducerea consumului de plastic, până la utilizarea transportului alternativ sau economisirea resurselor. La ora de engleză, elevii pot învăța expresii și termeni esențiali precum “reduce, reuse, recycle”, “eco-friendly” sau “carbon footprint”, ceea ce le oferă un dublu avantaj: îmbogățirea vocabularului și dezvoltarea conștiinței ecologice. Predarea limbii engleze poate depăși granițele tradiționale ale gramaticii și vocabularului, devenind un instrument pentru formarea cetățenilor responsabili. Prin selectarea unor teme relevante, precum protejarea mediului, reciclarea sau conservarea resurselor, profesorii pot stimula interesul elevilor și pot dezvolta competențe lingvistice într-un context semnificativ.

Un exemplu relevant îl reprezintă proiectele dedicate mediului înconjurător. Elevii pot investiga problema poluării, pot colecta date, pot realiza grafice simple și pot prezenta concluziile în limba engleză. În acest mod sunt îmbinate elemente de știință, matematică și comunicare.

De asemenea, activitățile de tip „design challenge” pot presupune construirea unui pod, a unei case ecologice sau a unui dispozitiv simplu din materiale reciclabile. Pe parcursul procesului, elevii utilizează vocabular specific, formulează instrucțiuni și descriu etapele de lucru în limba engleză.

Tehnologia oferă numeroase resurse pentru aplicarea metodelor STEM. Platformele educaționale interactive, aplicațiile de realizare a prezentărilor digitale, simulările virtuale și instrumentele bazate pe inteligență artificială contribuie la crearea unor experiențe de învățare atractive și eficiente.

Voi prezenta o serie de activități care pot fi folosite în cadrul orelor de limba engleză pentru a promova în rândul elevilor un stil de viață sănătos, o percepție ecologică asupra vieții și o conștiință în a proteja mediul înconjurător.

Elevii pot fi încurajați să realizeze proiecte de cercetare pe teme ecologice, cum ar fi "The Impact of Plastic Pollution" sau "Renewable Energy Sources". Aceștia își vor dezvolta abilitățile de căutare a informațiilor, de sintetizare și de prezentare orală în limba engleză. Totodată, organizarea unor ateliere în care elevii să creeze obiecte decorative sau utile din materiale reciclabile, cum ar fi hârtia, plasticul sau textilele, poate fi o modalitate practică de a învăța despre reutilizare și

reducerea deșeurilor. În același timp, elevii își vor exersa vocabularul specific și vor colabora în echipe. Simularea unor conferințe internaționale pe teme de mediu sau organizarea unor dezbateri pe subiecte precum "Should single-use plastics be banned?" pot stimula gândirea critică și exprimarea argumentativă în limba engleză.

Profesorii pot folosi metode precum proiectele tematice ("My Green School"), scrierea de eseuri sau scrisori către autorități, jocuri de rol pe teme ecologice sau dezbateri pe teme ca interzicerea plasticului de unică folosință. În acest fel, elevii exersează limba engleză într-un context real și util, ceea ce le sporește motivația și implicarea. Elevii pot concepe pliante, postere sau prezentări digitale care promovează comportamente ecologice, cum ar fi economisirea energiei sau reducerea consumului de apă. Aceste materiale pot fi afișate în școală sau distribuite în comunitate, amplificând impactul educațional.

Toate aceste activități ar avea multiple beneficii în rândul elevilor

- Dezvoltarea competențelor lingvistice într-un context autentic și motivant.
- Stimularea gândirii critice și a creativității prin abordarea unor probleme reale.

- Formarea unei conștiințe ecologice și a unui comportament responsabil față de mediu.

- Îmbunătățirea colaborării și a abilităților sociale prin activități de grup și proiecte comune.

Integrarea metodelor STEM în predarea limbii engleze conduce la creșterea motivației elevilor și la implicarea lor activă în procesul educațional. Aceștia își dezvoltă competențele de comunicare, gândirea critică, creativitatea și capacitatea de colaborare.

Totodată, activitățile STEM facilitează învățarea contextualizată a vocabularului și a structurilor gramaticale, contribuind la o mai bună retenție a informațiilor. Elevii înțeleg că limba engleză reprezintă un mijloc de acces la cunoaștere și de participare la proiecte și activități cu caracter internațional.

Promovarea unui stil de viață ecologic în cadrul orelor de limba engleză reprezintă o abordare inovatoare și eficientă de a educa elevii pentru viitor. Prin activități practice, interactive și relevante, profesorii pot contribui la formarea unor cetățeni conștienți de impactul acțiunilor lor asupra mediului și capabili să comunice eficient în limba engleză. Astfel, educația ecologică și învățarea limbii engleze se îmbină armonios, pregătind elevii pentru provocările unei societăți sustenabile. Prin urmare, orele de engleză pot deveni un spațiu educațional

complet, în care elevii nu doar învață o limbă străină, ci și cum să devină cetățeni responsabili și prietenoși cu natura. Educația pentru un stil de viață ecologic este nu doar o temă de actualitate, ci și o necesitate pentru viitorul nostru comun.

Predarea limbii engleze prin intermediul metodelor STEM reprezintă o direcție modernă și eficientă de dezvoltare a competențelor elevilor. Prin integrarea elementelor de știință, tehnologie, inginerie și matematică în activitățile de comunicare, elevii învață limba engleză într-un mod activ, aplicat și motivant. Această abordare contribuie nu doar la îmbunătățirea performanțelor lingvistice, ci și la formarea unor tineri capabili să răspundă provocărilor unei societăți bazate pe cunoaștere, inovație și colaborare.

Bibliografie:

- 1.Vizental Adriana, *Metodica predării limbii engleze*, Editura Polirom, 2007;
- 2.Harmer Jeremy, *How to teach English*, Pearson, 2007.

ROLUL ETWINNING ÎN DEZVOLTAREA EDUCAȚIEI ÎN ERA DIGITALĂ

Prof. Gherlea Diana-Eliza

Școala Gimnazială nr.1 Roșia

Transformarea digitală a sistemelor de învățământ nu mai reprezintă doar o opțiune de modernizare, ci o necesitate structurală pentru pregătirea tinerilor în fața provocărilor societății contemporane.

În acest peisaj în continuă evoluție, platforma eTwinning (ESEP) s-a impus ca un catalizator esențial pentru digitalizarea practicilor pedagogice. Lansată în anul 2005, comunitatea eTwinning a cunoscut o expansiune remarcabilă, reunind astăzi peste 1 milion de membri activi. Prin conectarea școlilor din întreaga Europă cu ajutorul tehnologiei, eTwinning reușește să faciliteze o colaborare profundă și autentică între instituțiile de învățământ, depășind granițele naționale și barierele culturale.

În lucrarea de referință Educația digitală[1], autorii subliniază că tehnologia în școală nu trebuie să fie un scop în sine, ci un vehicul pentru inovare metodologică. Din această perspectivă, eTwinning nu este doar o rețea socială pentru profesori, ci un veritabil laborator de inginerie pedagogică digitală.

De ce utilizarea proiectelor eTwinning are un rol important în promovarea educației digitale? La această întrebare voi încerca să răspund prin evidențierea câtorva aspecte importante.

Un prim aspect este reprezentat de utilizarea unui spațiu virtual sigur (Twinspace), conceput special pentru interacțiunea dintre elevi și profesori. Într-o epocă în care siguranța online este o provocare majoră, eTwinning oferă un ecosistem protejat unde învățarea se poate desfășura fără limitări geografice.

Această abordare rezonază direct cu principiile expuse de Cuceș și Pânișoară privind designul mediilor virtuale de învățare. Un mediu digital optim trebuie să asigure un echilibru între libertatea de explorare a elevului și rigoarea securității cibernetice. Prin eTwinning, colaborarea transnațională devine un exercițiu de cetățenie digitală responsabilă, permițându-le elevilor să experimenteze lucrul în echipă într-un mod protejat și ghidat de profesori.

Un alt aspect important este reprezentat de utilizarea unei game diverse de instrumente digitale transformând procesul didactic prin trei direcții majore:

a. Alfabetizarea digitală : elevii nu mai sunt doar consumatori pasivi de tehnologie, ci devin creatori de conținut.

Ei înțeleg cum să caute, să evalueze și să sintetizeze informația digitală.

b. Învățarea activă: proiectele eTwinning sunt construite pe metodologii de tip Project-Based Learning.

Tehnologia stimulează creativitatea și transformă elevul în protagonistul propriului parcurs formativ.

c. Utilizarea practică: Instrumentele digitale sunt aplicate direct pentru rezolvarea unor sarcini concrete de lucru.

Așa cum se menționează în volumele de specialitate dedicate educației digitale, competența digitală autentică se formează atunci când tehnologia este contextualizată și integrată în activități cu sens. eTwinning oferă exact acest cadru practic de manifestare a competențelor.

Un exemplu elocvent în acest sens este proiectul Well-being at school in the AI Era, care a obținut Certificatul Național de Calitate cu mențiunea: utilizarea superioară a competențelor digitale. În cadrul acestui proiect, elevii și profesorii nu doar că au colaborat, dar au integrat aplicații avansate de Web 2.0 pentru a crea produse finale comune. Datorită activităților acestui proiect elevii au descoperit numeroase instrumente digitale și au învățat să utilizeze AI în scop creativ și educațional. Recunoașterea oficială a proiectului demonstrează că implementarea riguroasă a tehnologiei poate

ridica standardele actului educațional la nivel european, transformând competențele digitale dintr-un simplu obiectiv de curriculum într-o realitate vie la clasă.

Poate cel mai important aspect constă în facilitarea adoptării tehnologiei direct în designul lecțiilor de zi cu zi. Platforma ajută cadrele didactice să facă tranziția de la abordarea tradițională la una digitală, inovativă și interactivă.

În teoriile moderne ale pedagogiei, integrarea tehnologică de succes presupune ca profesorul să devină un facilitator al învățării. Prin eTwinning, cadrele didactice au acces la resurse de formare continuă și la exemple de bune practici la nivel european, ceea ce le permite să își reconfigureze strategiile didactice și să aducă inovația în mod natural la clasă.

În concluzie transformarea digitală a educației nu se rezumă la dotarea școlilor cu table interactive sau laptopuri; Dezvoltarea digitală a educației nu se rezumă la ecrane, ci la conexiuni umane potențate de tehnologie. eTwinning demonstrează că inovația pedagogică apare atunci când colaborarea depășește granițele fizice. Prin oferirea unui spațiu virtual sigur, stimularea utilizării inteligente a instrumentelor ICT și sprijinirea profesorilor în adoptarea noilor tehnologii, platforma rămâne un pilon central în definirea școlii viitorului.

Bibliografie

Ceobanu C., Cucos C., Istrate O., Pânișoară I.O., *Educația Digitală*, Polirom, Iași, 2022

<https://school-education.ec.europa.eu/en/etwinning/projects/well-being-school-ai-era>

[1] Ceobanu C., Cucos C., Istrate O., Pânișoară I.O., *Educația Digitală*, Polirom, Iași, 2022

DIGITALIZAREA ÎN EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT

Gorciac Luiza Aurelia

Liceul cu Program Sportiv Brăila

Digitalizarea în educație fizică și sport transformă o materie tradițională într-o experiență interactivă. Aceasta folosește tehnologii precum aplicații mobile, wearables (brățări de fitness), senzori și platforme AI pentru a monitoriza mișcarea, a personaliza orele și a crește motivația elevilor.

Digitalizarea în educația fizică și sport modernizează procesul prin utilizarea tehnologiei pentru a crește implicarea elevilor, prin monitorizarea activității cu dispozitive portabile și prin crearea de medii mai dinamice și atractive. Aceasta permite colectarea de date în timp real despre parametri precum ritmul cardiac, numărul de pași și consumul caloric, generând beneficii pentru elevi și profesori.

Ultimii ani au adus transformări majore în domeniul educației, iar integrarea tehnologiei digitale a devenit o componentă esențială a procesului instructiv-educativ. În acest context, educația fizică și sportul nu mai pot fi privite ca domenii izolate de inovația tehnologică. Dispozitivele inteligente, aplicațiile mobile, platformele online și

instrumentele de analiză a mișcării oferă noi modalități de predare, evaluare și motivare a elevilor și sportivilor.

Rolul tehnologiei în modernizarea educației fizice. Digitalizarea procesului educațional oferă posibilitatea de a transforma ora de educație fizică într-un mediu mai atractiv, dinamic și adaptat nevoilor elevilor din generația digitală. Utilizarea tehnologiei purtabile (wearables) – ceasuri inteligente, brățări fitness sau senzori de mișcare – permite monitorizarea în timp real a unor parametri precum ritmul cardiac, numărul de pași, intensitatea efortului sau consumul caloric.

Beneficiile integrării tehnologiei digitale. Integrarea adecvată a tehnologiei digitale în educația fizică generează o serie de beneficii, atât pentru elevi, cât și pentru profesori:

1. Creșterea motivației și implicării active.
2. Personalizarea procesului de învățare.
3. Feedback obiectiv și imediat.
4. Dezvoltarea competențelor digitale.
5. Accesibilitate și incluziune.

Provocări și limite ale utilizării tehnologiei. Deși beneficiile sunt evidente, integrarea tehnologiei în educația fizică nu este lipsită de obstacole. Lipsa infrastructurii adecvate, pregătirea digitală insuficientă a cadrelor didactice și

riscul diminuării interacțiunii directe sunt provocări majore. În plus, gestionarea datelor personale colectate prin aplicații ridică probleme de confidențialitate și etică, mai ales în cazul minorilor.

Perspective și direcții de dezvoltare. Viitorul educației fizice va fi marcat de o combinație echilibrată între tradiție și inovație. Se remarcă tendințe precum gamificarea activităților motrice, utilizarea realității augmentate și a realității virtuale, analiza biomecanică prin inteligență artificială și integrarea interdisciplinară cu știința datelor, biologia și informatica.

Integrarea tehnologiei necesită resurse (echipamente, infrastructură) și formarea profesorilor. Există, de asemenea, riscul ca tehnologia să devină un scop în sine, în detrimentul activității fizice propriu-zise.

Viitorul implică o combinație echilibrată între metodele tradiționale și inovația digitală. Se pot dezvolta aplicații care să integreze datele de la senzori cu exercițiile, oferind feedback imediat și suport pentru performanță.

Bibliografie

1. Mitra, S. (2021). *Technology Integration in Sports and Physical Education: Global Trends and Challenges*. Journal of Physical Education Research, 8(2), 45–58.

2. Popescu, M. (2024). *Educația fizică în era digitală: inovație și responsabilitate*. Revista de Educație Fizică și Sport, 14(1), 12–18.

3. World Health Organization (2022). *Physical Activity and Digital Health Solutions: Policy Brief*. Geneva.

4. European Commission (2023). *Digital Education Action Plan 2021–2027: Resetting Education and Training for the Digital Age*. Bruxelles.

ȘCOALA ÎN ERA DIGITALĂ: CUM ÎMPĂCĂM TEHNOLOGIA CU EDUCAȚIA CLASICĂ

Prof. înv. primar Hahău Ioana Florina

Școala Gimnazială Nr. 1 Roșia

Școala de astăzi trece printr-o schimbare uriașă din cauza tehnologiei care evoluează rapid. Copiii din clasele primare s-au născut cu tableta în mână și văd lumea prin intermediul ecranelor. În acest context, tema „Școala în era digitală: provocări și oportunități pentru toate generațiile” ne provoacă să găsim o cale prin care să folosim tehnologia la clasă, dar fără să pierdem lucrurile bune și importante din învățământul tradițional.

Dacă privim partea bună, tehnologia ne oferă instrumente minunate. Jocurile interactive, manualele digitale și tablele inteligente îi fac pe copii mult mai atenți și mai dornici să participe la lecții. Noțiunile mai grele sau abstracte devin mult mai ușor de înțeles atunci când sunt prezentate vizual. În plus, putem ajuta mai ușor fiecare elev în parte, adaptând sarcinile de lucru în funcție de ritmul lui de învățare.

Pe de altă parte, ecranele aduc și mari probleme. Observăm tot mai des că cei mici își pierd repede răbdarea și nu se pot concentra pe o durată mai lungă de timp. De asemenea, dacă

stau prea mult pe dispozitivele digitale, copiii își dezvoltă mai greu abilitățile manuale (cum ar fi scrisul frumos sau decupatul) și comunică mai puțin direct. Rolul nostru, ca profesori, este să găsim un echilibru perfect și să folosim tehnologia doar ca pe un ajutor, lăsând pe primul loc activitățile practice și jocurile reale.

Un alt rol esențial al școlii este să apropie generațiile. Uneori, tehnologia creează o barieră între copii și adulții din familie (părinți sau bunici). Prin activități comune și ședințe cu părinții, școala îi poate învăța pe copii cum să folosească internetul în siguranță. În același timp, putem aduce familiile mai aproape de școală, îmbinând experiența de viață a buniciiilor cu abilitățile digitale ale celor mici.

În concluzie, digitalizarea este un mare plus doar dacă o folosim cu măsură și cu un scop clar. Succesul învățământului de astăzi depinde de puterea profesorului de a pune tehnologia la treabă, dar fără a uita de blândețe, empatie și comunicare directă – singurele care îi pregătesc cu adevărat pe copii pentru viață.

ȘCOALA ÎN ERA DIGITALĂ: PROVOCĂRI ȘI OPORTUNITĂȚI PENTRU TOATE GENERAȚIILE

Horaniț Alina

Școala Gimnazială nr.1 Roșia

În ultimele decenii, dezvoltarea tehnologiei a schimbat profund modul în care oamenii comunică, muncesc și învață.

Școala, ca instituție fundamentală a societății, nu putea rămâne în afara acestui proces de transformare. Era digitală aduce numeroase oportunități pentru elevi, profesori și părinți, dar și provocări care necesită responsabilitate, adaptare și colaborare. Educația viitorului nu înseamnă doar utilizarea calculatoarelor sau a internetului, ci formarea unor oameni capabili să gândească critic, să selecteze informațiile corecte și să folosească tehnologia în mod echilibrat.

Unul dintre cele mai importante avantaje ale digitalizării este accesul rapid la informație. Astăzi, un elev poate participa la cursuri online, poate consulta biblioteci digitale, poate urmări experimente științifice sau poate învăța limbi străine cu ajutorul aplicațiilor interactive. Profesorii beneficiază de platforme educaționale care le permit să creeze lecții atractive, să personalizeze procesul de învățare și să comunice eficient cu elevii și părinții. Astfel, tehnologia contribuie la dezvoltarea

unui învățământ mai flexibil și mai adaptat nevoilor fiecărui copil.

În același timp, era digitală reprezintă o oportunitate și pentru adulți sau vârstnici. Într-o societate în continuă schimbare, învățarea nu se oprește odată cu terminarea școlii. Cursurile online, platformele de formare profesională și resursele educaționale permit oamenilor de toate vârstele să își dezvolte competențele, să își schimbe profesia sau să își descopere noi pasiuni, la care până atunci poate nici nu s-ar fi gândit.

Cu toate acestea, digitalizarea aduce și provocări semnificative. Una dintre cele mai mari este dependența de tehnologie. Mulți tineri petrec ore întregi în fața ecranelor, ceea ce poate afecta sănătatea fizică și psihică, relațiile sociale și capacitatea de concentrare. De asemenea, internetul conține atât informații valoroase, cât și știri false, conținut periculos sau manipulator. Din acest motiv, școala are responsabilitatea de a forma competențe digitale și spirit critic, astfel încât elevii să poată diferenția informațiile credibile de cele înșelătoare.

O altă provocare este inegalitatea accesului la tehnologie. Nu toți elevii beneficiază de calculatoare performante sau de conexiuni stabile la internet, iar această diferență poate accentua inegalitățile sociale. Pentru ca digitalizarea educației

să fie un succes, este necesar ca statul, autoritățile locale și comunitatea să investească în infrastructură, echipamente și formarea cadrelor didactice.

În plus, relația dintre profesor și elev nu poate fi înlocuită de tehnologie. Platformele digitale sunt instrumente utile, însă ele nu pot substitui empatia, dialogul, motivația și sprijinul oferite de un profesor dedicat. Educația înseamnă mai mult decât transmiterea informațiilor; ea presupune formarea caracterului, dezvoltarea valorilor morale și cultivarea spiritului de colaborare. De aceea, tehnologia trebuie privită ca un aliat al profesorului, nu ca un înlocuitor al acestuia.

În concluzie, școala în era digitală reprezintă o combinație între tradiție și inovație. Tehnologia deschide porți către cunoaștere, facilitează învățarea și creează oportunități pentru toate generațiile, însă succesul depinde de modul în care aceasta este utilizată. Viitorul educației aparține unei școli care îmbină competențele digitale cu valorile umane, responsabilitatea și gândirea critică. Numai astfel vom forma cetățeni pregătiți să facă față provocărilor unei lumi aflate într-o continuă schimbare și să transforme progresul tehnologic într-un instrument al dezvoltării personale și al binelui comun.

ȘCOALA ÎN ERA DIGITALĂ: INOVARE, INCLUZIUNE ȘI COMPETENȚE PENTRU VIITOR

prof. Mihaela-Irina ILIEȘ

Colegiul Național „Samuil Vulcan” Beiuș

Lumea contemporană este caracterizată de schimbări rapide generate de progresul tehnologic și de dezvoltarea economiei bazate pe cunoaștere. În acest context, educația nu mai poate avea ca obiectiv exclusiv transmiterea informațiilor, ci trebuie să contribuie la dezvoltarea unor competențe care permit adaptarea permanentă la noile realități sociale și profesionale. Școala este chemată să formeze persoane capabile să învețe pe tot parcursul vieții, să colaboreze, să comunice eficient și să utilizeze responsabil tehnologia.

Digitalizarea educației a cunoscut o dezvoltare accelerată în ultimii ani, iar experiența învățării online a demonstrat că instrumentele digitale pot asigura continuitatea procesului educațional și pot crea noi oportunități de acces la cunoaștere. Totuși, această transformare nu poate fi redusă la introducerea unor echipamente moderne în sălile de clasă. Ea presupune schimbarea mentalităților, adaptarea strategiilor didactice și dezvoltarea unei culturi educaționale orientate spre inovare și învățare continuă.

Inovarea reprezintă una dintre caracteristicile definitorii ale școlii moderne. Tehnologia oferă profesorilor posibilitatea de a utiliza metode didactice interactive, de a crea contexte autentice de învățare și de a stimula participarea activă a elevilor. Platformele educaționale, aplicațiile multimedia, simulările digitale și resursele online permit organizarea unor activități variate, adaptate intereselor și ritmului de învățare al fiecărui elev.

În acest nou context, profesorul nu își pierde importanța, ci își redefinește rolul. El devine un ghid care îi sprijină pe elevi să identifice informațiile relevante, să formuleze întrebări, să rezolve probleme și să valorifice tehnologia în mod creativ. Accentul se deplasează de la memorarea informațiilor către dezvoltarea capacității de analiză, reflecție și aplicare practică a cunoștințelor.

Inovarea presupune și flexibilizarea procesului educațional. Activitățile de învățare pot continua dincolo de spațiul clasei, prin utilizarea resurselor digitale și a platformelor colaborative, favorizând autonomia și responsabilitatea elevilor.

Transformarea digitală trebuie să fie însoțită de măsuri care să asigure accesul egal la educație pentru toți elevii. Incluziunea digitală presupune eliminarea barierelor care

limitează utilizarea tehnologiei și reducerea diferențelor generate de statutul socio-economic sau de mediul de proveniență.

În multe comunități persistă dificultăți privind accesul la dispozitive digitale sau la conexiuni stabile la internet. Aceste situații pot afecta participarea elevilor la activitățile educaționale și pot accentua diferențele dintre cei care beneficiază de resurse și cei aflați în situații vulnerabile. Din acest motiv, investițiile în infrastructură și în dezvoltarea competențelor digitale trebuie să reprezinte o prioritate pentru politicile educaționale.

Incluziunea înseamnă însă mai mult decât acces la tehnologie. Ea presupune crearea unor resurse educaționale accesibile tuturor, adaptarea activităților la diversitatea nevoilor elevilor și promovarea unui climat școlar bazat pe respect, cooperare și participare.

Într-o societate aflată într-o continuă schimbare, succesul profesional și personal depinde tot mai mult de capacitatea oamenilor de a învăța, de a colabora și de a se adapta. Din acest motiv, școala trebuie să acorde o atenție deosebită dezvoltării competențelor digitale, dar și competențelor transversale.

Elevii trebuie să învețe să utilizeze informația în mod critic, să selecteze surse credibile și să adopte un comportament

responsabil în mediul online. În egală măsură, creativitatea, comunicarea, colaborarea și rezolvarea problemelor reprezintă competențe indispensabile într-o economie bazată pe inovare.

Noile tehnologii, inclusiv aplicațiile bazate pe inteligență artificială, pot sprijini procesul educațional prin personalizarea învățării și prin oferirea unui feedback rapid. Totuși, utilizarea lor trebuie să respecte principiile etice și să completeze activitatea profesorului, fără a diminua rolul relațiilor umane în educație.

Formarea acestor competențe presupune utilizarea unor metode didactice active, centrate pe proiecte, investigație și cooperare. În acest fel, elevii nu doar acumulează informații, ci învață să le valorifice în contexte reale și să găsească soluții pentru probleme complexe.

Școala în era digitală se află într-un proces continuu de transformare, în care tehnologia oferă oportunități importante pentru inovarea și modernizarea educației. Integrarea instrumentelor digitale trebuie să urmărească nu doar eficientizarea procesului de predare, ci și dezvoltarea competențelor necesare pentru participarea activă într-o societate a cunoașterii.

Construirea unei educații de calitate presupune îmbinarea tradiției pedagogice cu inovația tehnologică, promovarea

incluziunii și consolidarea parteneriatului dintre școală, familie și comunitate. Viitorul aparține acelor sisteme educaționale care vor reuși să valorifice tehnologia fără a pierde din vedere dimensiunea umană a educației. Profesorul va rămâne principalul reper în procesul formării, iar tehnologia va reprezenta un instrument prin care învățarea devine mai accesibilă, mai flexibilă și mai relevantă pentru generațiile viitoare.

Bibliografie

- Comisia Europeană. (2021). *Digital Education Action Plan (2021–2027)*. Bruxelles.
- European Commission. (2022). *DigComp 2.2: The Digital Competence Framework for Citizens*. Luxembourg: Publications Office of the European Union.
- *Legea învățământului preuniversitar nr. 198/2023*, cu modificările și completările ulterioare.
- Ministerul Educației. *Strategia privind digitalizarea educației din România – SMART.Edu*.
- OECD. (2023). *PISA 2022 Results (Volume I): The State of Learning and Equity in Education*. Paris: OECD Publishing.
- UNESCO. (2021). *Reimagining Our Futures Together: A New Social Contract for Education*. Paris.

ȘCOALA DE MÂINE VA FI DIGITALĂ SAU NU VA FI

Ispas Dan-Mugurel

Colegiul Tehnic „Ioan Ciordaș” Beiuș

Într-o societate dependentă de tehnologie, de internet, rețele de socializare și gadgeturi tot mai sofisticate și, deopotrivă, accesibile, asistăm la democratizarea accesului la informație, la multiplicarea surselor și la creșterea spectaculoasă a volumului acestora. Prin urmare, informarea și, implicit, educația devin tot mai facile, iar resursele de timp necesare sunt în continuă scădere. Ce rol va juca educația clasică, instituționalizată, în aceste condiții? Ce-i rămâne de făcut specialistului, celui care oferă servicii educaționale, în acest nou context concurențial? Cu siguranță, cadrul didactic trebuie să se adapteze, ca de altfel întregul sistem de învățământ actual, clasic, bazat pe fundamente instituționale și legale. Doar „forța” normelor legale care statuează încă nevoia socială de furnizorii tradiționali de educație, nu mai este suficientă pentru a asigura viabilitatea și dezvoltarea durabilă ale sistemului de învățământ actual. Este nevoie de ceva mult mai puternic: de credibilitate, de profesionalism! Or, pentru redefinirea sistemului de învățământ, pentru menținerea pe o poziție fruntașă printre instituțiile furnizoare de educație, acesta

trebuie să reacționeze ca un actor într-un mediu concurențial și să-și etaleze punctele tari: capacitatea de a sintetiza și oferi conținuturi cu o valoare științifică verificată, structurate și transmise metodic, prin urmare, calitate. Dacă sursele libere de informații sunt pe cât de penetrante, pe atât de comode, putând fi accesate oricând și de oriunde, cu costuri minime, acestea nu oferă garanția veridicității și nici metodele care facilitează învățarea și fixează conținuturile acesteia.

În aceste condiții, cel care trebuie să se adapteze este profesorul, pentru că el este furnizor, pentru că este maturul din această ecuație, elevii aflându-se într-un proces de formare, de modelare, la ei, adaptarea la societate, la nou, realizându-se împreună cu formarea, cu modelarea, pe când adultul tinde să se considere deja format, deja modelat. De aici poate să apară o anumită „neatenție” la nou, ori această rupere, „debranșare”, de nou, uneori dusă până la extrem, până la respingerea noului, a progresului, face ca între maturul educator și tânărul educabil să apară o prăpastie, o distanță ce se mărește continuu.

Nu vom refuza mijloacele care pot facilita educația, care pot facilita transmiterea mesajului, iar media și AI se încadrează cu certitudine printre noile mijloace puse la dispoziția actorilor procesului educațional.

Vizavi de educație, media a creat o piață concurențială. Aici, Școala nu este principala autoritate, ba chiar poate genera efectul invers asupra tinerilor, deoarece ea apare multora ca un furnizor instituționalizat, autoritar, de educație, adică unul care preferă să impună, nu să convingă. Concurența este reprezentată chiar de actorii din spațiul media, de la „youtuberi”, vloggeri, bloggeri sau realizatorii de podcasturi până la mass-media tradițională – care se mută tot mai evident în spațiul online – ori utilizatorii AI, tot mai persuasivi ca urmare a saltului calitativ al producțiilor proprii. Și atunci, școala va fi deveni spațiu supertehnologizat pentru că numai așa va putea rămâne aproape de economie, de administrație, de comunicații, de artă chiar, și de cadrul de desfășurare al majorității relațiilor sociale.

Cât privește profesorul, acesta va fi mai mult un consilier și va trebui să se informeze din aceleași surse ca elevul, pentru a face față sarcinii de a-l orienta pe acesta din urmă prin fluxul de informații ce-i stă la dispoziție. Profesorul va fi cel care îl va conduce pe elev printr-o lume a informațiilor provenite din surse multiple, cel care va alege – pentru elev și împreună cu acesta – între informațiile cu valoare de adevăr și „fake”, va identifica și recomanda surse credibile și va trebui să demonteze cu persuasiune avalanșa de date venită dinspre cele

greu de verificat și validat. Într-un cuvânt, profesorul viitorului va fi mai mult deținătorul metodei decât al unui set de cunoștințe și va avea disponibilitatea de a-și completa sau chiar schimba continuu setul propriu de cunoștințe, printr-un racord neîntrerupt și extensibil la fluxul informațional.

Probabil că vremea dascălului producător de lecții-prelegeri a apus și că este nevoie de veritabili intelectuali, adică de oameni conectați continuu la nou și dispuși la dialog cu elevul, pentru a-i oferi acestuia nu atât o sursă singulară de cunoștințe, cât consultanța privitoare la ce trebuie accesat și, la fel de important, modele de învățare, de cum să-și structureze cunoștințele dobândite.

De ce ar fi nevoie pentru a ajunge aici? Este nevoie de un conținut al actului educațional dimensionat conform cerințelor de lungă durată ale elevului de azi – deoarece va trebui să poată utiliza acumulările din anii de școală multă vreme după aceea (un exemplu de racordare la realitatea nativilor digitali și la nevoile viitoare ale acestora este eliminarea obligativității învățării scrisului de mână și înlocuirea acestuia cu deprinderi legate de tastare, situație întâlnită în mai multe state americane, dar și în unele europene, precum Finlanda și, parțial, Germania). Este nevoie de digitalizarea actului educațional, din motive ce țin de facilitarea acestuia și de compatibilizarea

etapei de pregătire din viața individului cu cele ce vor urma, când tehnologia va fi omniprezentă. Este nevoie de un tip de educație care să-l pună pe elev în situația „să facă”, nu doar „să știe”.

AI este „next level”; și până acum ne ajutam de internet, de motoarele de căutare, de mediul online, pentru a crea conținut. Odată cu apariția AI, paradigma se schimbă, AI nu doar oferă acces la informații, ci creează conținut după cum îi soliciți. Acesta este, de altfel, motivul pentru care unii s-au repezit să anunțe apocalipsa educației, clamând ajutorul „neloial” de care vor beneficia elevii și studenții, care vor refuza să mai gândească, să facă demersuri în direcția cercetării, pentru că ar urma să primească totul de-a gata de la amicul AI.

Scepticii uită sau nici nu au înțeles vreodată că este vorba numai despre un nou salt tehnologic nu de o blasfemie, salt tehnologic așa cum au mai fost multe în istoria umanității. De la memorie și transmiterea orală a cunoștințelor, oamenii au trecut la imaginea pictată, iar apoi la pictograme și alte forme de scris. Scrisul, la rândul său, a trecut de la „manual”/manuscris la „mecanic”/tipărit. „Suportul” s-a schimbat și el în timp, de la pereții peșterilor și ai primelor

monumente și edificii, la papirus, pergament și hârtie, ajungând acum la diversele unități de stocare electronică.

În fine, digitalizarea ne oferă, într-o manieră ecologică și mai ieftină, alternativa – directă, rapidă și accesibilă oriunde și oricând – la „hârtie”, și ajunge să amintim doar rețelele sociale, „banalul” mail și catalogul electronic.

DIGITALIZAREA MATEMATICII LA NIVEL GIMNAZIAL

Ivan-Leț Ana

Școala Gimnazială Nr.1 Roșia

În ultimele decenii, dezvoltarea tehnologiei informației și comunicațiilor a schimbat profund modul în care se desfășoară procesul educațional. Școala modernă nu mai este limitată la manuale și tablă, ci utilizează o gamă variată de instrumente digitale care facilitează învățarea și dezvoltarea competențelor elevilor. Matematica, disciplină considerată adesea dificilă și abstractă, poate beneficia în mod deosebit de integrarea tehnologiei în procesul didactic.

La nivel gimnazial, digitalizarea contribuie la creșterea interesului elevilor pentru matematică prin utilizarea aplicațiilor interactive, a simulărilor și a platformelor educaționale. Profesorul are posibilitatea de a adapta conținuturile la ritmul fiecărui elev, iar elevii pot învăța într-un mod mai atractiv și mai eficient.

Scopul acestui referat este de a evidenția rolul digitalizării în predarea și învățarea matematicii la nivel gimnazial, precum și avantajele, limitele și perspectivele utilizării tehnologiilor digitale în educație.

Digitalizarea reprezintă procesul de integrare a tehnologiilor digitale în activitățile educaționale, cu scopul îmbunătățirii procesului de predare, învățare și evaluare. Aceasta presupune utilizarea calculatoarelor, tabletelor, telefoanelor inteligente, tablourilor interactive și a platformelor online. În educație, digitalizarea nu înseamnă doar înlocuirea manualului tipărit cu unul electronic, ci transformarea modului în care profesorii și elevii interacționează cu informația. Accentul se mută de la memorarea conținuturilor la dezvoltarea competențelor de analiză, rezolvare de probleme și gândire critică.

La nivel gimnazial, elevii sunt familiarizați cu tehnologia încă din primii ani de școală, ceea ce facilitează integrarea instrumentelor digitale în activitatea didactică. Totuși, utilizarea acestora trebuie să fie echilibrată și adaptată particularităților de vârstă ale elevilor.

Predarea matematicii beneficiază de numeroase aplicații și platforme care facilitează înțelegerea conceptelor abstracte. Una dintre cele mai utilizate aplicații este **GeoGebra**, care permite reprezentarea funcțiilor, construcțiilor geometrice și a transformărilor geometrice într-un mod dinamic. Elevii pot

observa modificările figurilor în timp real și pot descoperi proprietăți matematice prin explorare.

Platformele precum **Google Classroom**, **Microsoft Teams** sau **Moodle** permit distribuirea materialelor didactice, realizarea temelor și comunicarea rapidă între profesor și elevi.

Aplicațiile de evaluare, precum **Kahoot!**, **Quizizz** sau **Wordwall**, transformă verificarea cunoștințelor într-o activitate interactivă și motivantă. Elevii primesc feedback imediat, iar profesorul poate identifica rapid dificultățile întâmpinate de clasă. De asemenea, există numeroase videoclipuri educaționale, animații și simulări care explică noțiuni precum fracțiile, ecuațiile, proporțiile sau teoremele geometrice într-o manieră accesibilă. Tablele interactive și proiectoarele multimedia permit realizarea unor lecții dinamice, în care imaginile, animațiile și exercițiile interactive sporesc atenția și implicarea elevilor.

Digitalizarea aduce numeroase beneficii în procesul de predare și învățare a matematicii.

Un prim avantaj este creșterea motivației elevilor. Lecțiile interactive sunt mai atractive decât metodele tradiționale, iar utilizarea jocurilor educaționale stimulează participarea activă.

Un alt avantaj îl reprezintă învățarea personalizată. Platformele digitale permit adaptarea nivelului de dificultate în

funcție de performanțele fiecărui elev. Astfel, elevii cu dificultăți pot exersa suplimentar, iar cei performanți pot rezolva sarcini mai complexe.

Vizualizarea conceptelor matematice este mult îmbunătățită prin utilizarea aplicațiilor dinamice. Noțiuni precum simetria, funcțiile sau corpurile geometrice devin mai ușor de înțeles atunci când sunt reprezentate grafic și animate. Evaluarea digitală oferă rezultate rapide și obiective. Profesorul poate analiza progresul fiecărui elev și poate adapta activitățile didactice în funcție de rezultatele obținute.

Totodată, digitalizarea dezvoltă competențele digitale ale elevilor, considerate esențiale pentru integrarea în societatea contemporană.

În ciuda avantajelor evidente, digitalizarea întâmpină și o serie de dificultăți.

Nu toate unitățile de învățământ dispun de echipamente moderne sau de conexiuni stabile la internet. O altă provocare este pregătirea cadrelor didactice. Profesorii trebuie să participe periodic la programe de formare pentru a utiliza eficient noile tehnologii și pentru a integra instrumentele digitale în activitatea didactică.

Există și riscul utilizării excesive a dispozitivelor electronice. Petrecerea unui timp îndelungat în fața ecranului

poate afecta concentrarea și sănătatea elevilor, motiv pentru care este necesar un echilibru între metodele tradiționale și cele digitale.

De asemenea, tehnologia nu poate înlocui complet relația dintre profesor și elev. Explicațiile, încurajările și sprijinul oferit de profesor rămân elemente esențiale pentru succesul procesului educațional.

Digitalizarea matematicii la nivel gimnazial reprezintă o direcție importantă în modernizarea educației. Utilizarea tehnologiilor digitale contribuie la creșterea atractivității lecțiilor, la dezvoltarea competențelor digitale și la îmbunătățirea rezultatelor școlare.

Integrarea aplicațiilor interactive, a platformelor educaționale și a resurselor multimedia facilitează înțelegerea conceptelor matematice și stimulează participarea activă a elevilor. În același timp, profesorul are posibilitatea de a personaliza procesul de învățare și de a monitoriza progresul fiecărui elev.

Cu toate acestea, succesul digitalizării depinde de existența infrastructurii necesare, de pregătirea profesorilor și de utilizarea responsabilă a tehnologiei. Instrumentele digitale trebuie să completeze metodele clasice de predare, nu să le înlocuiască în totalitate.

În concluzie, digitalizarea reprezintă o oportunitate majoră pentru dezvoltarea unui învățământ modern, eficient și adaptat cerințelor societății actuale, iar matematica este una dintre disciplinele care poate beneficia cel mai mult de avantajele oferite de tehnologie.

Bibliografie

1. Ministerul Educației – *Repere pentru digitalizarea educației*.
2. Cucoș, C. (2014). *Pedagogie*. Editura Polirom, Iași.
3. Cerghit, I. (2006). *Metode de învățământ*. Editura Polirom.
4. Ionescu, M., Radu, I. (coord.) (2004). *Didactica modernă*. Editura Dacia.
5. Documente privind competențele digitale și integrarea tehnologiilor în educație elaborate la nivel european.

RESURSE DIGITALE ÎN GRĂDINIȚĂ

Profesor pt.ed.timpurie: Juhasz Anamaria-Elena
Colegiul Tehnic Nr.1-G.P.P. Nr.1 Vadu Crișului, Bihor

Integrarea tehnologiei în grădiniță trebuie să fie un proces interactiv și echilibrat. În era digitală, resursele digitale sunt folosite ca instrumente de sprijin. Utilizarea resurselor digitale în educația preșcolarilor poate aduce numeroase beneficii, dar este nevoie de gestionarea corectă a acestor resurse. Prin aceste resurse dorim a stimula creativitatea, gândirea logică și învățarea prin joc, îmbinând activitățile senzoriale, fizice cu cele digitale.

Cum să aplicăm educația digitală în grupa noastră?

Tablele inteligente ajută la vizualizarea unor scurte videouri educative despre natură. Putem viziona diafilme, proiecta imagini pentru lectura după imagine.

Putem folosi de a transforma activitatea în activități atractive, prin folosirea unor platforme digitale.

Vă prezint o activitate din cadrul Săptămânii verde, în care am folosit aplicații digitale la grupa mea, grupa mixtă, secția maghiară.

Tema activității: „Detectivii apei: curat sau murdar?”

Scopul activității: dezvoltarea conștiinței ecologice și a deprinderilor de protejare a mediului înconjurător, prin înțelegerea rolului esențial pe care apa curată îl are în menținerea sănătății proprii, a vieții, și a echilibrului mediului.

Obiectivele activității:

-Recunoașterea surselor de apă curată: izvoare, râuri (Crișul Repede) lacuri și diferențierea lor de apa poluată.

-Înțelegerea importanței apei pentru oameni, animale și plante

-Conștientizarea cauzelor poluării apei, aruncarea gunoaielor, deșeuri industriale, plastic.

-Participarea la acțiuni practice de curățare a mediului sau de colectare selectivă a deșeurilor care pot polua apele.

-Cultivarea spiritului de echipă prin implicarea în jocuri de rol și activități de grup cu tematică ecologică.

Desfășurarea activității pe întreaga zi:

1. „Tristețea Crișului Repede”- poveste creată
2. „Poluăm!?”- experiment
3. „Așa da, așa nu!”- joc online
4. „Crișul nostru”- plimbări pe malul Crișului Repede

1. „Tristețea Crișului Repede”- poveste creată

Copiii ascultă povestea educatoarei și vor viziona imaginile create cu ajutorul aplicației digitale Gemini <https://gemini.google.com/share/9960cc3020ad>

Tristețea Crișului Repede

Printre stâncile Defileului de la Vadu Crișului curgea un râșor cu apă de cristal, numit Crișul Repede. Peștii înotau veseli în el, iar animalele pădurii beau cu plăcere din apa lui răcoroasă.

Cu toate acestea, oamenii nu au avut grijă de el: au aruncat în apă gunoaie, sticle de plastic și pungi, care au blocat cursul apei și au îmbolnăvit peștii, păsările și animalele pădurii.

Bufnița cea înțeleaptă, care stătea pe creanga unui fag bătrân, a văzut cât de mare este necazul și a adunat animalele pădurii. S-au sfătuit ce e de făcut. Castorii au construit un baraj pe Criș, în dreptul Peșterii „Casa Zmeului”, pentru a opri gunoaiele, în timp ce veverițele, vulturii, liliecii, porcii mistreți și căprioarele au scos plasticul din apă.

Locuitorii satului, văzând distrugerea, s-au rușinat și s-au unit cu animalele pentru a curăța râul.

Apa a devenit din nou curată, iar Crișul a continuat să curgă fericit, amintindu-le tuturor că apa înseamnă viață și că trebuie protejată.

2. „Poluăm!?”- experiment

Vom efectua un experiment cu copiii. Vom murdări apa cu ulei, cu vopsea, vom polua cu anumite peturi, hârtii. etc.

3. „Așa da, așa nu!”- joc online

Cu ajutorul aplicației ” Faabul Élő Kvízek” am realizat jocul , pozele pe care le-am aplicat în joc au fost realizate pe malul Crișului Repede. <https://faabul.com/hu/l/YEW0pIAHAC6NNj>

4. „Crișul nostru”- plimbări pe malul Crișului Repede

Prin plimbările efectuate pe malul Crișului Repede, am observat natura, poluarea Crișului și aceea plasă care a fost amplasată pe Criș pentru ecologizarea apei.

Succesul integrării resurselor digitale în educația preșcolarilor depinde de pregătirea educatorilor, și presupune o planificare atentă care să asigure un mediu de învățare stimulatîv pentru dezvoltarea armonioasă a copiilor. Educatorul are responsabilitatea de a ghida utilizarea resurselor educaționale digitale, asigurându-se că acestea sunt folosite într-un mod adecvat vârstei.

Bibliografie:

Curriculum Pentru Educație Timpurie- 2019

PROFESORUL – ÎNTRE ROL ȘI FIINȚĂ ÎN ERA DIGITALĂ. CE SE PIERDE CÂND EDUCAȚIA DEVINE DOAR FUNCȚIE?

Prof.Înv.Primar:Jula Sorina

Școala Gimnazială Nr.1 –Roșia /Bihor

Motto: „Adevărata lecție începe atunci când profesorul este prezent.”

Educația reprezintă una dintre cele mai profunde forme de relație umană. Dincolo de programe, planuri-cadru și evaluări standardizate, educația ia naștere în întâlnirea vie dintre profesor și elev. La origini, actul educativ nu a fost un sistem birocratic, ci o relație directă, personală, în care profesorul era chemat nu doar să transmită informații, ci să formeze oameni.

În contextul contemporan, școala riscă să transforme profesorul într-o simplă funcție, iar educația într-o succesiune de proceduri. Acest material își propune să analizeze diferența dintre profesor ca rol instituțional și profesor ca ființă umană,

evidențiind consecințele pierderii dimensiunii autentice a prezenței umane în educație.

Profesorul ca rol

Rolul profesorului este definit de atribuții clare: predarea conținuturilor, evaluarea elevilor, respectarea programelor școlare și a regulilor instituționale. Acest rol este necesar pentru organizarea sistemului educațional și pentru asigurarea unui cadru coerent de învățare.

Totuși, rolul rămâne o construcție exterioară. El oferă structură, dar nu poate genera, de unul singur, sens sau motivație profundă. Atunci când profesorul este redus exclusiv la îndeplinirea sarcinilor, predarea riscă să devină mecanică, lipsită de viață și de implicare personală.

Predarea ca procedură duce la standardizare excesivă, iar standardizarea, deși eficientă administrativ, poate deveni săracă din punct de vedere uman. În acest context, profesorul „funcționează”, dar nu mai trăiește actul educativ.

Profesorul ca ființă

Profesorul, ca ființă umană, aduce în clasă mult mai mult decât informație: aduce valori, atitudini, emoții și sens. Prezența sa autentică creează un spațiu de siguranță în care elevul se simte văzut, ascultat și valorizat.

Educația adevărată începe atunci când profesorul este prezent nu doar fizic, ci și interior. Această prezență se manifestă prin interes real față de elev, prin capacitatea de a asculta și prin disponibilitatea de a ghida, nu doar de a explica.

Elevii percep rapid lipsa autenticității. Ei nu sunt afectați atât de lipsa conținutului, cât de absența omului din spatele rolului. Copilul nu învață de la o funcție impersonală, ci de la un om care crede în ceea ce face.

Relația profesor–elev

Relația este nucleul educației. Fără relație, procesul de învățare devine formal și lipsit de profunzime. Când relația dispăre, educația se golește de sens. Profesorul care inspiră nu este neapărat cel care știe cel mai mult, ci cel care reușește să creeze o legătură vie cu elevii săi. Prin exemplul personal, profesorul modelează caractere, nu doar competențe.

Exemple concrete din practica școlară

Un prim exemplu este profesorul care, observând dificultățile unui elev timid, își adaptează metoda de predare pentru a-l încuraja să participe. Un simplu gest – adresarea unei întrebări formulate cu blândețe sau aprecierea unui răspuns incomplet – poate schimba complet atitudinea elevului față de învățare.

Un alt exemplu este profesorul care își începe ora cu un dialog scurt despre starea emoțională a clasei. Acest moment creează un climat de siguranță și deschidere, iar elevii devin mai receptivi și mai implicați.

De asemenea, profesorul care recunoaște când greșește și corectează deschis o explicație oferă elevilor o lecție esențială de onestitate și responsabilitate. Prin acest comportament, elevii învață că greșeala face parte din procesul de formare.

Bucuria de a predă este un semn al unei vocații vii. Atunci când profesorul își pierde această bucurie, elevii resimt imediat această ruptură. În schimb, un profesor care predă cu pasiune transmite elevilor dorința de a învăța și curajul de a deveni.

Educația în era informației

În era digitală, profesorul nu mai este doar sursa principală de informație, deoarece elevii pot accesa cunoștințe rapid prin internet și tehnologie. Totuși, rolul lui rămâne esențial ca ghid, mentor și formator de gândire critică. Când profesorul își pierde atât rolul profesional, cât și prezența umană la clasă, procesul educațional devine impersonal, iar relația cu elevii se slăbește. În lipsa implicării autentice, lecțiile pot deveni simple transmițeri de informații, fără motivație, dialog sau sprijin emoțional. Astfel, educația riscă să piardă dimensiunea sa

umană, iar elevii pot simți lipsa unui model și a unei direcții reale în procesul lor de formare.

Prezența educă. Prezența creează siguranță. Exemplul modelează. Exemplul este lecția supremă.

Adevărata reformă a educației începe nu cu schimbarea programelor, ci cu reîntoarcerea la profesor ca ființă vie, conștientă de vocația sa și prezentă în relația cu elevii.

„În era digitală, cunoașterea se găsește peste tot, dar sensul ei prinde viață doar printr-un profesor.”

„Tehnologia poate transmite informația, dar numai profesorul prezent cu adevărat poate forma omul.”

Bibliografie:

1. Cucoș, C. – *Pedagogie*, Editura Polirom, Iași, 2014
2. Dewey, J. – *Democrație și educație*, Editura Didactică și Pedagogică, București, 1972
3. Rogers, C. – *Libertatea de a învăța*, Editura Trei, București, 2008

ÎNVĂȚĂMÂNTUL SPECIAL ÎN ERA DIGITALĂ: PROVOCĂRI ȘI OPORTUNITĂȚI ÎN DEZVOLTAREA COMPETENȚELOR ELEVILOR CU CERINȚE EDUCAȚIONALE SPECIALE

Laslou Elena-Georgeta

Centrul Școlar de Educație Incluzivă „Orizont” Oradea

Rezumat

Digitalizarea reconfigurează învățământul special, influențând predarea și relația școală-familie. Tehnologiile asistive și aplicațiile interactive devin instrumente esențiale care facilitează accesul la învățare al elevilor cu cerințe educaționale speciale (CES). Implementarea lor necesită competențe digitale, norme etice și adaptarea intervențiilor la particularitățile fiecărui elev.

Lucrarea analizează provocările și oportunitățile aduse de digitalizare în învățământul special, evidențiind colaborarea intergenerațională.

Este subliniat rolul profesorului psihopedagog în crearea unui mediu incluziv, menit să dezvolte autonomia elevilor.

Cuvinte-cheie: educație digitală, învățământ special, CES, incluziune.

1. Introducere

Transformarea digitală reconfigurează sistemele educaționale prin tehnologii moderne și inteligență artificială.

În învățământul special, digitalizarea sprijină elevii cu cerințe educaționale speciale (CES) pentru compensarea dificultăților de învățare sau comunicare. Tablele interactive și aplicațiile software oferă noi soluții pentru individualizarea intervenției. Eficiența digitalizării depinde direct de competențele profesorilor și de implicarea activă a familiei (Gherguț, 2018).

Profesorul psihopedagog selectează strategiile adecvate, transformând tehnologia într-un instrument de incluziune.

Articolul analizează impactul acestei tranziții asupra generațiilor de elevi, părinți și cadre didactice.

2. Școala digitală: provocări și oportunități pentru toate generațiile

Digitalizarea învățământului special aduce avantaje majore, dar și obstacole metodologice.

Fenomenul intersectează trei generații distincte: elevii (nativi digitali), părinții și cadrele didactice.

Oportunitățile erei digitale

Tehnologia permite personalizarea învățării în funcție de ritmul fiecărui copil cu CES. Pentru elevii cu deficiențe de vedere, software-urile de tip screen-reader fac textul accesibil,

în timp ce aplicațiile de recunoaștere vocală ajută elevii cu deficiențe auditive. Inteligența artificială generează materiale adaptate pentru elevii cu tulburări din spectrul autist (TSA) sau dizabilități intelectuale. Jocurile interactive cresc motivația, iar platformele digitale ajută psihopedagogul să monitorizeze rapid Planul de Intervenție Personalizat (PIP).

Provocările implementării

Principala provocare este decalajul digital dintre generații. Mulți profesori și părinți se confruntă cu lipsa competențelor tehnice necesare utilizării echipamentelor asistive. De asemenea, există riscul suprastimulării senzoriale și al dependenței de ecrane pentru copiii cu tulburări de neurodezvoltare. Expunerea prelungită afectează atenția și reduce interacțiunea socială directă. În plus, costul ridicat al tehnologiilor și lipsa softurilor în limba română limitează accesul școlilor defavorizate, riscând să adâncească inechitatea educațională.

3. Colaborarea dintre școală, familie și psihopedagog

Succesul digitalizării depinde direct de parteneriatul dintre școală, familie și profesorul psihopedagog. Tehnologia devine un catalizator al comunicării intergeneraționale. Platformele școlare permit un schimb rapid de informații, iar părinții pot accesa materiale recomandate pentru a continua exercițiile

logopedice sau cognitive acasă, asigurând continuitatea terapiei.

Profesorul psihopedagog organizează ateliere de alfabetizare digitală și sesiuni de consiliere pentru familii (Mara, 2019). Părinții învață să selecteze aplicații sigure și să gestioneze timpul petrecut de copii în fața ecranelor. Această colaborare diminuează rezistența adulților față de tehnologie și transformă dispozitivele în instrumente terapeutice validate.

4. Concluzii

Școala în era digitală oferă oportunități unice de accesibilitate și independență pentru elevii cu CES. Totuși, succesul integrării depinde de competențele metodologice ale psihopedagogului în selectarea critică a resurselor.

Armonizarea diferențelor dintre generațiile de elevi, părinți și profesori prin consiliere continuă este cheia incluziunii. Digitalizarea trebuie să sprijine umanizarea actului pedagogic, asigurând integrarea activă a fiecărui elev în societate.

Bibliografie

1. Gherguț, A. (2018). *Educația incluzivă și pedagogia diversității*. Iași: Editura Polirom.
2. Mara, D. (2019). *Strategii didactice în educația incluzivă*. București: Editura Didactică și Pedagogică.

3. Popescu, M., & Ionescu, C. (2021). *Tehnologii asistive și digitalizare în învățământul special*. Cluj-Napoca: Editura Casa Cărții de Știință.
4. Radu, Gh. (2020). *Psihopedagogia dezvoltării școlarilor cu handicap*. București: Editura Didactică și Pedagogică.
5. Roșan, A. (Coord.). (2022). *Psihopedagogie specială. Modele de evaluare și intervenție*. Iași: Editura Polirom.

ȘCOALA – PUNTE DE LEGĂTURĂ ÎNTRE GENERAȚII

Prof. Educație Timpurie: LEZEU COSMINA ANCA

Școala Gimnazială Nr. 1 Roșia

Educația reprezintă fundamentul dezvoltării unei societăți moderne și prospere, iar școala este instituția care asigură continuitatea valorilor, tradițiilor și cunoștințelor de la o generație la alta. În fiecare etapă a vieții, omul învață, însă școala este locul în care acest proces capătă o formă organizată și contribuie la formarea personalității fiecărui individ. Prin activitatea profesorilor, implicarea părinților și participarea elevilor, școala devine o punte de legătură între generații, favorizând dialogul, cooperarea și respectul reciproc.

Școala nu este doar un spațiu destinat acumulării de cunoștințe, ci și mediul în care se formează caracterul, responsabilitatea și valorile morale ale tinerilor. Profesorii transmit experiența acumulată de-a lungul anilor și îi îndrumă pe elevi să își dezvolte gândirea critică, creativitatea și spiritul civic. În același timp, elevii aduc energie, idei noi și perspective moderne, contribuind la un schimb permanent de experiențe între generații.

Acest dialog este esențial pentru dezvoltarea unei societăți echilibrate. Generațiile mai în vârstă oferă exemple de perseverență, disciplină și respect pentru muncă, în timp ce tinerii contribuie prin adaptabilitate, utilizarea tehnologiilor moderne și dorința de inovare. Astfel, școala facilitează întâlnirea dintre tradiție și modernitate, demonstrând că progresul poate fi realizat doar prin colaborare și respect reciproc.

Familia și școala sunt cei doi piloni principali ai educației. Niciuna dintre ele nu își poate îndeplini pe deplin misiunea fără sprijinul celeilalte. Părinții și bunicii transmit copiilor primele reguli de comportament, respectul față de ceilalți și valorile morale, iar școala completează această educație prin cunoștințe științifice, culturale și sociale.

Participarea părinților la ședințe, activități extracurriculare, proiecte educaționale sau evenimente organizate de școală consolidează relația dintre familie și instituția de învățământ. Elevii observă astfel că adulții colaborează pentru binele lor și înțeleg importanța implicării în viața comunității. Totodată, bunicii pot contribui la educația copiilor prin împărtășirea experiențelor de viață, a tradițiilor și a obiceiurilor locale, ajutându-i să își cunoască rădăcinile și identitatea culturală.

Școala organizează numeroase activități prin care sunt implicați elevii, profesorii, părinții și alte persoane din comunitate. Serbările școlare, concursurile, proiectele culturale, acțiunile de voluntariat, vizitele tematice și activitățile dedicate sărbătorilor tradiționale reprezintă momente importante de colaborare între generații.

Aceste activități dezvoltă spiritul de echipă, comunicarea și respectul reciproc. De exemplu, în cadrul unor proiecte dedicate tradițiilor populare, bunicii pot prezenta meșteșuguri sau obiceiuri vechi, în timp ce elevii pot utiliza tehnologia pentru a realiza prezentări, materiale video sau expoziții digitale. În acest fel, experiența generațiilor anterioare se îmbină armonios cu competențele generației actuale.

Dezvoltarea rapidă a tehnologiei și schimbările sociale au modificat profund relațiile dintre generații. Uneori apar diferențe de opinii sau dificultăți de comunicare, însă școala are rolul de a reduce aceste bariere. Prin educație digitală, activități de colaborare și promovarea dialogului, instituția de învățământ contribuie la crearea unui climat bazat pe înțelegere și toleranță. În același timp, școala îi învață pe elevi să folosească responsabil tehnologia, să selecteze informațiile corecte și să comunice respectuos atât în mediul online, cât și în viața de zi cu zi. De asemenea, profesorii îi încurajează să

aprecieze experiența și înțelepciunea persoanelor mai în vârstă, demonstrând că progresul nu înseamnă renunțarea la valorile tradiționale.

Una dintre cele mai importante misiuni ale școlii este transmiterea valorilor morale și culturale care definesc o comunitate. Respectul, responsabilitatea, cinstea, solidaritatea, toleranța și spiritul civic sunt valori care trebuie cultivate încă din primii ani de școală. Aceste principii contribuie la formarea unor cetățeni activi, capabili să participe la dezvoltarea societății și să mențină relații armonioase cu cei din jur.

Prin studiul istoriei, literaturii, educației civice și al altor discipline, elevii descoperă contribuția generațiilor anterioare la dezvoltarea țării și înțeleg că fiecare generație are responsabilitatea de a lăsa în urmă o societate mai bună pentru cei care vor urma.

Școala reprezintă una dintre cele mai importante punți de legătură dintre generații, deoarece facilitează transmiterea cunoștințelor, valorilor și experiențelor acumulate de-a lungul timpului. Prin colaborarea dintre profesori, elevi, părinți și bunici se creează un mediu educațional în care fiecare generație învață de la cealaltă și contribuie la dezvoltarea comunității. Într-o societate aflată într-o continuă schimbare, rolul școlii devine tot mai important, deoarece aceasta reușește să îmbine

tradiția cu inovația și să pregătească tinerii pentru viitor fără a-i desprinde de valorile și experiențele trecutului. Astfel, școala rămâne un factor esențial al unității și continuității dintre generații, contribuind la formarea unor oameni educați, responsabili și implicați în viața societății.

ȘCOALA ÎN ERA DIGITALĂ: ECHILIBRUL DINTRE TEHNOLOGIE ȘI EDUCAȚIE

Prof. Lungu Dana Cosmina

Școala Gimnazială nr.1 Roșia/ Liceul Tehnologic Unirea Ștei

Educația digitală este o nevoie care crește exponențial încă de la apariția calculatoarelor și apoi a internetului.

La ce se referă însă acest termen: “educație digitală”? Educația digitală presupune, pe deoparte, un set de cunoștințe pe care un individ trebuie să le aibă cu privire la utilizarea unui sistem digital, adică să fie capabil să folosească funcționalitățile minime ale acestuia. Pe de altă parte, educația digitală se referă deseori și la niște metode digitale care să înlocuiască metodele clasice pe care învățământul le-a folosit dintotdeauna.

Pentru elevii de astăzi, digitalizarea nu este o noutate, ci o realitate cotidiană. Însă cum se vede această transformare din banca lor? Între entuziasm, adaptare și provocări, vocea elevilor devine esențială în conturarea viitorului educației.

Elevii fac parte din generații care au crescut cu tehnologia în mână. Pentru ei, integrarea instrumentelor digitale în educație vine ca o continuare firească a modului în care învață, comunică și explorează lumea.

Lecțiile interactive, platformele online și materialele video sunt percepute ca fiind mai atractive și mai ușor de înțeles decât metodele tradiționale. Mulți elevi spun că învață mai eficient atunci când informația este prezentată vizual și dinamic.

Digitalizarea aduce un beneficiu clar: crește interesul pentru ore. Elevii se implică mai mult atunci când:

- folosesc aplicații educaționale
- participă la quiz-uri interactive
- lucrează în echipe prin platforme digitale

Această schimbare transformă lecția într-un spațiu activ, în care elevii nu mai sunt doar spectatori, ci participanți direcți.

Accesul la tehnologie oferă elevilor autonomie în învățare.

Ei pot:

- ❖ căuta informații relevante
- ❖ învață în ritmul propriu
- ❖ accesa resurse variate, dincolo de manual

Totuși, această libertate vine la pachet cu provocări. Nu toți elevii au aceleași competențe digitale, iar diferențele dintre ei devin mai vizibile. În plus, gestionarea timpului și evitarea distragerilor (rețele sociale, jocuri) reprezintă obstacole frecvente.

Din perspectiva elevilor, digitalizarea nu este perfectă. Printre dificultățile semnalate se numără:

- ✚ conexiuni slabe la internet sau lipsa echipamentelor
- ✚ platforme greu de utilizat sau neadaptate
- ✚ suprasolicitarea digitală (prea mult timp petrecut în fața ecranelor)
- ✚ lipsa unei structuri clare în unele activități online

Aceste probleme pot afecta calitatea învățării și pot genera frustrare.

Un aspect important este modul în care tehnologia influențează relația cu profesorii. Elevii apreciază profesorii care:

- explică clar și folosesc tehnologia cu sens
- creează conținut interactiv și relevant
- sunt deschiși la dialog și feedback

În același timp, ei simt nevoia de echilibru: tehnologia nu trebuie să înlocuiască interacțiunea umană, ci să o completeze.

Vocea elevilor conturează câteva direcții clare pentru viitor:

- lecții mai interactive și mai puțin bazate pe memorare
- platforme simple și intuitive
- mai multă practică și aplicații concrete
- sprijin pentru dezvoltarea competențelor digitale reale
- echilibru între online și offline

Elevii nu își doresc doar tehnologie, ci o experiență de învățare mai relevantă. Digitalizarea școlii este, pentru elevi, o oportunitate reală de a transforma modul în care învață. Entuziasmul lor este evident, dar la fel sunt și așteptările.

Pentru ca această transformare să fie un succes, sistemul educațional trebuie să țină cont de perspectiva lor – una pragmatică, sinceră și ancorată în realitate.

În final, digitalizarea nu înseamnă doar tehnologie în clasă, ci o schimbare profundă a modului în care elevii învață, gândesc și se pregătesc pentru viitor. Este imperativ ca instituțiile de învățământ, guvernele și comunitatea să colaboreze pentru a crea un mediu de învățare sigur și accesibil, adaptat cerințelor secolului XXI. Prin investiții continue în tehnologie, formarea constantă a cadrelor didactice și dezvoltarea infrastructurii, educația digitală poate deveni un catalizator al progresului, contribuind la construirea unei societăți echitabile și inovatoare.

Bibliografie

1. Coroi, I.–“*Percepția calității în educație*”, 2017

2. Iancu, A., & Popescu, M. (2018). “*Digitalizarea Educației în România: Provocări și Perspective* » Revista de Pedagogie Modernă, 12(2), 45–62.

3. Ministerul Educației din România. (2017) ***“Strategia Națională pentru Digitalizarea Educației”*** București

ÎNVĂȚAREA ÎNTRE TRADIȚIE ȘI MODERNITATE

*Prof. Matiaș Claudia/ Școala Gimnazială Nr. 1 Tămășeu/
Școala Gimnazială Ioan Slavici, Oradea/ Liceul
Tehnologic Felix, Sânmartin*

În societatea tradițională, valorile promovate de școală erau ascultarea, disciplina și supunerea față de profesor. Școlii românești i s-a reproșat timp îndelungat faptul că nu antrenează suficient emisfera dreaptă a elevului, ci doar emisfera stângă care este axată pe memorare și pe reproducere, practică ce conduce la competiția între elevi. Emisfera dreaptă, care este intuitivă, creativă, rămâne neactivată. Sergiu Ciocârlan, în *Clonele învățământului românesc* identifică un lanț fatidic al ascultării care continuă să jubjuge învățământul românesc de masă: “Elevul trebuie să asculte de profesorul-funcționar. Profesorul-funcționar trebuie să asculte de directorul-manager. Directorul-manager trebuie să asculte de inspectorul-administrativ:”.(1) (1 Sergiu Ciocârlan, *Clonele învățământului românesc*, Editura Egumenița, Galați. 2016, pg. 138)

În zilele noastre, accentul este pus tot mai mult pe conceptul de învățământ modern, centrat pe elev. Profesorul este îndemnat să-i facă pe elevi partenerii săi activi la lecție, să-

i învețe să devină autonomi, capabili de autoinstruire, să nu le mai restricționeze libertatea de exprimare. Este foarte important ca profesorul să încurajeze manifestările elevilor creativi, să le ofere ocazii diverse în care aceștia să-și poată exprime liber curiozitatea. Cercetările pe aceasta temă au arătat că atitudinea deschisă a profesorului față de acest fenomen reprezintă unul dintre cei mai importanți factori care înlesnește creativitatea.

Învățarea centrată pe elev trebuie să se concentreze asupra dezvoltării, testării și implementării noilor metode pedagogice și strategiilor destinate să contribuie la creșterea motivației elevilor, să consolideze educația interculturală și să contribuie la integrarea socială.

Una dintre cele mai importante condiții ale creșterii eficienței activității educative o constituie asigurarea unei depline unități de acțiune a tuturor factorilor educativi: școală, familie, comunitate. Dacă este adevărat că școala este factorul de care depinde în mod covârșitor devenirea personalității umane, tot atât de adevărat este că educația coerentă nu poate face abstracție de rosturile familiei în această comuniune. Școala și familia trebuie să găsească făgașul colaborării autentice bazată pe încredere și respect reciproc, pe iubirea față de copil, să facă loc unei relații deschise.

Părinților le revine rolul esențial în creșterea copiilor, asigurându-le acestora nu numai existența materială, cât și un climat familial, afectiv și moral. Atunci când părinții, elevii și ceilalți membri ai comunității se consideră unii pe alții parteneri în educație, se creează în jurul elevilor o comunitate de suport care începe să funcționeze.

Dorina Sălăvăstru în *Psihologia educației* consideră că reușita elevilor la învățătură depinde cu mult mai mult de factorii culturali sau de nivelul de pregătire al părinților decât de condițiile materiale de viață. Autoarea invocă în acest sens « nivelul de aspirație al părinților și atitudinea lor față de educație, dar mai ales bagajul cultural propriu-zis exprimat în limbajul utilizat în familie, în practicile culturale ale acestora (lectura cărților, discuții pe diferite teme, vizionarea de spectacole, vizitarea de muzee, expoziții) și în sistemul de valori. “(2)(2- Dorina Sălăvăstru, Psihologia Educației, Editura Polirom, București, 2004, pg. 78)

Reacția școlii, ca instituție de educație, formare și orientare, la mobilitatea socială și economică, trebuie să fie de adaptare a conținutului, structurii și funcțiilor sale, de creare de premise favorabile pentru elevi care să le permită integrarea socială rapidă, flexibilitatea, inițiativa și rezolvarea de probleme, diminuarea imprevizibilului. Școala trebuie să facă

tot ce-i stă în putință pentru valorizarea maximă a fiecărui individ prin stimularea intelectuală a elevilor, a aptitudinilor, a atitudinilor și a trăsăturilor lor de personalitate.

Atunci când părinții, elevii și ceilalți membri ai comunității se consideră unii pe alții parteneri în educație, se creează în jurul elevilor o comunitate de suport care începe să funcționeze. Parteneriatele trebuie văzute ca o componentă esențială în organizarea școlii și a clasei de elevi. Ele nu mai sunt de mult considerate doar o simplă activitate cu caracter opțional sau o problemă de natura relațiilor publice.

ȘCOALA ÎN ERA DIGITALĂ: PROVOCĂRI ȘI OPORTUNITĂȚI PENTRU TOATE GENERAȚIILE

prof.ec. Crina Mihaies

Colegiul Tehnic „Ioan Ciordaș” Beiuș

Transformarea digitală influențează profund sistemele educaționale din întreaga lume, generând schimbări semnificative în procesul de predare, învățare și evaluare. Tehnologiile digitale și inteligența artificială oferă oportunități importante pentru personalizarea învățării, dezvoltarea competențelor necesare secolului XXI și creșterea accesului la resurse educaționale. În același timp, acestea ridică provocări legate de competențele digitale ale profesorilor, incluziunea educațională, siguranța online și utilizarea etică a tehnologiei. Lucrarea analizează principalele oportunități și provocări ale școlii în era digitală și evidențiază contribuția proiectelor Erasmus+ la dezvoltarea competențelor digitale și la promovarea inovației educaționale.

Societatea contemporană este caracterizată de o dezvoltare tehnologică accelerată care influențează toate domeniile vieții sociale și economice. Educația reprezintă unul dintre sectoarele cele mai afectate de această transformare, fiind nevoită să

răspundă unor noi cerințe generate de digitalizare și de evoluția continuă a tehnologiilor informaționale.

Școala nu mai are doar rolul de a transmite informații, ci și de a forma competențe care să permită elevilor adaptarea la o lume aflată într-o permanentă schimbare. În acest context, competențele digitale devin esențiale pentru participarea activă la viața profesională și socială. Integrarea tehnologiei în educație nu reprezintă doar o necesitate, ci și o oportunitate de a transforma procesul educațional într-unul mai flexibil, mai accesibil și mai eficient.

Oportunități oferite de educația digitală

Utilizarea tehnologiilor digitale în educație facilitează accesul rapid la informații și la o varietate de resurse educaționale. Platformele online, aplicațiile educaționale și instrumentele bazate pe inteligență artificială permit adaptarea conținuturilor la nevoile individuale ale elevilor și susțin dezvoltarea învățării personalizate.

Un avantaj important al digitalizării îl reprezintă creșterea gradului de implicare a elevilor în procesul educațional. Materialele interactive, simulările, jocurile educaționale și aplicațiile colaborative contribuie la dezvoltarea motivației și la consolidarea competențelor practice. Totodată, tehnologia facilitează comunicarea dintre profesori, elevi și părinți,

contribuind la crearea unui mediu educațional mai deschis și mai colaborativ.

Dezvoltarea inteligenței artificiale aduce noi perspective în educație. Instrumentele AI pot sprijini profesorii în elaborarea materialelor didactice, în realizarea evaluărilor și în monitorizarea progresului școlar. În același timp, elevii pot beneficia de experiențe de învățare adaptate ritmului și stilului lor de învățare.

Provocările școlii în era digitală

Deși beneficiile digitalizării sunt evidente, procesul de transformare digitală implică și numeroase provocări. Una dintre cele mai importante este reducerea decalajului digital dintre diferite categorii de elevi. Accesul inegal la tehnologie și la internet poate genera diferențe semnificative în ceea ce privește oportunitățile educaționale.

O altă provocare este reprezentată de necesitatea formării continue a cadrelor didactice. Profesorii trebuie să dezvolte competențe digitale solide pentru a utiliza eficient noile tehnologii și pentru a integra metode inovatoare în activitatea didactică.

În plus, utilizarea excesivă a dispozitivelor digitale poate afecta capacitatea de concentrare, relațiile interpersonale și sănătatea emoțională a elevilor. În contextul dezvoltării

inteligenței artificiale, devine esențială promovarea utilizării etice și responsabile a tehnologiei, precum și dezvoltarea gândirii critice necesare evaluării informațiilor disponibile în mediul online.

Contribuția proiectelor Erasmus+ la dezvoltarea educației digitale

Programul Erasmus+ reprezintă una dintre cele mai importante inițiative europene de sprijinire a inovării și modernizării educației. Participarea la proiecte internaționale oferă profesorilor oportunitatea de a descoperi metode moderne de predare, de a dezvolta competențe digitale și de a realiza schimburi de bune practici cu specialiști din alte țări.

Experiența acumulată în cadrul proiectelor Erasmus+ dedicate inteligenței artificiale, competențelor digitale și educației viitorului a evidențiat importanța cooperării internaționale în procesul de transformare a școlii. Activitățile de formare desfășurate în diferite contexte europene au demonstrat că integrarea tehnologiei în educație trebuie să fie însoțită de dezvoltarea competențelor pedagogice și de promovarea unei culturi a învățării continue.

Participarea la cursuri și activități de formare Erasmus+ a facilitat accesul la instrumente educaționale inovatoare și la exemple de bune practici privind utilizarea inteligenței

artificiale în procesul didactic. Aceste experiențe contribuie la modernizarea activităților educaționale și la pregătirea elevilor pentru provocările societății digitale.

Transformarea digitală a educației reprezintă un proces complex, care generează atât oportunități, cât și provocări pentru toate generațiile implicate în actul educațional.

Tehnologia și inteligența artificială pot contribui semnificativ la creșterea calității educației, însă succesul acestui proces depinde de dezvoltarea competențelor digitale, de asigurarea accesului echitabil la resurse și de promovarea utilizării responsabile a tehnologiei.

Proiectele Erasmus+ demonstrează că schimbul de experiență și cooperarea internațională reprezintă factori esențiali pentru modernizarea școlii și pentru pregătirea elevilor în vederea integrării într-o societate digitală aflată într-o continuă transformare. Educația viitorului trebuie să valorifice avantajele tehnologiei fără a pierde din vedere dimensiunea umană a procesului educațional, în care profesorul rămâne principalul facilitator al învățării și dezvoltării personale.

Bibliografie

1. European Commission. (2021). *Digital Education Action Plan 2021–2027: Resetting Education and Training for the Digital Age*. Brussels: European Commission.
2. Redecker, C. (2017). *European Framework for the Digital Competence of Educators: DigCompEdu*. Luxembourg: Publications Office of the European Union.
3. UNESCO. (2023). *Guidance for Generative AI in Education and Research*. Paris: UNESCO.
4. OECD. (2023). *Shaping Digital Education: Enabling Factors for Quality, Equity and Efficiency*. Paris: OECD Publishing.
5. Selwyn, N. (2022). *Education and Technology: Key Issues and Debates*. London: Bloomsbury Academic.
6. European Union. (2024). *Erasmus+ Programme Guide*. Luxembourg: Publications Office of the European Union.
7. Holmes, W., Bialik, M., & Fadel, C. (2019). *Artificial Intelligence in Education: Promises and Implications for Teaching and Learning*. Boston: Center for Curriculum Redesign.

ȘCOALA – LIANT ÎNTRE GENERAȚII.
ȘCOALA ÎN ERA DIGITALĂ: PROVOCĂRI ȘI
OPORTUNITĂȚI PENTRU TOATE GENERAȚIILE

Mocean Mihaela

Școala Gimnazială „Avram Iancu”, Beliș

Societatea contemporană traversează o perioadă de transformări profunde, generate de dezvoltarea accelerată a tehnologiei informației și a comunicării. Digitalizarea influențează toate domeniile vieții sociale, economice și culturale, iar educația nu face excepție. Apariția internetului, a dispozitivelor mobile, a platformelor educaționale și, mai recent, a inteligenței artificiale a schimbat radical modul în care oamenii învață, comunică și accesează informația.

În acest context, școala are responsabilitatea de a pregăti elevii pentru provocările unei lumi aflate într-o continuă schimbare. Totodată, școala reprezintă un spațiu de întâlnire între generații, unde experiența adulților se îmbină cu energia și creativitatea tinerilor. Rolul său nu se limitează la transmiterea de cunoștințe, ci include formarea unor cetățeni responsabili, capabili să utilizeze tehnologia în mod critic și eficient.

Pe lângă transmiterea informațiilor, școala dezvoltă competențe, valori și atitudini care îi ajută pe elevi să se

adapteze schimbărilor. Competențele digitale, gândirea critică, creativitatea, colaborarea și comunicarea eficientă sunt considerate astăzi esențiale pentru integrarea pe piața muncii și pentru participarea activă la viața socială.

Profesorul devine un facilitator al învățării, un mentor și un model pentru elevi. El nu mai este singura sursă de informație, ci persoana care îi ajută pe elevi să selecteze, să înțeleagă și să utilizeze corect informațiile disponibile în mediul digital.

Școala – liant între generații

Una dintre cele mai importante funcții ale școlii este aceea de a realiza legătura dintre generații. În spațiul școlar se întâlnesc elevi, profesori, părinți și bunici, fiecare contribuind la procesul educațional prin experiența și perspectiva proprie.

În trecut, accesul la informație era limitat, iar procesul de învățare se desfășura aproape exclusiv în sala de clasă. Astăzi, elevii au acces la informații nelimitate prin intermediul internetului. Acest lucru poate crea diferențe de perspectivă între generații, însă școala are rolul de a transforma aceste diferențe în oportunități de învățare reciprocă.

Proiectele intergeneraționale, activitățile culturale, voluntariatul și colaborarea cu familia contribuie la

consolidarea relațiilor dintre generații și la promovarea respectului reciproc.

Oportunitățile oferite de era digitală

Digitalizarea a adus numeroase beneficii procesului educațional. Accesul rapid la informații permite elevilor să își dezvolte cunoștințele dincolo de limitele manualului școlar.

Utilizarea aplicațiilor precum Google Classroom, Canva, Kahoot, Wordwall sau Quizizz contribuie la creșterea motivației elevilor și la diversificarea strategiilor didactice. De asemenea, tehnologia facilitează comunicarea dintre profesori, elevi și părinți.

Un alt avantaj important este posibilitatea personalizării învățării. Profesorii pot adapta materialele didactice în funcție de nivelul și nevoile fiecărui elev, oferind șanse sporite de succes școlar.

Provocările educației digitale

Alături de beneficii, era digitală aduce și numeroase provocări. Una dintre acestea este dependența de tehnologie, care poate afecta capacitatea de concentrare, relațiile sociale și performanțele școlare ale elevilor.

Dezinformarea reprezintă o altă problemă majoră. Elevii sunt expuși zilnic unui volum foarte mare de informații și trebuie să învețe să identifice sursele credibile. În acest sens,

dezvoltarea gândirii critice devine o prioritate a educației moderne.

Cyberbullying-ul, protecția datelor personale și expunerea la conținut neadecvat constituie riscuri reale ale mediului online. Școala și familia trebuie să colaboreze pentru a promova siguranța digitală și comportamentul responsabil în mediul virtual.

Inteligența artificială și viitorul educației

Inteligența artificială reprezintă una dintre cele mai importante inovații ale secolului XXI. În educație, aceasta oferă posibilitatea generării rapide de resurse didactice, exerciții, prezentări și activități personalizate.

Pentru profesori, AI poate reduce timpul alocat unor sarcini administrative și poate sprijini planificarea activităților. Pentru elevi, poate oferi explicații suplimentare și oportunități de învățare individualizată.

Cu toate acestea, utilizarea excesivă a inteligenței artificiale poate reduce implicarea activă a elevilor în procesul de învățare. Din acest motiv, este necesar un echilibru între utilizarea tehnologiei și dezvoltarea competențelor cognitive, sociale și emoționale.

Concluzii

Pentru valorificarea eficientă a oportunităților oferite de era digitală, este necesară dezvoltarea continuă a competențelor digitale ale profesorilor și elevilor, consolidarea parteneriatului dintre școală și familie și promovarea utilizării responsabile a tehnologiei.

Școala trebuie să rămână un spațiu al dialogului, al colaborării și al formării valorilor autentice. În era digitală, rolul său de liant între generații devine mai important ca niciodată.

DINCOLO DE ALGORITMI - CUM TRANSFORMĂM TEHNOLOGIA ÎN ALIAT

Moruț Liana-Ioana

Școala Gimnazială „Dimitrie Cantemir” Oradea

Trăim într-o lume în care tehnologia ne dictează ritmul zilnic, iar transformarea digitală a învățământului nu mai este o opțiune de viitor, ci o realitate a prezentului. Dincolo de tablete, ecrane interactive sau cataloage electronice, marea provocare a digitalizării nu este una tehnică, ci una umană. Cum putem transforma tehnologia dintr-o sursă de distragere într-un aliat de nădejde pentru întreaga noastră comunitate școlară?

Introducerea digitalizării în școlile din România este un proces inevitabil. Dar pentru ca acest proces să fie unul cu adevărat eficient, simpla înlocuire a manualelor tradiționale cu tablete și table inteligente nu este suficientă. Trebuie avute în vedere nu doar investițiile în infrastructură, ci și conținutul interactiv care trebuie creat sau adaptat, precum și formarea cadrelor didactice.

Digitalizarea însă nu înlocuiește profesorul sau interacțiunea umană, ci oferă doar un set nou de unelte pentru a pregăti copiii pentru viitor. Nicio tablă inteligentă, telefon sau

aplicație nu poate oferi empatie sau sprijin moral unui elev. Răspunsul nu stă în tehnologia în sine, ci în modul în care alegem să o folosim. Digitalizarea nu vine să șteargă trecutul, ci să construiască o punte mai solidă către viitor pentru profesori, părinți și elevi deopotrivă.

Teama de „prea mult ecran” este firească și justificată. Însă digitalizarea educației nu înseamnă navigare la nesfârșit pe rețelele de socializare. Există o diferență uriașă între consumul pasiv de divertisment și utilizarea activă a tehnologiei: explorarea corpului uman în 3D, simularea unor experimente de chimie sau învățarea programării. Pentru ca această tranziție să fie sigură, avem nevoie de un parteneriat strâns între casă și școală, bazat pe reguli clare de igienă digitală și pe înțelegerea faptului că alfabetizarea digitală este pașaportul copiilor noștri pentru locurile de muncă de mâine.

Telefoanele și laptopurile de acasă sau din bănci sunt porți deschise către întreaga cunoaștere a lumii, nu doar ecrane pentru jocuri. Copiii au la dispoziție unelte care îi pot transforma în creatori, cercetători și inovatori. Dar această superputere vine la pachet cu o mare responsabilitate: aceea de a învăța să distingă adevărul de dezinformare și de a refuza cyberbullying-ul.

Pentru a transforma tehnologia dintr-o sursă de stres sau distragere într-un aliat veritabil, școala trebuie să treacă de la utilizarea pasivă (simplul ecran care înlocuiește foaia) la utilizarea activă și strategică. Ce poate face profesorul în acest sens? Folosește timpul câștigat pentru a organiza dezbateri, a explica aplicațiile practice sau poate crea chestionare rapide pentru sfârșitul orei. Elevii răspund de pe telefoane, primesc puncte, iar profesorul vede instant ce procent din clasă a înțeles lecția și ce trebuie reexplicat. Un elev care înțelege mai greu o teoremă la matematică poate revedea tutorialul video de câte ori dorește acasă, fără presiunea că rămâne în urmă. În același timp, un elev supradotat poate primi pe o platformă exerciții de nivel avansat, păstrându-și astfel motivația ridicată. Schemele lungi de pe tablă pot fi înlocuite cu simulări 3D (de exemplu, Google Earth la geografie sau laboratoare virtuale de chimie).

Elevii au posibilitatea de a folosi aplicații digitale pentru a realiza proiecte de echipă, prezentări multimedia, reviste digitale sau scurte animații prin care să demonstreze ce au învățat.

Catalogul electronic elimină micile secrete sau neînțelegeri. Părintele nu mai află la ședință, după trei luni, că elevul are absențe sau note mici. Primește notificări în timp real, permițând o intervenție timpurie și un dialog constructiv

cu dirigintele sau învățătorul, bazat pe date clare, nu pe speculații.

Digitalizarea reușită nu se măsoară în numărul de dispozitive cumpărate, ci în calitatea interacțiunilor pe care le facilitează. Dacă profesorii primesc sprijin, părinții oferă echilibru, iar elevii folosesc tehnologia cu înțelepciune, școala nu va deveni un spațiu rece, guvernat de algoritmi, ci o comunitate pregătită pentru orice provocare a viitorului.

ȘCOALA ÎN ERA DIGITALĂ: PROVOCĂRI ȘI OPORTUNITĂȚI ÎN EDUCAREA GENERAȚIEI ALPHA

Negru Larisa Oana

Școala Gimnazială Nr1, Lăzăreni

Societatea contemporană traversează o perioadă de transformări accelerate, determinate în mare măsură de dezvoltarea tehnologiilor digitale. Aceste schimbări influențează toate domeniile vieții sociale, iar educația se află printre cele mai afectate. Școala secolului XXI nu mai poate fi analizată în afara contextului digital, întrucât elevii de astăzi cresc într-un mediu caracterizat de acces permanent la informație, comunicare instantanee și utilizarea frecventă a dispozitivelor inteligente. În acest context, un loc aparte îl ocupă Generația Alpha, formată din copiii născuți după anul 2010, considerați primii nativi digitali ai unei lumi complet conectate.

Generația Alpha reprezintă rezultatul unei realități sociale și tehnologice fără precedent. Spre deosebire de generațiile anterioare, acești copii nu au cunoscut o lume lipsită de internet, telefoane inteligente sau platforme digitale. Încă din primii ani de viață, ei interacționează cu ecrane tactile, aplicații educaționale și conținut multimedia. Pentru ei, tehnologia nu

constituie un instrument exterior existenței cotidiene, ci o extensie firească a acesteia. Acest fapt influențează modul în care învață, comunică, își formează interesele și își construiesc relațiile sociale.

În mediul școlar, elevii din Generația Alpha se remarcă printr-o mare capacitate de adaptare la noile tehnologii și printr-o curiozitate accentuată față de experiențele interactive. Ei răspund pozitiv la metodele de învățare bazate pe explorare, colaborare și utilizarea resurselor digitale. În comparație cu generațiile precedente, acești elevi preferă activitățile dinamice, care solicită participare activă și oferă feedback imediat. De asemenea, manifestă o înclinație naturală spre descoperirea informațiilor prin intermediul imaginilor, videoclipurilor și aplicațiilor interactive.

Totuși, această familiaritate cu mediul digital generează și o serie de provocări educaționale. Numeroase studii și observații pedagogice evidențiază dificultăți legate de menținerea atenției și de capacitatea de concentrare pe termen lung. Expunerea frecvent la stimuli multipli și la fluxuri rapide de informații poate conduce la diminuarea răbdării necesare pentru activitățile care presupun efort intelectual susținut. Astfel, profesorii constată adesea că elevii întâmpină dificultăți în realizarea sarcinilor complexe, în lectura aprofundată a

textelor sau în desfășurarea activităților care necesită reflecție și perseverență.

O altă provocare importantă este reprezentată de dezvoltarea competențelor socio-emoționale. În multe situații, elevii manifestă dificultăți în gestionarea emoțiilor, în rezolvarea conflictelor și în construirea unor relații interpersonale bazate pe empatie și cooperare. Din această perspectivă, școala are responsabilitatea de a crea contexte educaționale care să favorizeze dezvoltarea inteligenței emoționale și a competențelor sociale necesare integrării armonioase în comunitate.

Rolul profesorului cunoaște, la rândul său, transformări semnificative. Dacă în trecut cadrul didactic era considerat principala sursă de informație, în prezent acesta devine facilitator al învățării și ghid în procesul de selecție și interpretare a cunoștințelor. Accesul aproape nelimitat la informație impune dezvoltarea gândirii critice și a capacității de evaluare a surselor. Profesorul nu mai transmite doar conținuturi, ci contribuie la formarea unor competențe esențiale pentru societatea cunoașterii: discernământul, responsabilitatea digitală, creativitatea și colaborarea.

În același timp, era digitală oferă oportunități remarcabile pentru modernizarea procesului educațional. Platformele

online, aplicațiile educaționale și resursele multimedia permit personalizarea învățării și adaptarea acesteia la nevoile individuale ale elevilor. Tehnologia facilitează accesul la informații actualizate, stimulează învățarea autonomă și favorizează dezvoltarea competențelor digitale, indispensabile pe piața muncii viitorului. Utilizată în mod echilibrat și responsabil, tehnologia poate deveni un factor de creștere a motivației școlare și de îmbunătățire a rezultatelor educaționale.

În concluzie, Generația Alpha redefineste raportul dintre elev și procesul educațional, aducând atât provocări, cât și oportunități. Caracteristicile sale specifice solicită adaptarea strategiilor didactice și reconsiderarea rolului școlii într-o lume aflată într-o continuă schimbare. Prin deschidere către inovație, flexibilitate și preocupare pentru dezvoltarea integrală a copilului, educația poate transforma provocările erei digitale în premise ale unei formări autentice și durabile.

Bibliografie

Tapscott, D. (2009). *Grown Up Digital*. McGraw-Hill.

Prensky, M. (2001). *Digital Natives, Digital Immigrants*.

On the Horizon. BJI

Twenge, J. M. (2017). *iGen*. Atria Books.

OECD (2021). *The State of School Education*.

UNESCO (2023). *Global Education Monitoring Report*.

Cucoş, C. (2014). *Pedagogie*. Editura Polirom.

ROMAN CIOROGARIU – PEDAGOGUL DINTRE LUMI: CUM CONECTĂM TRE CUTUL, PREZENTUL ȘI VIITORUL ÎN EDUCAȚIE

Prof. Florin Negruțiu

Inspectoratul Școlar Județean Bihor

Trăim într-o epocă în care viitorul nu mai vine spre noi liniar, ci se instalează cu o viteză care provoacă adesea dezechilibru și dezorientare. Într-un peisaj educațional dominat de algoritmi, ecrane tactile și competențe calibrate strict pentru piața muncii, riscăm să pierdem din vedere tocmai esența umană a actului de învățare.

Pentru a naviga această incertitudine, nu avem nevoie de rețete tehnocratice noi, ci de o privire vizionară capabilă să construiască punți între epoci. Aceasta este moștenirea vie a filosofului și pedagogului Roman Ciorogariu. Trăitor într-o perioadă de tranziție radicală – de la rigorile Imperiului Austro-Ungar la efervescența României Mare, de la o lume profund tradițională la modernitatea accelerată a secolului XX –, acesta nu s-a opus schimbării. Din contră, a înțeles că un arbore poate crește înalt doar dacă are rădăcini adânci.

Pornind de la principiile și acțiunile sale, se poate realiza o analiză a școlii de astăzi, structurată pe patru dimensiuni fundamentale care cer o reflecție urgentă.

1. Identitate versus Progres

Școala actuală pare obsedată, pe bună dreptate, de progres: digitalizare, inteligență artificială, tehnologii emergente și competențe flexibile pentru meserii care încă nu s-au inventat. Însă, în această goană după modernizare, riscăm să tăiem frângeria care ne leagă de identitate – valorile morale fundamentale, reperele culturale solide și conștiința de sine.

Principiul enunțat de Ciorogariu este clar: progresul lipsit de memorie identitară nu generează evoluție, ci instabilitate. O generație fără ancoră devine vulnerabilă în fața curentelor volatile ale momentului.

Provocarea de azi se referă la modul în care poate școala de azi să folosească tehnologia viitorului pentru a conserva și transmite valorile trecutului, fără a cădea în capcana unui naționalism nostalgic sau în cea a unui modernism steril și lipsit de substanță.

2. „Pedagogia Jertfei” într-o cultură a confortului imediat

Istoria reține un detaliu biografic transformat în manifest existențial: după ce își pierde brațul drept în atentatul cu bombă de la Senat din 1920, Roman Ciorogariu refuză resemnarea. Continuă să scrie, să citească și să educe cu mâna stângă. Viața sa devine astfel definiția vie a rezilienței prin jertfă și datorie autoasumată.

Astăzi, dascălii se confruntă cu fenomenul gratificării imediate. Într-o eră a succesului facil, tinerii (și adesea părinții lor) caută rezultate rapide, evitând efortul prelungit sau disconfortul. Filosofia lui Ciorogariu ne amintește însă o realitate profundă: educația autentică implică disciplină intelectuală, efort susținut și depășirea crizei. Caracterul nu se formează în absența provocărilor, ci în momentele în care învățăm să ne asumăm responsabilitatea și să mergem mai departe.

3. Școala ca „suflet al comunității”, nu ca fabrică de diplome

Pentru Ciorogariu, pilonii societății – școala, valorile spirituale și presa culturală – nu funcționau separat, ci formau un singur organism menit să ridice cultural un popor. Elevul nu era un simplu recipient în care profesorul varsă mecanic informații, ci un viitor stâlp de susținere al comunității din care făcea parte.

În prezent, educația tinde să se degradeze într-o formă strict comercială: elevul oferă timp, iar școala îi livrează la schimb o diplomă, un document formal pentru piața muncii. Ciorogariu ne provoacă să readucem în ecuație dimensiunea vocațională și comunitară. Rolul școlii nu este doar acela de a livra resurse umane optimizate economic, ci de a forma cetățeni integri, cu conștiință civică și sens existențial.

Din această constatare rezultă o provocare legată de relația dintre clasa dotată cu ultimele tehnologii și sensul profund autentic a procesului de învățare.

4. Dialogul dintre textul tipărit și ecranul tactil

Vizionarismul lui Ciorogariu s-a tradus și prin abilitatea sa de a fi un formator de opinie în epoca sa, folosind cele mai moderne canale media de atunci (revista Biserica și Școala) pentru a vorbi pe limba tinerilor.

Astăzi, ruptura dintre generații pare mai adâncă ca oricând. „Lumea de ieri” (a bunicilor și a dascălilor consacrați) comunică prin răbdare, lectură profundă, analiză și introspecție. „Lumea de mâine” (a nativilor digitali) funcționează pe bază de viteză, stimuli vizuali și informație fragmentată. Din postura de pedagog între lumi, modelul său ne arată că instrumentul de comunicare se poate schimba (de la peniță la ecran tactil), însă

esența mesajului – Adevărul, Binele și Frumosul – trebuie să rămână neschimbată.

A vorbi despre aceste principii astăzi nu înseamnă a privi melancolic înapoi, spre trecutul istoriei. Înseamnă a împrumuta o privire vizionară. Roman Ciorogariu a fost un om al viitorului tocmai pentru că a știut să își prețuiască și să își înțeleagă rădăcinile. Astăzi, când viitorul provoacă incertitudine prin viteză și tehnologizare accelerată, acest model ne învață un adevăr simplu: singurul mod de a nu ne pierde în viitor este să nu uităm cine suntem și de unde venim.

EDUCAȚIA RELIGIOASĂ ÎN ERA DIGITALĂ – EXPERIENȚE, REFLECȚII ȘI PRACTICI INCLUZIVE

Prof. Nichita Diana Simona

*Școala Gimnazială „Dimitrie Cantemir” Oradea, județul
Bihor, Profesor de Religie Ortodoxă*

Introducere

Transformările tehnologice din ultimii ani influențează profund procesul educațional și modul în care elevii învață, comunică și se raportează la informație. În acest context, școala este chemată să adapteze strategiile didactice la realitățile generației actuale, valorificând oportunitățile oferite de mediul digital.

Disciplina Religie contribuie la formarea morală și spirituală a elevilor, promovând valori precum respectul, responsabilitatea, empatia și iubirea față de aproapele. Utilizarea tehnologiei în cadrul acestei discipline nu înseamnă renunțarea la dimensiunea spirituală a educației, ci identificarea unor modalități moderne de apropiere a elevilor de conținuturile studiate.

Practici digitale și incluziune

În activitatea didactică desfășurată la disciplina Religie utilizez frecvent prezentări interactive realizate în PowerPoint și Canva, materiale video, imagini sugestive și aplicații educaționale precum Wordwall și LearningApps. Aceste resurse contribuie la creșterea interesului pentru lecții și facilitează înțelegerea unor conținuturi care, uneori, pot părea abstracte.

Suportul vizual și activitățile interactive sunt deosebit de utile în lucrul cu elevii cu cerințe educaționale speciale. Fișele adaptate, imaginile pentru colorat, exercițiile structurate pe pași mici și utilizarea pictogramelor facilitează accesul la învățare și participarea activă la lecții.

În activitatea mea didactică am observat că adaptarea materialelor contribuie nu doar la progresul școlar, ci și la creșterea încrederii elevilor în propriile capacități. Pentru elevii cu dificultăți de comunicare, atenție sau integrare, resursele digitale și suportul vizual reprezintă adesea o cale eficientă de exprimare și implicare.

Activitățile interdisciplinare desfășurate în cadrul programelor „Săptămâna Verde”, „Școala Altfel” sau al unor proiecte educaționale dedicate valorilor creștine, familiei, lecturii și educației pentru mediu au demonstrat că tehnologia

poate facilita conexiuni autentice între conținuturile școlare și experiențele de viață ale elevilor.

Reflecții pedagogice

Experiența didactică a evidențiat faptul că elevii răspund pozitiv atunci când se simt acceptați, înțeleși și implicați activ în procesul de învățare. Dincolo de instrumentele utilizate, relația profesor–elev rămâne esențială în construirea unui climat educațional bazat pe încredere, respect și dialog.

În cazul elevilor cu cerințe educaționale speciale, utilizarea resurselor digitale și a materialelor adaptate a contribuit la creșterea participării active și la diminuarea sentimentului de izolare. Uneori, o imagine sugestivă, un exercițiu simplificat sau un joc educațional au avut un impact mai mare decât explicațiile teoretice complexe.

Tehnologia poate deveni o punte de comunicare între profesor și elev, însă utilizarea ei trebuie realizată cu responsabilitate și discernământ pedagogic. Formarea caracterului și cultivarea valorilor morale și spirituale se realizează prin relații autentice, dialog și exemplul personal al profesorului.

Concluzii

Educația religioasă în era digitală presupune găsirea unui echilibru între valorificarea tehnologiei și păstrarea dimensiunii umane și spirituale a actului educațional.

Experiența didactică demonstrează că resursele digitale pot sprijini învățarea, motivația și incluziunea elevilor, atunci când sunt utilizate în mod responsabil și adaptate nevoilor reale ale acestora. În contextul provocărilor educației contemporane, profesorul este chemat să construiască punți între generații, între tradiție și inovație, între valorile permanente și realitățile digitale ale prezentului.

Bibliografie

- Cerghit, Ioan, *Metode de învățământ*, Editura Polirom, Iași, 2006.
- Cucos, Constantin, *Pedagogie*, Editura Polirom, Iași, 2014.
- Opreș, Dorin; Opreș, Monica, *Metodica predării Religiei*, Editura Sfântul Mina, Iași, 2006.
- UNESCO, *ICT in Education – Guidelines for Teachers*, Paris, 2018.
- *Legea învățământului preuniversitar nr. 198/ 2023*.

TEHNOLOGIA ȘI EDUCAȚIA TIMPURIE: OPORTUNITĂȚI ȘI PROVOCĂRI PENTRU GENERAȚIILE VIITORULUI

Prof.ed.timpurie Nicolae Mirela Simona

G.P.P. "Ion Creangă" Slatina

Trăim într-o lume în care tehnologia este prezentă peste tot. Copiii, părinții și educatorii folosesc zilnic telefoane, tablete, calculatoare și internetul pentru a comunica, a învăța și a descoperi lucruri noi. Școala din era digitală se schimbă permanent pentru a răspunde nevoilor societății moderne. Chiar și la nivel preșcolar, tehnologia poate deveni un instrument valoros atunci când este utilizată în mod echilibrat și responsabil.

Pentru copiii de vârstă preșcolară, jocul reprezintă principala modalitate de învățare. Tehnologia poate completa activitățile tradiționale și poate oferi experiențe educative atractive. Totuși, folosirea acesteia implică atât oportunități, cât și provocări pentru copii, educatori și familii.

Oportunități ale școlii în era digitală

Una dintre cele mai importante oportunități oferite de tehnologie este accesul la resurse educaționale variate. Prin intermediul aplicațiilor educative, al poveștilor interactive și al

materialelor multimedia, copiii pot învăța într-un mod atractiv și adaptat vârstei lor. Imaginile, animațiile și sunetele îi ajută să înțeleagă mai ușor informațiile și să își mențină interesul pentru activitățile de învățare.

Tehnologia contribuie și la dezvoltarea competențelor digitale încă de la vârste mici. Copiii învață să utilizeze dispozitive simple, să recunoască simboluri și să interacționeze cu diferite aplicații educative. Aceste competențe vor fi utile pe parcursul întregii vieți școlare.

Un alt avantaj este posibilitatea personalizării învățării. Unele aplicații educaționale permit adaptarea activităților la ritmul și nivelul fiecărui copil. Astfel, fiecare preșcolar poate exersa și învăța în funcție de propriile nevoi și interese.

Comunicarea dintre grădiniță și familie este, de asemenea, îmbunătățită prin intermediul tehnologiei. Educatorii pot transmite informații, fotografii sau recomandări părinților, iar aceștia pot urmări mai ușor progresul copiilor. Colaborarea dintre familie și grădiniță devine astfel mai eficientă.

În situații speciale, cum ar fi perioadele în care activitățile față în față nu sunt posibile, tehnologia permite continuarea procesului educativ prin activități online, întâlniri virtuale și resurse digitale.

Provocările utilizării tehnologiei la vârsta preșcolară

Deși oferă numeroase beneficii, utilizarea tehnologiei în educația timpurie poate genera și unele dificultăți. Una dintre cele mai importante provocări este timpul excesiv petrecut în fața ecranelor. Copiii mici au nevoie de mișcare, joc liber, interacțiune directă și activități practice pentru o dezvoltare armonioasă. Folosirea excesivă a dispozitivelor digitale poate afecta atenția, somnul și relațiile sociale.

O altă provocare este selectarea conținutului potrivit. Nu toate aplicațiile sau materialele disponibile pe internet sunt adecvate vârstei preșcolare. De aceea, adulții trebuie să aleagă cu grijă resursele educaționale și să supravegheze activitatea copiilor.

Există și diferențe între familii în ceea ce privește accesul la tehnologie. Unele familii dispun de dispozitive și conexiune la internet, în timp ce altele întâmpină dificultăți. Aceste diferențe pot influența participarea copiilor la activitățile digitale.

De asemenea, există riscul ca tehnologia să înlocuiască interacțiunea umană. La vârsta preșcolară, copiii au nevoie în primul rând de comunicare directă cu adulții și cu ceilalți copii. Dezvoltarea limbajului, a emoțiilor și a abilităților sociale se realizează cel mai bine prin relații și experiențe reale.

Rolul educatorului și al familiei

În era digitală, educatorul are rolul de a integra tehnologia într-un mod echilibrat și educativ. Tehnologia nu trebuie să înlocuiască jocul, explorarea și activitățile practice, ci să le completeze. Educatorul selectează resurse adecvate și organizează activități care stimulează creativitatea, colaborarea și gândirea copiilor.

Familia are, la rândul său, un rol esențial. Părinții trebuie să stabilească reguli clare privind utilizarea dispozitivelor digitale și să ofere exemple pozitive de folosire a tehnologiei. Activitățile digitale realizate împreună cu adulții pot deveni experiențe educative valoroase și sigure.

Colaborarea dintre educatori și părinți contribuie la dezvoltarea unui mediu echilibrat, în care copiii beneficiază de avantajele tehnologiei fără a fi expuși riscurilor asociate utilizării excesive.

Școala în era digitală aduce numeroase oportunități pentru toate generațiile, inclusiv pentru copiii de vârstă preșcolară. Tehnologia poate susține procesul educativ prin accesul la resurse moderne, dezvoltarea competențelor digitale și îmbunătățirea comunicării dintre grădiniță și familie. În același timp, utilizarea acesteia necesită responsabilitate și echilibru pentru a evita efectele negative ale expunerii excesive la ecrane.

Pentru preșcolari, cea mai bună abordare este combinarea tehnologiei cu jocul, mișcarea, explorarea și relațiile directe cu cei din jur. Astfel, școala modernă poate valorifica avantajele erei digitale și poate contribui la dezvoltarea armonioasă a copiilor, pregătindu-i pentru viitor într-un mod sigur și eficient.

Bibliografie

1. Ministerul Educației (2019). *Curriculum pentru educație timpurie*. București: Ministerul Educației.

2. UNESCO (2023). *Technology in Education: A Tool on Whose Terms?* Paris: UNESCO.

3. UNICEF România. *Resurse și recomandări privind educația digitală și dezvoltarea copilului*.

4. Organizația Mondială a Sănătății (WHO) (2019). *Guidelines on Physical Activity, Sedentary Behaviour and Sleep for Children Under 5 Years of Age*.

5. Comisia Europeană – *Educație și formare. Resurse privind competențele digitale și educația în era digitală*.

6. Cucos, C. (2014). *Pedagogie*. Iași: Editura Polirom.

7. Vrăsmaș, E. (coord.) (2014). *Educația timpurie*. București: Editura Arlequin.

8. Bocoș, M. (2017). *Teoria și metodologia instruirii*. Pitești: Editura Paralela 45.

PROVOCĂRILE DIGITALIZĂRII ÎN EDUCAȚIA PREȘCOLARĂ

Prof. ed. Timpurie Nicoraș Geanina/

G.P.P. nr. 52 Oradea

Una dintre cele mai mari preocupări este timpul petrecut în fața dispozitivelor electronice. Utilizarea excesivă poate influența negativ dezvoltarea limbajului, atenția și relațiile sociale ale copilului. Preșcolarii învață în principal prin explorare, manipulare și joc. Nicio aplicație digitală nu poate înlocui complet experiențele practice și contactul direct cu mediul înconjurător.

Accesul nesupravegheat la internet poate expune copiii la conținut nepotrivit. De aceea, selecția atentă a resurselor digitale este esențială.

Rolul educatoarei în era digitală

Educatoarele trebuie să își dezvolte permanent competențele digitale pentru a integra tehnologia în mod eficient și sigur în activitățile educative. În educația preșcolară, tehnologia nu poate înlocui relația afectivă dintre copil și educatoare. Rolul acesteia rămâne esențial în organizarea experiențelor de învățare și în dezvoltarea armonioasă a copilului.

Educatorea selectează resursele digitale adecvate, stabilește durata utilizării acestora și le integrează în activități care stimulează participarea activă și creativitatea copiilor. Mai mult decât un furnizor de informații, cadrul didactic devine un facilitator al învățării și un model de utilizare responsabilă a tehnologiei.

Parteneriatul grădiniță–familie

Succesul educației digitale depinde de colaborarea dintre familie și instituția de învățământ. Părinții trebuie informați despre beneficiile și riscurile utilizării tehnologiei și implicați în stabilirea unor reguli clare privind timpul petrecut în fața ecranelor.

Atunci când mesajele educative transmise de familie și grădiniță sunt coerente, copilul dezvoltă obiceiuri sănătoase și o relație echilibrată cu tehnologia.

ȘCOALA – LIANT ÎNTRE GENERAȚII

Prof. Înv. Primar Nistor Maria Dana

Școala Primară Nr.1 Oșand

Conceptul de „generație” s-a modificat radical în sociologia modernă. Trecerea rapidă de la „generația tradițională” la „generația Internet” a accentuat prăpastia comunicațională dintre tineri și adulți. În acest context, școala nu mai este doar un spațiu de transmitere a informațiilor. Ea devine o adevărată **punte socială și emoțională**, responsabilă cu medierea conflictelor inerente dintre copii, părinți și profesori.

În sociologia contemporană, conflictul dintre generații reprezintă o problemă constantă, generată de viteza cu care tehnologia și valorile sociale se transformă. Prăpastia dintre „Baby Boomers” sau „Generația X” (părinți și profesori) și „Generația Z” sau „Alpha” (elevii de astăzi) nu mai este o simplă diferență de vârstă, ci una de paradigmă culturală. În acest peisaj fragmentat, **școala își asumă rolul critic de mediator cultural și social**, devenind principalul spațiu capabil să transforme contradicțiile într-o simbioză educativă.

Școala și provocările rupturii intergeneraționale

Diferențele de valori: Adulții pun accent pe stabilitate și experiență de viață, în timp ce tinerii valorizează adaptabilitatea, tehnologia și libertatea de exprimare.

Barierile de comunicare: Utilizarea tehnologiei și digitalizarea creează adesea un limbaj diferit între bunici/părinți și elevi.

Rolul mediator al școlii: Instituția de învățământ ajută la formarea empatiei și a inteligenței interpersonale prin intermediul literaturii, artei și discuțiilor deschise.

Forme de realizare a parteneriatului educațional

Școala devine un liant activ prin mecanisme concrete care apropie generațiile:

Parteneriatul Școală-Familie: Relația strânsă dintre părinte și profesor asigură un demers pedagogic unitar, valorizând identitatea fiecărui elev.

Activități extracurriculare: Proiecte culturale de tipul „Dialog între generații”, concursuri, serbări sau ateliere de lectură unde bunicii și părinții își împărtășesc amintirile, iar tinerii aduc viziunea lor modernă.

Implicarea comunității: Cooperarea cu asociații locale, bunici voluntari sau mentori din diferite domenii de activitate profesionale

Beneficiile apropierii dintre generații în mediul școlar

Pentru elevi: Dezvoltarea respectului față de trecut, accesul la experiența de viață a seniorilor și diminuarea comportamentelor violente sau rebele.

Pentru adulți (părinți/profesori): Înțelegerea nevoilor actuale ale tinerilor, familiarizarea cu noile tehnologii și reducerea stereotipurilor legate de „noua generație”.

Pentru societate: Reducerea marginalizării sociale și crearea unei comunități unite, bazate pe solidaritate

Școala nu funcționează ca o insulă izolată. Prin intermediul structurilor oficiale (Consiliul Elevilor, Comitetul de Părinți, Asociații Comunitare), ea aduce la aceeași masă de negociere interesele celor trei mari piloni sociali. Proiectele comunitare forțează un dialog constructiv în care deciziile nu se mai iau unilateral, ci prin consens.

Școala modernă este mult mai mult decât o fabrică de diplome sau un transmițător de formule matematice și reguli sintactice. Ea este nodul central al rețelei care menține o societate unită. Într-o lume amenințată de izolare individuală în spatele ecranelor, școala are misiunea sacră de a reînoda firele rupte ale dialogului dintre generații.

Ea demonstrează în fiecare zi că progresul nu înseamnă distrugerea trecutului, ci valorificarea lui. O societate cu adevărat puternică nu privește exclusiv spre viitor prin ochii

tinerilor și nici nu rămâne blocată în trecut prin nostalgii sterile; ea construiește, prin intermediul școlii, o punte solidă pe care energia tinerilor merge în siguranță, călăuzită de experiența și înțelepciunea celor care au deschis drumul.

Școala este elementul central care împiedică izolarea generațiilor în propriile lor bule culturale. Prin promovarea dialogului continuu și a proiectelor comune, instituția de învățământ reușește să transforme diferențele de vârstă dintr-un motiv de conflict într-o resursă valoroasă pentru viitor.

Școala este singura instituție capabilă să adune zilnic, sub același acoperiș, reprezentanți ai trei generații diferite: elevii, părinții și cadrele didactice. Ea nu doar că transmite formule matematice sau reguli gramaticale, ci coase firele rupte ale dialogului social. Transformând diferențele într-un motor al cunoașterii, școala demonstrează că o societate nu poate funcționa privind doar spre viitor (prin tineri) sau doar spre trecut (prin seniori), ci construind o punte solidă între cele două.

BIBLIOGRAFIE:

1. *Studii privind parteneriatul educațional* – [Platforma Esențial Edu.](#)
2. *Proiecte naționale privind dialogul cultural* – Blogul Școlii Mihai Viteazul.
3. *Sociologia educației și dinamica de grup* – Didactic.ro.

ȘCOALA ÎN ERA DIGITALĂ

EXEMPLE DE BUNE PRACTICI ÎN GRĂDINIȚĂ

Pană Mirela-Iuliana

Școala Gimnazială „Mircea cel Bătrân”

Grădinița cu P.P., Nr. 4, Turnu Măgurele

Introducere

Tranziția către societatea digitală nu mai este un scenariu de viitor, ci realitatea imediată în care funcționăm. În acest peisaj în continuă schimbare, sistemul educațional se află în centrul unei transformări profunde. Școala, o instituție definită istoric prin stabilitate și interacțiune directă, este provocată astăzi să își redefinească mecanismele fundamentale.

Digitalizarea educației nu înseamnă pur și simplu înlocuirea manualelor tipărite cu tablete sau mutarea cursurilor pe platforme de videoconferință. Ea reprezintă o schimbare de paradigmă culturală, socială și cognitivă. Miza acestei transformări nu îi privește doar pe elevi, ci reunește, într-un efort de adaptare fără precedent, trei generații diferite: elevii și preșcolarii (nativii digitali), profesorii/educatorii (imigranții digitali) și părinții (cei care trebuie să echilibreze suportul emoțional tradițional cu realitatea tehnologică). Tema oportunităților și a provocărilor în acest context devine, astfel,

o analiză a modului în care tehnologia poate uni sau, din contră, fragmenta aceste generații.

Digitalizarea la vârstele timpurii: Exemple practice din grădiniță

O preconcepție frecventă este aceea că digitalizarea ar trebui să înceapă abia în ciclul primar sau gimnazial. În realitate, utilizată cu moderație, ca un instrument complementar și nu ca un înlocuitor al interacțiunii fizice, tehnologia oferă oportunități extraordinare încă de la grădiniță.

La această vârstă, ecranul nu este un spațiu de consum pasiv, ci un catalizator pentru acțiune, mișcare și explorare.

Iată câteva exemple concrete de activități de succes desfășurate în mediul preșcolar:

Povești interactive și „vânătoare de indicii” cu Coduri QR:

În cadrul activităților de educare a limbajului, textul clasic poate fi îmbogățit digital. De exemplu, în timpul lecturii unei povești („*Ursul păcălit de vulpe*”), copiii au fost implicați într-o activitate de tip „vânătoare de comori” în sala de grupă. Pliăți pe pereți, micii preșcolari au descoperit coduri QR. Scanate de educator cu o tabletă conectată la videoproiector, codurile au dezvăluit fie sunete reale din pădure (cum mormăie ursul), fie

scurte secvențe animate care testau atenția copiilor („Ce animal urmează în poveste?”).

Primele noțiuni de codare cu roboți educaționali (Bee-Bot):

Pentru dezvoltarea gândirii logice și a orientării spațiale, s-au utilizat roboți simpli sub formă de albinuțe. Copiii trebuiau să „programeze” robotul folosind taste direcționale (înainte, înapoi, la stânga, la dreapta) pentru ca acesta să ajungă pe o saltea specială la imaginea unui fruct sănătos sau la o anumită cifră. Această activitate îmbină digitalul cu manipularea fizică și învățarea prin cooperare.

Concluzie

Școala în era digitală nu reprezintă dispariția educației clasice, ci evoluția ei necesară. Tehnologia nu este un scop în sine, ci un mediu de propagare a cunoașterii. Ea nu va putea înlocui niciodată privirea încurajatoare a unui educator sau a unui profesor, îmbrățișările din momentele dificile sau stringența formării caracterului uman.

Privită corect — de la primii pași în grădiniță și până la băncile liceului — era digitală oferă școlii șansa istorică de a deveni mai incluzivă și mai flexibilă. Succesul acestui model depinde de capacitatea noastră, ca adulți (profesori și părinți),

de a nu uita că, în spatele oricărui ecran, componenta cea mai importantă a educației rămâne întotdeauna legătura umană.

MIȘCAREA ȘI SĂNĂTATEA ORGANISMULUI ÎNTR-O LUME DOMINATĂ DE ECRANE

Prof. PINTIUȚA Remus Rusalim

Școala Gimnazială Nr.1 Derna

Constatăm că în ultimele decenii, ecranele au devenit o parte esențială a vieții de zi cu zi pe plan mondial. Lucrăm la calculator, comunicăm prin telefon, învățăm online și ne petrecem timpul liber urmărind filme sau navigând pe rețelele sociale. Deși tehnologia aduce numeroase beneficii, utilizarea excesivă a ecranelor poate avea efecte negative asupra sănătății fizice și mentale. Lipsa mișcării este una dintre cele mai importante consecințe ale timpului petrecut în fața ecranelor.

Chiar și treizeci de minute de mișcare moderată pe zi, cum ar fi mersul pe jos, alergarea, ciclismul, sporturi în aer liber, Badminton, sau exercițiile de fitness, contribuie la menținerea sănătății organismului.

Tehnologia îi face pe copii mai activi sau mai sedentari?

Tehnologia poate avea atât efecte pozitive, cât și negative asupra nivelului de activitate al copiilor. În multe cazuri, utilizarea excesivă a telefoanelor, tabletelor și calculatoarelor îi

face mai sedentari, deoarece petrec ore întregi stând pe scaun pentru a se juca, a urmări videoclipuri sau a naviga pe internet.

Pe de altă parte, tehnologia nu este în mod automat un factor care încurajează sedentarismul. Există aplicații, jocuri interactive și dispozitive care stimulează mișcarea, cum ar fi jocurile sportive bazate pe senzori de mișcare, ceasurile inteligente sau aplicațiile care monitorizează activitatea fizică. Acestea îi pot motiva pe copii să facă exerciții și să petreacă mai mult timp în aer liber.

Impactul tehnologiei depinde în mare măsură de modul în care este utilizată.

Impactul sedentarismului asupra sănătății

Timpul îndelungat petrecut în poziție șezândă este una dintre cele mai mari provocări ale societății moderne. Sedentarismul este asociat cu o serie de probleme de sănătate, printre care: Creșterea riscului de obezitate, afecțiuni cardiovasculare, diabet de tip 2, probleme ale coloanei vertebrale și dureri musculare, scăderea tonusului muscular și a rezistenței fizice, tulburări de somn și stări de oboseală.

Rolul mișcării în menținerea sănătății

Mișcarea stimulează circulația sanguină, întărește sistemul cardiovascular și contribuie la menținerea unei greutate corporale normale. Beneficiile mișcării includ:

- Îmbunătățirea funcționării inimii și a plămânilor;
- Creșterea forței musculare și a flexibilității;
- Consolidarea sistemului imunitar;
- Reducerea nivelului de stres;
- Îmbunătățirea concentrării și a memoriei;
- Creșterea nivelului de energie și a stării generale
- de bine.

Efectele ecranelor asupra sănătății

Pe lângă reducerea timpului dedicat activității fizice, utilizarea excesivă a ecranelor poate provoca și alte probleme: oboseală oculară, tulburările de somn și izolarea socială.

Cum putem integra mai multă mișcare în viața de zi cu zi?

Există numeroase modalități simple prin care putem combate efectele sedentarismului:

Pauze active la fiecare 30–60 de minute de lucru la calculator, mers pe jos sau cu bicicleta pentru deplasările scurte, folosirea scărilor în locul liftului, exerciții de întindere și mobilitate în timpul programului de lucru, practicarea unui sport sau a unei activități recreative și limitarea timpului petrecut pe rețelele sociale și în fața televizorului.

Concluzie

Tehnologia este un instrument valoros, însă utilizarea ei trebuie echilibrată prin mișcare și activitate fizică regulată. Prin adoptarea unor obiceiuri sănătoase și prin reducerea timpului petrecut în poziții sedentare, putem preveni numeroase probleme de sănătate și ne putem îmbunătăți calitatea vieții. Mișcarea constantă rămâne unul dintre cei mai importanți aliați ai sănătății, indiferent de vârstă sau ocupație ci și pentru o calitate a vieții pe teren îndelungat.

Bibliografie

1. Centers for Disease Control and Prevention – informații despre efectele sedentarismului asupra sănătății;

2. Gheorghe Epuran. (2013). *Psihologia sportului de performanță*;

3. Institutul Național de Sănătate Publică. Rapoarte privind promovarea activității fizice și prevenirea sedentarismului;

4. Mayo Clinic. *Exercise: 7 Benefits of Regular Physical Activity*;

5. Spark: The Revolutionary New Science of Exercise and the Brain. Ratey, J. J. (2008). *Spark: The Revolutionary New Science of Exercise and the Brain*. New York: Little, Brown and Company;

6. World Health Organization (2020). *Guidelines on Physical Activity and Sedentary Behaviour*. Geneva: WHO.

PODCASTURILE ȘI MUZICA FRANCEZĂ – RESURSE MODERNE PENTRU DEZVOLTAREA COMPETENȚEI DE ÎNȚELEGERE ORALĂ

Prof. PINTIUȚA Siandra Edina

Școala Gimnazială Nr.1 Derna

Predarea limbii franceze în zilele noastre începe de la ideea că dezvoltarea competenței de receptare orală reprezintă una dintre cele mai mari provocări. În contextul digitalizării educației, profesorul dispune de numeroase resurse autentice care facilitează expunerea elevilor la limba franceză vorbită în contexte reale, având contactul frecvent cu documente autentice și cu varietatea limbii utilizate în situații reale de comunicare.

Muzica reduce anxietatea asociată învățării unei limbi străine și contribuie la memorarea structurilor lexicale și gramaticale, iar podcasturile au rolul de a le stârni interesul și de a-i implica în cadrul lecțiilor propuse. Podcasturile expun elevii la pronunția autentică, le dezvoltă capacitatea de a identifica informația esențială, îi familiarizează cu diferite accente și registre, permițând ascultarea repetată pentru o pronunție corectă. În timp ce muzica, stimulează memoria

auditivă, ajută la facilitarea achiziției vocabularului și crește motivația elevilor.

Un exemplu relevant pentru dezvoltarea competențelor lingvistice la elevii de gimnaziu îl constituie Journal en français facile, realizat de Radio France Internationale, care prezintă știri de actualitate într-un ritm mai lent și cu un vocabular accesibil persoanelor care învață limba franceză.

Înainte de activitatea de ascultare, profesorul realizează o etapă de pregătire (pré-écoute), menită să activeze cunoștințele anterioare ale elevilor și să faciliteze înțelegerea mesajului. Pornind de la titlul știrii elevii sunt invitați să formuleze ipoteze privind subiectul materialului audio și să identifice câteva cuvinte-cheie. Această etapă stimulează anticiparea conținutului și crește implicarea elevilor în activitatea de ascultare.

Prima audiție are ca obiectiv înțelegerea globală a mesajului. Elevii ascultă podcastul fără a avea acces la transcript și fără a lua notițe detaliate, concentrându-se exclusiv asupra identificării temei generale. La finalul audiției, profesorul adresează întrebări precum: *Quel est le sujet principal ?*, *Qui sont les personnages mentionnés?*, *Où se déroule action ?* sau *De quel événement parle-t-on ?*. Discuția

care urmează permite verificarea ipotezelor formulate inițial și clarificarea eventualelor neînțelegeri.

În cadrul celei de-a doua audiții, elevii primesc o fișă de lucru organizată sub forma unui tabel, în care sunt invitați să noteze informațiile esențiale extrase din materialul audio. De exemplu: tema știrii, locul desfășurării, personajele implicate, data sau perioada și două informații importante din podcast. Acest tip de organizare îi ajută pe elevi să își concentreze atenția asupra informațiilor relevante și să își dezvolte strategiile de ascultare selectivă.

După completarea tabelului, răspunsurile sunt discutate frontal sau comparate în perechi, încurajând astfel colaborarea și autoevaluarea. Profesorul revine asupra fragmentelor care au ridicat dificultăți și explică expresiile sau structurile lexicale necunoscute.

În etapa de post-ascultare (post-écoute), elevii sunt implicați într-o activitate de producere orală sau scrisă. Ei pot redacta un rezumat de cinci-șase propoziții sau pot exprima o opinie personală asupra subiectului discutat.

Integrarea unui astfel de podcast în lecțiile de limba franceză contribuie nu doar la dezvoltarea competenței de receptare orală, ci și la îmbogățirea vocabularului, familiarizarea elevilor cu pronunția autentică și dezvoltarea

competențelor de comunicare. În plus, contactul regulat cu documente autentice îi apropie pe elevi de realitățile culturale și sociale ale spațiului francofon, sporindu-le motivația pentru studiul limbii franceze. Prin selectarea unor materiale adaptate nivelului de înțelegere al clasei și prin proiectarea unor activități variate, profesorul transformă ascultarea unui podcast într-o experiență de învățare activă și semnificativă, în concordanță cu principiile pedagogiei moderne și ale abordării acționale promovate de CECRL.

Podcasturile și muzica franceză transformă activitatea de receptare orală într-o experiență autentică și motivantă. Folosite în mod echilibrat și integrate într-un demers didactic bine structurat, acestea contribuie la dezvoltarea competențelor de comunicare, la îmbogățirea vocabularului și la apropierea elevilor de cultura francofonă. Rolul profesorului rămâne esențial în selectarea resurselor și în proiectarea unor activități adaptate nivelului și intereselor elevilor.

Bibliografie :

1. Conseil de l'Europe. (2020). *Cadre européen commun de référence pour les langues : Volume*

complémentaire avec de nouveaux descripteurs. Conseil de l'Europe.

2. Jean-Pierre Cuq, & Isabelle Gruca. (2017). *Cours de didactique du français langue étrangère et seconde* (4e éd.). Presses Universitaires de Grenoble.

3. Christian Puren. (2014). *La perspective actionnelle*. Éditions Maison des Langues.

4. Murphey, Tim. (1992). *Music and Song*. Oxford University Press.

5. Rost, Michael. (2011). *Teaching and Researching Listening* (2nd ed.). Routledge.

ȘCOALA – LIANT ÎNTRE GENERAȚII

*Prof. Ed. Timpurie Pojega Nistor Mălina Dumitrelea,
Grădinița Cu Program Normal Nr.2 Oșand*

Fiecare epocă aduce cu sine transformări profunde, iar ritmul accelerat al secolului XXI a accentuat distanța culturală și tehnologică dintre bunici, părinți și copii. În sociologie, această realitate este adesea analizată prin prisma conflictului dintre generații. Totuși, diversitatea de perspective nu trebuie să dezbine societatea, ci să o îmbogățească.

În acest context, școala nu este doar o instituție de transmitere a informațiilor, ci devine cel mai important spațiu de convergență și un veritabil liant social intergenerațional.

Clivajul dintre generații în societatea modernă

Pentru a înțelege rolul unificator al școlii, trebuie mai întâi să definim provocările actuale ale comunicării dintre vârste:

Sistemul de valori: Generațiile anterioare au crescut într-un mediu cu valori axate pe stabilitate și respect strict față de autoritate, în timp ce tinerii de astăzi („generația Internet”) pun accent pe mobilitate, libertate de exprimare și validare rapidă.

Bariera digitală: Tehnologia avansează într-un ritm pe care adulții îl asimilează mai greu, generând uneori o prăpastie comunicațională în interiorul familiilor.

Izolarea socială: Lipsa timpului liber și ritmul alert al vieții reduc interacțiunile de calitate dintre bunici, părinți și copii, lăsând loc neînțelegerilor.

Cum acționează școala ca o punte de legătură?

Școala intervine activ pentru a atenua aceste disonanțe prin câteva mecanisme fundamentale:

Parteneriatul educațional: Școală – Familie – Comunitate

O școală modernă și eficientă nu izolează elevul în bancă, ci clădește un parteneriat solid cu familia. Prin ședințele cu părinții, consilierea psihopedagogică și atelierile comune, profesorii aduc părinții și copiii la aceeași masă. Acest proces ajută adulții să înțeleagă presiunile psihologice cu care se confruntă adolescenții de azi, reducând violența verbală sau neînțelegerile din mediul casnic.

Proiectele culturale și valorificarea patrimoniului

Literatura, istoria și artele predate în școală sunt instrumente excelente de cultivare a empatiei. Proiectele educative de tipul „Dialog între generații” îi îndeamnă pe elevi să descopere trecutul prin interviuri realizate cu bunicii lor,

salvând memorii și tradiții. Astfel, tinerii înțeleg contextul istoric în care s-au format educatorii lor, iar seniorii se simt valorizați și ascultați.

Învățarea reciprocă (Mentorship-ul inversat)

Dacă în mod tradițional cunoașterea circula exclusiv de la adult (profesor/părinte) către copil, școala modernă încurajează un flux bidirecțional:

Adulții oferă elevilor experiență de viață, repere morale, stabilitate emoțională și înțelepciune pragmatică.

Tinerii își pot ajuta profesorii și părinții să navigheze în mediul digital, explicându-le noile tehnologii sau tendințe media.

Activitățile extrașcolare și voluntariatul comunității

Prin cursuri opționale axate pe dezvoltarea comunității și acțiuni de voluntariat, școala îi scoate pe elevi din bula lor. Vizitele organizate la centrele de bătrâni, ecologizarea parcurilor alături de membrii comunității sau serbările tradiționale locale transformă comunitatea într-un spațiu de sprijin reciproc.

Școala este mult mai mult decât un loc unde se dau note; ea este spațiul în care trecutul întâlnește viitorul. Reducând barierele de comunicare și promovând respectul pentru identitatea fiecărei vârste, mediul școlar reușește să transforme

diferențele dintre generații într-o resursă culturală și educațională durabilă. Fără acest liant, societatea riscă fragmentarea; prin el, trecutul devine o temelie sigură pentru moștenirea de mâine

BIBLIOGRAFIE:

1. Agabrian, Mircea. *Parteneriate familie – școală - comunitate*. Iași: Editura Institutul European, 2006.

(Analizează structurile sociologice prin care școala integrează valorile familiei și ale comunității).

2. Baran-Pescaru, Adina. *Parteneriat în educație: școală - familie - comunitate*. București: Editura Aramis, 2004.

(Se concentrează pe reducerea barierelor de comunicare dintre generațiile de educatori și cele de elevi).

3. Chiru, Mihaela. *Cu părinții la școală. Ghid pentru profesori*. București: Editura Humanitas Educațional, 2003.

(O lucrare practică ce oferă soluții pentru medierea conflictelor de mentalitate dintre generații în mediul școlar).

4. Cucos, Constantin. *Pedagogie. Ediția a III-a revăzută și adăugită*. Iași: Editura Polirom, 2014.

(Tratat fundamental care abordează dimensiunea culturală a educației ca proces de transmitere a valorilor de la o generație la alta).

ȘCOALA ÎN ERA DIGITALĂ- PROVOCĂRI ȘI OPORTUNITĂȚI PENTRU TOATE GENERAȚIILE

Prof.înv. preșcolar RATZEK ADRIANA VALENTINA

Grădinița P.P.Nr.3 Petroșani

Societatea contemporană este marcată de dezvoltarea rapidă a tehnologiei digitale, care influențează toate domeniile vieții, inclusiv educația. Școala, ca instituție fundamentală în formarea tinerelor generații, trebuie să răspundă noilor cerințe și să valorifice avantajele oferite de mediul digital. În același timp, este necesară conștientizarea provocărilor pe care le aduce această transformare.

Oportunitățile erei digitale în educație:

Tehnologia oferă acces rapid la informații și resurse educaționale variate. Elevii pot învăța prin platforme interactive, materiale video, aplicații educative și biblioteci digitale. Procesul de învățare devine mai atractiv, iar informațiile pot fi accesate oricând și de oriunde. De asemenea, instrumentele digitale facilitează colaborarea între elevi, profesori și părinți. Comunicarea este mai eficientă, iar activitățile educative pot continua și în afara sălii de clasă. Pentru cadrele didactice, tehnologia oferă posibilitatea de a

diversifica metodele de predare și de a adapta conținuturile la nevoile fiecărui elev.

Provocările erei digitale:

Deși beneficiile sunt numeroase, utilizarea excesivă a tehnologiei poate avea efecte negative. Timpul petrecut în fața ecranelor poate afecta sănătatea fizică și emoțională, atenția și capacitatea de concentrare. O altă provocare este verificarea corectitudinii informațiilor găsite online. Elevii trebuie să învețe să selecteze surse credibile și să dezvolte gândirea critică. Totodată, utilizarea internetului presupune riscuri legate de siguranța datelor personale și de expunerea la conținut nepotrivit. Diferențele de acces la tehnologie pot reprezenta, de asemenea, o problemă, deoarece nu toate familiile beneficiază de aceleași resurse digitale.

Impactul asupra diferitelor generații:

Copiii și tinerii se adaptează rapid la noile tehnologii, fiind considerați „nativi digitali”. Pentru adulți și vârstnici, procesul de adaptare poate fi mai dificil, însă tehnologia oferă și acestora oportunități importante de comunicare, informare și dezvoltare personală. În acest context, colaborarea dintre generații devine esențială.

Cei tineri îi pot sprijini pe adulți în utilizarea tehnologiei, iar experiența și valorile transmise de generațiile mai în vârstă contribuie la folosirea responsabilă a mediului digital.

Competențele necesare în era digitală :

În contextul transformărilor tehnologice actuale, școala are misiunea de a forma competențe care depășesc simpla utilizare a dispozitivelor digitale. Elevii trebuie să învețe să caute, să selecteze și să analizeze informațiile în mod critic, să comunice eficient în mediul online și să utilizeze tehnologia într-un mod responsabil și etic. De asemenea, sunt tot mai importante competențele de colaborare, creativitate și rezolvare a problemelor. Tehnologia oferă numeroase instrumente care stimulează gândirea inovatoare și permit elevilor să participe activ la propriul proces de învățare. Un aspect esențial îl reprezintă educația pentru siguranța online. Copiii și tinerii trebuie să cunoască regulile de protejare a datelor personale, să recunoască riscurile mediului virtual și să adopte comportamente responsabile în utilizarea rețelelor sociale și a platformelor digitale. Prin dezvoltarea acestor competențe, școala contribuie la formarea unor cetățeni activi, capabili să se adapteze schimbărilor rapide ale societății și să valorifice oportunitățile oferite de tehnologie în beneficiul propriu și al comunității.

Perspective de viitor pentru educația digitală:

Dezvoltarea tehnologiei va continua să influențeze sistemul educațional în anii următori. Inteligența artificială, realitatea virtuală și platformele educaționale inteligente vor oferi noi posibilități de personalizare a învățării și de adaptare a conținuturilor la ritmul fiecărui elev. Cu toate acestea, rolul profesorului va rămâne esențial. Nicio tehnologie nu poate înlocui relația umană, sprijinul emoțional și îndrumarea oferite de cadrul didactic. Viitorul educației se bazează pe îmbinarea armonioasă dintre inovația tehnologică și valorile fundamentale ale educației: respectul, cooperarea, responsabilitatea și dezvoltarea integrală a personalității elevului. Ca și o concluzie pot spune că era digitală a schimbat profund modul în care învățăm, comunicăm și ne dezvoltăm. Școala are rolul de a pregăti elevii pentru această realitate, valorificând oportunitățile oferite de tehnologie și gestionând în mod responsabil provocările asociate. Prin echilibru, educație și colaborare între generații, mediul digital poate deveni un instrument valoros pentru dezvoltarea personală și profesională a tuturor.

Bibliografie:

1. *Pedagogie*, Editura Polirom, Iași;
2. *Psihologia Educației*, Editura Polirom, Iași.

ECHILIBRUL FRAGIL DIN EDUCAȚIA TIMPURIE: ÎNTRE INOVAȚIA DIGITALĂ ȘI CAPCANA ALIENĂRII UMANE

Rusin Gianina

Școala Gimnazială „Mircea cel Bătrân”

Grădinița cu Program Normal, Numărul 6

Educația timpurie, configurată tradițional în jurul jocului liber, al manipulării de obiecte și al interacțiunii directe, trăiește astăzi propria revoluție tehnologică. Grădinița nu mai este doar spațiul cuburilor de lemn și al acvarelelor; ea a devenit un laborator în care preșcolarii, nativi digitali absoluți, interacționează de la cele mai fragede vârste cu ecrane, aplicații și algoritmi.

Această tranziție aduce oportunități pedagogice fascinante, oferind educatorilor instrumente vizuale și interactive capabile să stimuleze curiozitatea nativă a copiilor. Totuși, sub poleiala atractivă a ecranelor se ascunde o provocare profundă, de natură sistemică și psihologică. Digitalizarea dincolo de limitele recomandate – dusă la extrem – riscă să destabilizeze pilonul fundamental al dezvoltării umane: *relația interpersonală directă*.

Pentru a înțelege valoarea tehnologiei în educația timpurie, trebuie să privim dincolo de utilizarea ei pasivă. La grădiniță, digitalizarea de succes nu înseamnă așezarea copiilor în fața unui ecran pentru a viziona desene animate, ci utilizarea tehnologiei ca un instrument de explorare activă, complementară metodelor tradiționale.

Totuși, realitatea din teren arată că granița dintre utilizarea educativă și abuz este extrem de fragilă. Copilul privește un ecran care oferă un răspuns perfect, instantaneu și predictibil. În lumea reală, un coleg de grupă care plânge sau refuză să împartă o jucărie reprezintă o ecuație socială complexă. Copiii supra-expuși la digital își pierd răbdarea de a naviga aceste conflicte umane, devenind fie retrași, fie excesiv de agresivi, deoarece ecranul nu i-a învățat niciodată să negocieze, să aștepte sau să consoleze.

Un alt pericol major este transformarea cadrului didactic dintr-un model de atașament emoțional într-un simplu „operator de tehnologie”. Un educator de succes este cel care validează emoțiile copilului, îl ia în brațe când plânge după părinți și îi oferă feedback cald. Dacă activitățile devin complet mediate de tehnologie (aplicații care dau note sau stelute, ecrane care livrează instrucțiuni), figura umană a educatorului pălește.

Impactul digitalizării duse la extrem la grădiniță se răsfrânge dramatic și asupra relației cu părinții și bunicii.

Există o capcană modernă: aplicațiile de monitorizare a preșcolarilor prin care părinții primesc notificări în timp real („Copilul a mâncat”, „Copilul a dormit”, „A realizat desenul X”).

Deși pare un triumf al transparenței digitale, acest sistem alterează dialogul autentic din familie. La sfârșitul zilei, părintele nu mai simte nevoia să îl întrebe pe copil: „*Cum a fost ziua ta? Ce te-a făcut să râzi?*”, pentru că a primit deja toate datele pe telefon. Copilul, la rândul lui, simte că este monitorizat de la distanță de o tehnologie rece, în loc să experimenteze bucuria de a povesti el însuși, cu propriile cuvinte și emoții, micile lui victorii zilnice.

Digitalizarea educației timpurii nu este, în sine, un fenomen negativ. Modelele practice din grădinițele moderne demonstrează că tehnologia poate aduce rigoare științifică, magie vizuală și structură logică în viața preșcolarilor. Însă valoarea acestor instrumente depinde în totalitate de păstrarea unei măsuri riguroase.

Atunci când digitalizarea depășește rolul de instrument ajutător și devine o extremă care înlocuiește îmbrățișarea, privirea ochi în ochi, modelajul cu lut și conflictul mărunț dar

educativ din curtea grădiniței, prețul plătit este mult prea mare: *umanitatea noastră*. Școala și grădinița din era digitală trebuie să rămână, înainte de orice, spații ale prezenței umane conștiente.

Niciun algoritm, oricât de performant, nu va putea preda vreodată căldura unui zâmbet, compasiunea pentru un coleg aflat în suferință sau bucuria pură a unei conexiuni reale dintre un copil și bunicul său. Succesul educației viitorului depinde de curajul nostru de a închide ecranele atunci când este momentul ca sufletul să vorbească.

ACTIVITATE OUT DOOR – STÂNA DE VALE

Prof. Silaghi Valentina

Școala Gimnazială Nr. 1 Roșia

În data de 29 martie 2026, elevii Școlii Gimnaziale Nr. 1 Roșia au participat la activitatea educativă „Out Door – Stâna de Vale”, desfășurată în cadrul unui demers de învățare prin explorare și observare directă. Activitatea a urmărit valorificarea resurselor naturale și educaționale oferite de zona montană Stâna de Vale, situată în Munții Apuseni.

Excursia a oferit elevilor oportunitatea de a descoperi mediul montan, de a observa caracteristicile reliefului, vegetației și climei, precum și de a înțelege importanța protejării naturii. Pe parcursul vizitei, elevii au explorat obiective reprezentative ale zonei: Izvorul Minunilor, Stația Meteorologică și Dino Parc.

La Izvorul Minunilor, elevii au aflat informații despre apa minerală naturală și rolul acesteia. Vizita la Stația Meteorologică a contribuit la înțelegerea modului în care sunt realizate observațiile meteorologice și prognozele meteo. În cadrul Dino Parc, elevii au descoperit informații interesante despre Epoca dinozaurilor și despre speciile care au trăit pe Pământ cu milioane de ani în urmă.

Pe lângă componenta educativă, excursia a inclus jocuri și activități în aer liber, menite să dezvolte spiritul de echipă, colaborarea și comunicarea între elevi. Contactul direct cu natura a reprezentat o experiență valoroasă, contribuind la dezvoltarea unor atitudini responsabile față de mediul înconjurător.

În cadrul activității a fost realizat și un pliant informativ dedicat zonei Stâna de Vale. Materialul a cuprins informații despre localizarea geografică a stațiunii în Munții Apuseni, altitudinea acesteia, calitatea aerului, Izvorul Minunilor și rolul Stației Meteorologice. Pliantul a reprezentat un instrument util pentru consolidarea cunoștințelor dobândite pe parcursul excursiei.

Concluzionând, activitatea a demonstrat că învățarea în afara sălii de clasă poate fi atractivă și eficientă. Prin observație directă, explorare și cooperare, elevii și-au îmbogățit cunoștințele și au dezvoltat competențe importante.

ANEXĂ: PLIANTUL REALIZAT ÎN CADRUL ACTIVITĂȚII

Evaluarea activității Link Wordwall:

<https://wordwall.net/resource/110462394>

EDUCATOAREA DIN ERA DIGITALĂ

Stativă Loredana Ioana

G. P. P. nr.1 Beiuș

Proiectarea și desfășurarea activităților instructiv - educative interesante și atractive pentru preșcolari este o adevărată provocare, mai ales că majoritatea preșcolarilor petrec mult timp în fața ecranelor.

În joaca lor liberă am observat, că integrează scurte fragmente muzicale virale pe tik-tok, diferite personaje sau acțiuni din desene animate sau caută să urmărească animațiile unor cântece specifice vârstei. Ținând cont de cele observate și de faptul că timpul pasiv petrecut în fața ecranelor nu contribuie la dezvoltarea și corectarea limbajului, precum, și de faptul că videoclipurile scurte cu cadre care se schimbă rapid fragmentează capacitatea de concentrare a atenției, m-am preocupat de utilizarea și integrarea tehnologiei în desfășurarea activităților din grădiniță.

Astfel am integrat în unele activitățile desfășurate momente în care am folosit diferite video - uri sau aplicații pe tabla interactivă, care au fost foarte îndrăgite de copii.

Poveștile sunt foarte îndrăgite de către preșcolari, iar la grupa mea unul dintre cele mai așteptate momente era cel în

care fixam conținutul poveștii cu ajutorul imaginilor. De foarte multe ori copiii au cerut să căutăm și povestea în varianta video, astfel am realizat o fixare durabilă a povești întrucât copiii au fost stimulați atât vizual cât și auditiv.

Cu ajutorul aplicației Book Creator, am creat o carte cu imagini sugestive specifice anotimpului vara. În cadrul unei activități integrate am „citit” imaginile care au și familiarizat copiii cu textul unui cântecel. Pentru descrierea imaginilor copiii au fost răsplătiți cu fragmente din cântec. Link-ul către *Cartea verii* https://app.bookcreator.com/library/-OR_6LxxhsuzthTTnr4W

Pentru perioada de evaluare finală am creat pe platforma Wordwall am creat jocul Roata anotimpurilor, în care fiecare copil a trebuit să descrie imaginea și să precizeze anotimpul căruia îi corespunde. De asemenea, fiecare copil a fost încântat că a avut ocazia de a veni la tabla interactivă pentru a apăsa butonul învâрте și fiecare imagine descrisă a fost eliminată de pe roată, astfel încât fiecare copil să descopere o altă imagine. Link-ul jocului Roata anotimpurilor: <https://wordwall.net/ro/resource/114428648/roata-anotimpurilor>

Integrarea strategică a diferitelor mijloace moderne în activitățile instructiv educative contribuie la dezvoltarea preșcolarilor astfel:

- dezvoltare cognitivă și gândire logică prin vizualizarea de animații despre anumite fenomene/ aspecte greu de explicat (circuitul apei în natură, dispariția dinozaurilor) sau utilizarea unor aplicații de asociere cifră – cantitate, care facilitează dezvoltarea operațiilor prematematice.

- Dezvoltarea limbajului și a comunicării prin povești interactive sau descrierea unor imagini, crearea unor scurte povești sau învățarea unor limbi străine alături de personaje animate.

- Dezvoltare senzorială și motrică prin învățare multisenzorială prin combinarea simțurilor vizual, auditiv și tactil, cât și prin coordonarea mână – ochi în rezolvarea de puzzle digital sau în desenul digital

- Dezvoltare socio – emoțională prin rezolvarea unor misiuni în jocurile digitale, care în jocurile clasice ar putea fi plictisitoare și crearea spiritului de echipă prin colaborarea în rezolvarea unor sarcini.

Toate acestea sunt posibile atunci când unitatea școlară este dotată cu mijloacele necesare și cadrele didactice au urmat cursuri de formare și perfecționare pentru a utiliza diferite platforme/ aplicații educaționale.

PROVOCĂRILE EDUCAȚIEI DIGITALE ÎN ȘCOALA ROMÂNEASCĂ

prof. metodist Raluca ȘERES

Casa Corpului Didactic a Județului BIHOR

Introducere

Transformările tehnologice din ultimele decenii au influențat profund toate domeniile societății, inclusiv educația. Dezvoltarea accelerată a tehnologiilor informației și comunicațiilor (TIC) a generat schimbări semnificative în ceea ce privește accesul la cunoaștere, modalitățile de comunicare și procesul de învățare. În contextul societății digitale, școala nu mai poate funcționa exclusiv pe baza modelelor tradiționale de predare, fiind necesară integrarea tehnologiilor digitale în activitatea didactică. Astfel, educația digitală a devenit o prioritate pentru majoritatea sistemelor educaționale europene și internaționale [1] .

În România, procesul de digitalizare a educației a cunoscut o accelerare semnificativă în perioada pandemiei de COVID-19. Trecerea bruscă la învățământul online a evidențiat atât oportunitățile oferite de tehnologie, cât și vulnerabilitățile sistemului educațional românesc. Lipsa infrastructurii adecvate, competențele digitale insuficient dezvoltate și

diferențele socioeconomice dintre elevi au devenit probleme vizibile la scară largă [2] .

Importanța temei rezultă din necesitatea adaptării școlii românești la cerințele societății contemporane. Competențele digitale sunt considerate astăzi competențe-cheie pentru învățarea pe tot parcursul vieții, iar dezvoltarea acestora reprezintă o condiție esențială pentru integrarea profesională și socială a tinerilor [3] .

Repere teoretice privind educația digitală

Educația digitală poate fi definită ca procesul de integrare a tehnologiilor digitale în activitățile de predare, învățare și evaluare, cu scopul îmbunătățirii rezultatelor educaționale și al dezvoltării competențelor necesare societății contemporane [4]. Aceasta nu se limitează la utilizarea echipamentelor informatice, ci presupune transformarea modului în care este conceput și organizat procesul educațional.

Conform cadrului european DigCompEdu, competențele digitale ale profesorilor includ șase domenii principale: implicarea profesională, utilizarea resurselor digitale, predarea și învățarea, evaluarea, sprijinirea elevilor și facilitarea dezvoltării competențelor digitale ale acestora. Acest model evidențiază faptul că profesorul trebuie să depășească rolul

tradițional de furnizor de informații și să devină facilitator al învățării.

UNESCO (2021) promovează o viziune mai amplă asupra educației digitale, considerând că aceasta trebuie să contribuie la dezvoltarea incluziunii sociale, a participării democratice și a cetățeniei digitale responsabile. Din această perspectivă, digitalizarea educației nu reprezintă doar un proces tehnologic, ci și unul social și cultural.

[1] European Commission. (2023). *Digital Education Action Plan (2021–2027)*. European Commission.

[2] OECD. (2021). *The State of School Education: One Year into the COVID Pandemic*. OECD Publishing.

[3] European Parliament & Council. (2018). *Recommendation on Key Competences for Lifelong Learning. Official Journal of the European Union*

[4] Redecker, C. (2017). *European Framework for the Digital Competence of Educators: DigCompEdu*. Publications Office of the European Union.

Infrastructura digitală – o provocare structurală

Una dintre cele mai importante dificultăți ale sistemului educațional românesc este infrastructura digitală insuficient dezvoltată. Deși în ultimii ani au fost realizate investiții semnificative prin programe naționale și europene, diferențele

dintre mediul urban și cel rural continuă să fie semnificative [5] (Ministerul Educației, 2023).

Raportul DESI evidențiază faptul că România se află în continuare sub media Uniunii Europene în ceea ce privește competențele digitale și utilizarea serviciilor digitale. Această situație influențează direct capacitatea școlilor de a implementa eficient educația digitală.

Pandemia COVID-19 a demonstrat că accesul la tehnologie reprezintă o condiție esențială pentru participarea la procesul educațional. Numeroși elevi nu au dispus de laptopuri, tablete sau conexiuni stabile la internet, ceea ce a limitat accesul lor la activitățile didactice online.

Din perspectivă critică, poate fi observată o tendință de concentrare a investițiilor asupra achiziției de echipamente, fără dezvoltarea concomitentă a unor strategii privind utilizarea pedagogică a acestora. În numeroase situații, laboratoarele informatice moderne coexistă cu practici didactice tradiționale, ceea ce reduce impactul investițiilor asupra calității educației.

[5] Ministerul Educației. (2023). *Raport privind starea învățământului preuniversitar din România*. Ministerul Educației.

Competențele digitale ale profesorilor și elevilor

Competențele digitale reprezintă unul dintre pilonii fundamentali ai educației contemporane și constituie o condiție esențială pentru valorificarea eficientă a tehnologiilor în procesul educațional. În contextul actual, utilizarea tehnologiei nu se rezumă la cunoașterea unor aplicații sau platforme digitale, ci presupune dezvoltarea unor competențe complexe care includ capacitatea de a căuta, evalua, crea și comunica informații în mediul digital (European Parliament & Council, 2018).

În ceea ce privește cadrele didactice, integrarea tehnologiei în activitatea didactică necesită atât competențe tehnice, cât și competențe pedagogice specifice. Modelul DigCompEdu elaborat de Comisia Europeană evidențiază faptul că profesorii trebuie să fie capabili să utilizeze resurse digitale, să proiecteze activități interactive de învățare și să implementeze metode moderne de evaluare [6]. Astfel, competențele digitale nu reprezintă o abilitate suplimentară, ci o componentă integrată a profesionalismului didactic.

Experiența pandemiei de COVID-19 a demonstrat existența unor diferențe semnificative între cadrele didactice în ceea ce privește nivelul competențelor digitale. În timp ce unii profesori au reușit să adapteze rapid activitățile didactice la mediul online, alții s-au confruntat cu dificultăți în utilizarea

platformelor educaționale și în gestionarea activităților de învățare la distanță (OECD, 2021). Această situație a evidențiat necesitatea dezvoltării unor programe sistematice de formare continuă.

În concluzie, dezvoltarea competențelor digitale ale profesorilor și elevilor reprezintă o condiție esențială pentru succesul educației digitale. Fără investiții în formarea continuă și dezvoltarea competențelor digitale, infrastructura tehnologică riscă să fie utilizată sub potențialul său educațional.

Inegalități sociale și excluziune digitală

În România, inegalitățile sociale influențează în mod direct accesul elevilor la educația digitală. Familiile cu venituri reduse întâmpină dificultăți în achiziționarea dispozitivelor necesare participării la activități educaționale online. În plus, accesul la internet de mare viteză este încă limitat în anumite regiuni rurale, ceea ce afectează participarea elevilor la procesul educațional.

[6] Redecker, C. (2017). *European Framework for the Digital Competence of Educators: DigCompEdu*. Publications Office of the European Union

Rezultatele studiului PISA 2018 au evidențiat existența unor diferențe semnificative între performanțele elevilor proveniți din medii socioeconomice diferite (OECD, 2019). Aceste diferențe tind să se amplifice în contextul educației digitale, deoarece accesul la resurse tehnologice devine o condiție esențială pentru participarea la activitățile școlare.

Excluziunea digitală nu se referă exclusiv la lipsa accesului la dispozitive. Chiar și în situațiile în care tehnologia este disponibilă, diferențele privind competențele digitale și sprijinul familial pot influența semnificativ rezultatele educaționale. Elevii care beneficiază de suport din partea familiei și de experiențe digitale variate au șanse mai mari de succes în mediul educațional online.

Din perspectivă critică, digitalizarea poate contribui atât la reducerea, cât și la accentuarea inegalităților educaționale. Pe de o parte, tehnologia facilitează accesul la resurse educaționale diversificate și permite personalizarea învățării. Pe de altă parte, în absența unor politici compensatorii eficiente, există riscul ca elevii vulnerabili să fie excluși de la beneficiile transformării digitale.

Pentru diminuarea excluziunii digitale sunt necesare măsuri integrate care să includă distribuirea de echipamente, dezvoltarea infrastructurii de internet, programe de alfabetizare

digitală și sprijin pentru familiile aflate în situații de vulnerabilitate socială.

Curriculum, pedagogie și securitate digitală

Transformarea digitală a educației presupune nu doar utilizarea tehnologiei, ci și adaptarea curriculumului și a strategiilor pedagogice. În numeroase situații, tehnologia este utilizată pentru a reproduce metodele tradiționale de predare, fără valorificarea avantajelor oferite de mediul digital. Această abordare limitează impactul educațional al tehnologiei și reduce potențialul inovator al procesului de învățare.

Curriculumul școlar trebuie să includă în mod explicit dezvoltarea competențelor digitale. În prezent, accentul este plasat în principal asupra disciplinei Informatică și TIC, însă competențele digitale ar trebui integrate transversal în toate domeniile de studiu. De exemplu, utilizarea resurselor digitale în cadrul disciplinelor umaniste poate contribui la dezvoltarea gândirii critice și a competențelor de cercetare.

O altă dimensiune importantă a educației digitale este securitatea cibernetică. Utilizarea intensivă a internetului expune elevii la riscuri precum cyberbullying-ul, dezinformarea, furtul de identitate și accesul la conținut

neadecvat. Din acest motiv, școala trebuie să promoveze dezvoltarea competențelor de cetățenie digitală [7].

UNESCO (2021) subliniază că educația digitală trebuie să contribuie la formarea unor cetățeni capabili să participe activ și responsabil în spațiul digital. În acest sens, securitatea cibernetică și educația media trebuie considerate componente obligatorii ale curriculumului școlar.

Direcții de dezvoltare și recomandări

Transformarea digitală a educației nu poate fi redusă la dotarea școlilor cu echipamente tehnologice, ci trebuie să includă măsuri privind infrastructura, curriculumul, formarea profesorilor, incluziunea socială și evaluarea rezultatelor.

Formarea continuă a cadrelor didactice

Profesorii reprezintă principalul factor care influențează succesul implementării educației digitale. Din acest motiv, programele de formare trebuie să depășească nivelul instruirii tehnice și să urmărească dezvoltarea competențelor pedagogice digitale.

Conform modelului DigCompEdu (Redecker, 2017), profesorii trebuie să fie capabili să proiecteze experiențe de

învățare interactive, să utilizeze evaluarea digitală și să adapteze activitățile la nevoile individuale ale elevilor.

Se recomandă introducerea unor programe obligatorii de perfecționare digitală pentru cadrele didactice și integrarea competențelor digitale în formarea inițială a profesorilor. În plus, schimbul de bune practici între școli și dezvoltarea comunităților profesionale de învățare pot contribui la consolidarea competențelor digitale.

Dezvoltarea competențelor de cetățenie digitală

În contextul extinderii utilizării tehnologiei, dezvoltarea competențelor de cetățenie digitală devine esențială. Elevii trebuie să învețe să utilizeze internetul într-un mod sigur, responsabil și etic.

Educația privind securitatea cibernetică, protecția datelor personale și combaterea [7] dezinformării trebuie să fie integrată sistematic în activitățile școlare. UNESCO (2021) consideră că formarea cetățeniei digitale reprezintă una dintre principalele responsabilități ale sistemelor educaționale contemporane.

[7] Cetățenia digitală reprezintă capacitatea de a utiliza tehnologia în mod responsabil, etic și sigur, respectând drepturile și obligațiile specifice mediului online.

Concluzii

Educația digitală reprezintă una dintre cele mai importante direcții de transformare a sistemelor educaționale contemporane. Evoluția tehnologiilor informației și comunicațiilor a generat oportunități semnificative pentru îmbunătățirea procesului de predare, învățare și evaluare, contribuind la dezvoltarea unor noi modele pedagogice și la extinderea accesului la resurse educaționale. În acest context, digitalizarea educației nu mai poate fi considerată o opțiune facultativă, ci o necesitate impusă de dinamica societății cunoașterii și de cerințele pieței muncii.

Consider că viitorul educației digitale în România depinde de adoptarea unei perspective integrate, care să combine investițiile tehnologice cu dezvoltarea competențelor umane și cu reformarea practicilor pedagogice. În acest sens, este necesară continuarea investițiilor în infrastructură, dezvoltarea programelor de formare continuă pentru profesori, modernizarea curriculumului și promovarea incluziunii digitale.

În concluzie, educația digitală are potențialul de a deveni un factor important al modernizării școlii românești și al creșterii calității procesului educațional.

Digitalizarea poate contribui la formarea unor cetățeni capabili să participe activ și responsabil la societatea digitală a viitorului.

Bibliografie

European Commission. (2022). *Digital Economy and Society Index (DESI) 2022*. European Commission.

European Commission. (2023). *Digital Education Action Plan (2021–2027)*. European Commission.

European Parliament & Council. (2018). *Recommendation on Key Competences for Lifelong Learning*. Official Journal of the European Union.

Ministerul Educației. (2023). *Raport privind starea învățământului preuniversitar din România*. Ministerul Educației.

OECD. (2019). *PISA 2018 Results (Volume I): What Students Know and Can Do*. OECD Publishing.

OECD. (2021). *The State of School Education: One Year into the COVID Pandemic*. OECD Publishing.

Redecker, C. (2017). *European Framework for the Digital Competence of Educators: DigCompEdu*. Publications Office of the European Union.

UNESCO. (2021). *Reimagining Our Futures Together: A New Social Contract for Education*. UNESCO Publishing.

World Bank. (2020). *Remote Learning During COVID-19: Lessons from Today, Principles for Tomorrow*. World Bank.

European Training Foundation. (2022). *Digital Skills and Online Learning in Europe*. ETF.

ȘCOALA ÎN ERA DIGITALĂ: PROVOCĂRI ȘI OPORTUNITĂȚI PENTRU TOATE GENERAȚIILE

Anamaria Ramona Ștef

Școala Gimnazială nr.1, Roșia

Trăim într-o perioadă în care tehnologia transformă profund educația, iar școala este chemată să răspundă nevoilor unei generații profund conectate la mediul digital. Integrarea tehnologiei în procesul instructiv-educativ nu mai reprezintă doar o opțiune modernă, ci o necesitate care facilitează accesul la informație și schimbă modul în care profesorii predau, iar elevii învață.

Participarea la programul Erasmus+, prin cursul ICT and Digital Tools in Education, a reprezentat o experiență valoroasă de dezvoltare profesională. Acest curs mi-a oferit oportunitatea de a descoperi instrumente digitale inovatoare și metode moderne de organizare a activității didactice, menite să transforme sala de clasă într-un spațiu interactiv și adaptat cerințelor actuale.

Una dintre cele mai importante provocări ale educației contemporane este adaptarea profesorilor la noile tehnologii. În cadrul cursului am descoperit platforma Slido, extrem de utilă pentru sondaje interactive și feedback instant, oferind elevilor

un rol activ în desfășurarea lecției. De asemenea, ClassDojo facilitează managementul clasei și comunicarea eficientă dintre profesor, elev și familie.

Book Creator s-a dovedit a fi un instrument excelent pentru stimularea creativității, permițând elevilor să creeze cărți digitale, proiecte și prezentări personalizate. În același timp, OBS Studio permite realizarea materialelor video educaționale, tutorialelor și lecțiilor înregistrate, sprijinind atât activitatea la clasă, cât și învățarea asincronă.

Platforma Genially aduce un plus de dinamism prin realizarea de prezentări interactive, jocuri educaționale și infografice captivante. Complementar, Adobe Express oferă posibilitatea realizării unor materiale grafice atractive, contribuind la dezvoltarea creativității și a competențelor digitale ale elevilor.

https://read.bookcreator.com/p1DSqEzHYJW9MxDfM0GYUCBZIam1/_qg4oHKERoutbxml1B889g/dS9nx4ttQqmD4y_1a23SjQ

Conceptul Flipped Classroom, aprofundat prin Plan Flipped Class, propune inversarea modelului clasic de predare: elevii studiază individual conținutul teoretic, iar timpul de la clasă este valorificat pentru activități practice și colaborative.

Această metodă stimulează autonomia și responsabilitatea față de propriul proces de învățare.

SlidesMania oferă șabloane moderne pentru materiale didactice atractive, iar Gimkit transformă evaluarea într-o experiență bazată pe joc, crescând motivația elevilor. Toate aceste instrumente demonstrează că tehnologia poate deveni un aliat valoros al profesorului contemporan.

Digitalizarea aduce însă și provocări: acces inegal la tehnologie, diferențe de competențe digitale și necesitatea menținerii echilibrului dintre tehnologie și relația umană.

Consider că experiența Erasmus+ a consolidat convingerea că școala viitorului trebuie să fie flexibilă, inovatoare și conectată la realitatea elevilor. Formarea continuă a cadrelor didactice rămâne esențială pentru construirea unei educații moderne, relevante și adaptate secolului XXI.

EDUCAȚIA VIITORULUI ÎNCEPE ASTĂZI

Prof. Tăutu Daniela

Școala Gimnazială Nr.1 Roșia

Educația reprezintă unul dintre cele mai importante domenii ale societății, iar evoluția tehnologiei a schimbat profund modul în care se desfășoară procesul de predare și învățare. În prezent, trăim într-o lume în care informația circulă cu o viteză impresionantă, iar dispozitivele digitale fac parte din viața de zi cu zi a majorității oamenilor. Computerele, telefoanele inteligente, tabletele, platformele educaționale și aplicațiile bazate pe inteligență artificială au devenit instrumente utilizate frecvent atât de profesori, cât și de elevi. În acest context, școala trebuie să țină pasul cu transformările tehnologice și să pregătească elevii pentru provocările unei societăți aflate într-o continuă schimbare. Digitalizarea educației oferă numeroase oportunități, dar aduce și dificultăți care nu pot fi ignorate.

Una dintre cele mai importante oportunități este accesul rapid și aproape nelimitat la informație. Dacă în trecut elevii se bazau în principal pe manualele școlare și pe biblioteca instituției, astăzi pot consulta milioane de resurse online în doar câteva secunde.. Astfel, procesul de învățare nu mai este limitat

la sala de clasă, ci poate continua acasă sau oriunde există o conexiune la internet. Platformele moderne oferă exerciții diferențiate, teste interactive și posibilitatea urmăririi progresului individual. În același timp, elevii își pot organiza mai bine timpul și pot reveni asupra lecțiilor ori de câte ori este nevoie, ceea ce favorizează învățarea în ritm propriu și dezvoltarea autonomiei.

Digitalizarea contribuie și la dezvoltarea competențelor necesare pe piața muncii. În prezent, aproape orice profesie presupune utilizarea tehnologiei, iar competențele digitale sunt considerate esențiale. Prin utilizarea aplicațiilor educaționale, redactarea documentelor, realizarea prezentărilor sau colaborarea pe platforme online, elevii dobândesc abilități care îi vor ajuta în viitoarea carieră profesională.

Un alt beneficiu important îl reprezintă diversificarea metodelor de predare. Lecțiile pot deveni mai atractive prin utilizarea imaginilor, animațiilor, videoclipurilor, simulărilor virtuale și aplicațiilor interactive. Materiile considerate dificile, precum fizica, chimia, biologia sau matematica, pot fi explicate prin experimente virtuale și reprezentări grafice care facilitează înțelegerea fenomenelor. Astfel, elevii sunt implicați mai activ în procesul de învățare, iar motivația lor poate crește semnificativ.

Cu toate acestea, școala în era digitală se confruntă și cu provocări importante. Una dintre cele mai evidente este inegalitatea accesului la tehnologie. Nu toți elevii dispun de un calculator performant, de o tabletă sau de o conexiune stabilă la internet. În mediile defavorizate, lipsa echipamentelor poate limita participarea la activitățile educaționale și poate accentua diferențele dintre elevi. Din acest motiv, este necesară implicarea autorităților pentru a asigura acces egal la resurse digitale și pentru a reduce decalajele educaționale.

O altă problemă este reprezentată de utilizarea excesivă a dispozitivelor electronice. Timpul îndelungat petrecut în fața ecranelor poate determina oboseală oculară, tulburări de somn, sedentarism și dificultăți de concentrare. De asemenea, comunicarea exclusiv online poate reduce interacțiunile sociale directe și dezvoltarea unor competențe emoționale importante, precum empatia, cooperarea și exprimarea eficientă a sentimentelor. Din acest motiv, tehnologia trebuie utilizată echilibrat, fără a înlocui complet activitățile desfășurate în clasă.

În ultimii ani, dezvoltarea inteligenței artificiale a deschis noi perspective pentru educație. Aplicațiile bazate pe inteligență artificială pot explica lecții, genera exerciții personalizate, traduce texte sau oferi feedback aproape

instantaneu. Aceste instrumente pot reprezenta un sprijin valoros pentru elevi și profesori, însă utilizarea lor presupune și responsabilitate. Dacă sunt folosite doar pentru a obține rapid răspunsuri, fără înțelegerea conținutului, ele pot reduce implicarea elevilor în procesul de învățare. De aceea, inteligența artificială trebuie privită ca un instrument de sprijin, nu ca un substitut al gândirii critice și al efortului personal. Rolul profesorului rămâne esențial chiar și într-o școală digitalizată. Nicio platformă sau aplicație nu poate înlocui capacitatea unui profesor de a inspira, de a motiva și de a adapta explicațiile în funcție de nevoile elevilor. Tehnologia trebuie să completeze activitatea didactică și să faciliteze procesul educațional, fără a diminua importanța relației dintre profesor și elev.

În concluzie, școala în era digitală reprezintă atât o provocare, cât și o oportunitate pentru întreaga societate. Educația viitorului nu înseamnă înlocuirea profesorului sau a școlii clasice, ci integrarea inteligentă a tehnologiei pentru a forma oameni competenți, creativi, responsabili și pregătiți să facă față provocărilor secolului XXI.

Bibliografie:

1. Comisia Europeană. *Planul de acțiune pentru educația digitală* (2021–2027).
2. Ministerul Educației. *Strategia privind digitalizarea educației din România (SMART.Edu)*.

LECȚII PENTRU GENERAȚIA DIGITALĂ
REPERE ȘI EXEMPLE DE BUNĂ PRACTICĂ DIN
ÎNVĂȚĂMÂNTUL PRIMAR

Prof. Ujoc Maria

Școala Gimnazială Nr. 1 Roșia

Integrarea tehnologiei în educație nu înseamnă utilizarea unor aplicații digitale în sine, ci armonizarea cunoștințelor pedagogice, a conținuturilor curriculare și a resurselor tehnologice într-un demers didactic coerent. (Mishra & Koehler)

Până nu demult, școala transmitea cunoaștere într-o lume în care informația era greu accesibilă. Profesorul era principalul mediator al cunoașterii, iar tabla, creta, manualul și caietul constituiau principalele instrumente ale procesului de predare-învățare. Învățarea era, în mare măsură, individuală, bazată pe memorare și pe un acces limitat la resurse educaționale.

Astăzi, realitatea școlii s-a schimbat profund. Informația este disponibilă aproape instantaneu, platformele educaționale și aplicațiile digitale sunt din ce în ce mai accesibile, iar inteligența artificială deschide perspective noi pentru proiectarea și desfășurarea activităților didactice. În acest

context, întrebarea nu mai este dacă tehnologia își are locul în școală, ci cum o putem integra astfel încât să contribuie la dezvoltarea competențelor elevilor și la creșterea calității actului educațional.

Elevii de astăzi sunt considerați nativi digitali. Cu toate acestea, familiaritatea cu dispozitivele digitale nu echivalează cu dezvoltarea competențelor digitale. A utiliza un telefon mobil sau o tabletă este diferit de a selecta informații relevante, de a crea conținut digital, de a colabora online sau de a manifesta un comportament responsabil în mediul virtual. Rolul școlii este tocmai acela de a transforma utilizarea intuitivă a tehnologiei într-o competență autentică, construită prin experiențe de învățare semnificative.

Experiența de la clasă mi-a confirmat că succesul unei lecții nu depinde de numărul aplicațiilor utilizate, ci de coerența scenariului didactic. Instrumentele digitale au fost alese întotdeauna în funcție de obiectivele urmărite și de particularitățile colectivului de elevi. Uneori au avut rolul de a capta atenția, alteori au sprijinit înțelegerea noilor conținuturi, au stimulat colaborarea, creativitatea sau au oferit feedback imediat. În toate situațiile, tehnologia a completat metodele tradiționale, fără a le diminua valoarea.

Exemplele prezentate în continuare provin din activitatea desfășurată la clasele din învățământul primar și ilustrează modalități prin care instrumentele digitale pot fi integrate firesc în diferite etape ale lecției, fără a înlocui strategiile didactice tradiționale.

Încă din etapa de captare a atenției, tehnologia poate contribui la crearea unui climat favorabil învățării. La clasele pregătitoare și I, am utilizat imagini generate cu ajutorul inteligenței artificiale, transformate ulterior în puzzle-uri interactive prin intermediul platformei *im-a-puzzle.com*. Rezolvarea acestora a reprezentat mai mult decât un simplu joc: a stimulat curiozitatea elevilor, a creat atmosfera necesară lecției și a oferit un context natural pentru formularea predicțiilor și reactualizarea cunoștințelor anterioare.

În etapa de dobândire a noilor cunoștințe, metodele clasice pot fi îmbogățite prin resurse digitale interactive. De exemplu, într-o lecție de Limba și literatura română la clasa a III-a, dedicată textului literar, având ca suport „*Mica sămânță*”, am utilizat editorul de conținut educațional interactiv LIVRESQ, în care am integrat materiale video, exerciții interactive, jocuri și activități de extindere în aria artelor vizuale și abilităților practice. Această abordare a facilitat identificarea informațiilor

din text, stabilirea relațiilor de tip cauză–efect și implicarea activă a elevilor pe tot parcursul lecției.

Consolidarea cunoștințelor oferă numeroase oportunități pentru dezvoltarea creativității și a colaborării. Într-o lecție interdisciplinară de Comunicare în limba română și Matematică și explorarea mediului, desfășurată la clasa I, elevii au rezolvat sarcinile de lucru prin metode tradiționale, iar rezultatele au fost integrate ulterior într-un poster realizat în Canva, intitulat „*Misiunea salvării Grădinii de cristal*”. Fiecare elev și-a adăugat numele în „*Galeria exploratorilor activi*”, transformând produsul final într-o experiență colectivă care a valorizat contribuția fiecăruia.

Tehnologia poate deveni, de asemenea, un mijloc prin care elevii își exprimă creativitatea. Pornind de la povestea „*Țestoasa și fluturele*”, elevii clasei a III-a au creat propria carte digitală cu ajutorul aplicației StoryJumper. Ei au redactat textul în cadrul orelor de Limba și literatura română, au realizat ilustrațiile în activitățile de Arte vizuale și abilități practice și au explorat, printr-o abordare STEAM, caracteristicile mediului de viață al personajelor. În acest mod, produsul final a reflectat integrarea competențelor din mai multe discipline într-o experiență de învățare autentică.

Exprimarea orală poate fi, la rândul ei, stimulată prin instrumente digitale. În cadrul unei lecții dedicate descrierii, elevii clasei a IV-a au realizat desene ale personajelor, iar folosind aplicația ChatterPix, imaginile au fost transformate în personaje „vorbitoare”, iar elevii și-au prezentat creațiile utilizând elementele specifice textului descriptiv. Ulterior, produsele au fost valorificate într-un spațiu colaborativ, Padlet, unde colegii au oferit feedback.

Etapă de consolidare și evaluare poate beneficia, la rândul ei, de avantajele tehnologiei. La clasa pregătitoare, în lecția „*Cufărul magic*”, realizată în Genially, elevii au rezolvat exerciții și probleme matematice integrate într-un parcurs interactiv, fiecare provocare conducând la următoarea. În alte contexte, evaluarea s-a realizat prin teste create în Google Forms, instrument care oferă feedback imediat și permite atât profesorului, cât și elevului, să urmărească progresul în învățare.

Produsele realizate de elevi capătă o valoare deosebită atunci când sunt împărtășite și altor colegi. Platformele colaborative facilitează prezentarea proiectelor, schimbul de idei și oferirea de feedback, constituind o alternativă modernă la tradiționalul „tur al galeriei”. În cadrul proiectelor eTwinning, elevii au sintetizat activitățile desfășurate prin

realizarea unor infografice în PosterMyWall, pe care le-au prezentat partenerilor din alte școli. Astfel, rezultatele învățării au depășit spațiul clasei, devenind resurse educaționale și exemple de bună practică.

Parteneriatul dintre școală și familie este, la rândul său, susținut de instrumentele digitale. Utilizarea platformei Slido a permis realizarea unor sondaje și chestionare adresate părinților, facilitând exprimarea opiniilor și implicarea acestora în activitățile școlare. Feedbackul obținut a contribuit la adaptarea unor demersuri educaționale la nevoile reale ale comunității școlare.

Toate aceste activități contribuie la dezvoltarea competenței digitale prevăzute în Profilul absolventului, care evidențiază utilizarea responsabilă a dispozitivelor și aplicațiilor digitale în rezolvarea unor sarcini de învățare, încă din ciclul primar.

Experiența didactică demonstrează că tehnologia nu produce, prin ea însăși, învățare de calitate. Profesorul rămâne cel care proiectează experiențele de învățare, selectează instrumentele potrivite și decide modul în care acestea sunt integrate în activitatea didactică. Inteligența artificială și celelalte resurse digitale nu înlocuiesc profesorul, ci îi extind

posibilitățile de a crea contexte de învățare relevante și motivante.

Între tradiție și inovație, între generații și tehnologie, misiunea școlii rămâne aceeași: formarea unor oameni capabili să învețe pe tot parcursul vieții, să gândească critic, să colaboreze și să se adapteze unei lumi aflate într-o continuă schimbare. Tehnologia este un instrument valoros, însă cea mai importantă resursă a educației rămâne profesorul care știe să transforme fiecare lecție într-o experiență autentică de învățare.

Bibliografie

- **Comisia Europeană** (2022). *DigComp 2.2: The Digital Competence Framework for Citizens*. Luxembourg: Publications Office of the European Union.

- **Ministerul Educației** (2023). *Profilul de formare al absolventului*. București.

- **Ministerul Educației Naționale** (2013, 2014). *Programe școlare*

PUNȚI DIGITALE: CUM REINVENTEAZĂ TEHNOLOGIA ȘCOALA PENTRU TOATE GENERAȚIILE

Ușvat Irina

Școala Gimnazială nr.1 Roșia

Trăim într-o perioadă în care tehnologia a pătruns în aproape toate colțurile vieții cotidiene, iar educația nu face excepție. Tableta a ajuns lângă caiet, platforma online lângă tablă, iar comunicarea profesor-elev-părinte se desfășoară tot mai des prin intermediul unor aplicații digitale. Această transformare, accelerată de pandemia din 2020, a schimbat fundamental modul în care înțelegem școala: nu mai este doar o clădire cu săli de clasă, ci un spațiu extins, hibrid, care combină întâlnirea directă cu resursele virtuale. Spre deosebire de alte schimbări tehnologice, digitalizarea școlii nu afectează o singură categorie de vârstă.

Elevii, obișnuiți din fragedă pruncie cu ecranele, se adaptează rapid la instrumentele digitale, dar au nevoie de îndrumare pentru a le folosi responsabil. Profesorii trebuie să învețe constant noi platforme și metode de predare. Părinții devin, la rândul lor, supraveghetori ai activității online a copiilor, uneori fără pregătirea necesară.

Iar generația vârstnică - bunicii care ajută uneori la supravegherea temelor sau care participă la cursuri de educație a adulților - se confruntă cu o curbă de învățare abruptă. Astfel, școala digitală nu este doar o problemă pedagogică, ci una socială, care pune față în față generații cu experiențe tehnologice complet diferite.

Nu toți elevii au acces la un calculator performant sau la o conexiune stabilă la internet. Diferențele dintre mediul urban și cel rural, sau dintre familiile cu venituri diferite, se traduc într-un decalaj educațional real, cunoscut sub numele de „decalaj digital”. Această inegalitate riscă să adâncească diferențele deja existente în sistemul de învățământ.

Timpul petrecut în fața ecranelor, fie pentru teme, fie pentru relaxare, poate afecta concentrarea, somnul și sănătatea vizuală a elevilor. Profesorii semnalează frecvent o scădere a capacității de concentrare pe termen lung în rândul elevilor expuși excesiv la mediul digital.

Utilizarea platformelor digitale expune elevii unor riscuri precum hărțuirea cibernetică (cyberbullying), accesul la conținut nepotrivit sau colectarea neautorizată a datelor personale. Educația digitală trebuie să includă, prin urmare, și o componentă solidă de siguranță online.

Mulți profesori s-au confruntat cu dificultatea de a integra rapid instrumente digitale în activitatea de predare, mai ales cei care nu au beneficiat de o pregătire tehnologică solidă în cariera lor. Lipsa unor cursuri de formare continuă adaptate nevoilor reale rămâne o barieră importantă. Accesul facil la informație poate duce la o învățare superficială, bazată pe copiere și căutare rapidă, în detrimentul gândirii critice și al aprofundării cunoștințelor.

Platformele online, bibliotecile digitale oferă acces la resurse de calitate, adesea gratuite, indiferent de locul în care se află elevul. Un copil dintr-o localitate izolată poate urma acum cursuri predate de specialiști din alte țări. Instrumentele digitale permit adaptarea ritmului de învățare la nevoile fiecărui elev. Aplicațiile educaționale inteligente pot identifica lacunele individuale și pot propune exerciții personalizate, sprijinind atât elevii cu dificultăți, cât și pe cei cu potențial ridicat.

Tehnologia permite colaborarea între elevi din școli sau chiar țări diferite, prin proiecte comune, videoconferințe sau platforme colaborative. De asemenea, comunicarea dintre școală și familie devine mai rapidă și mai transparentă.

Folosirea responsabilă a tehnologiei în școală pregătește elevii pentru o piață a muncii tot mai digitalizată, în care competențele precum programarea, analiza de date sau

utilizarea instrumentelor de inteligență artificială devin din ce în ce mai căutate.

Platformele digitale nu beneficiază doar elevii. Programele de alfabetizare digitală pentru adulți și vârstnici, organizate adesea chiar de școli sau biblioteci, contribuie la reducerea izolării sociale și la integrarea activă a generațiilor mai în vârstă în societatea digitală.

Cheia unei digitalizări reușite a educației nu constă în adoptarea necondiționată a tehnologiei, ci într-un echilibru chibzuit între metodele tradiționale și cele moderne. Este esențial ca digitalizarea să fie însoțită de: programe de formare continuă pentru profesori, investiții în infrastructură, pentru reducerea decalajului digital, educație pentru siguranță online, adresată deopotrivă elevilor și părinților.

Școala în era digitală se află la o răscruce: pe de o parte, se confruntă cu provocări reale (inegalitate de acces, riscuri pentru sănătate și siguranță, nevoia de formare continuă), pe de altă parte, deschide oportunități fără precedent de acces la cunoaștere, personalizare a învățării și conectare între generații.

Succesul acestei transformări nu depinde doar de tehnologie în sine, ci de modul în care elevii, profesorii, părinții și întreaga comunitate reușesc să construiască punți

digitale solide, care să unească, nu să separe, generațiile implicate în actul educației.

TEHNOLOGIA DIGITALĂ ÎN EDUCAȚIA PREȘCOLARĂ – ÎNTRE INOVAȚIE ȘI ECHILIBRU

*Prof. ed. timpurie: Vaida Florentina -Mariana
G.P.P.Nr.1,structura G.P.P.,„Floare de Colț”,Beiuș*

Educația timpurie reprezintă etapa fundamentală în formarea personalității copilului, deoarece în această perioadă se pun bazele dezvoltării cognitive, emoționale, sociale și motrice. Transformările rapide ale societății moderne au determinat apariția unor noi modalități de învățare, iar tehnologia digitală a devenit una dintre resursele importante ale procesului educațional.

În prezent, copiii cresc într-un mediu în care dispozitivele digitale fac parte din viața de zi cu zi. Telefonul inteligent, calculatorul, tableta sau alte instrumente tehnologice sunt prezente în familie și în comunitate, iar grădinița are rolul de a valorifica aceste experiențe într-un mod educativ și echilibrat.

Integrarea tehnologiei digitale în grădiniță nu presupune renunțarea la metodele tradiționale de învățare, ci dezvoltarea unor combinații eficiente între activitățile practice, joc și resursele digitale. Scopul principal este sprijinirea copilului în procesul de descoperire și formare a unor competențe necesare societății actuale.

Copilul preșcolar învață prin explorare, imitare, joc și experiențe directe. La această vârstă, curiozitatea este una dintre principalele forme de motivare, iar tehnologia poate deveni un mijloc prin care copilul descoperă informații noi. Spre deosebire de adulți, copiii mici nu utilizează tehnologia doar pentru informare, ci mai ales pentru explorare și interacțiune. De aceea, materialele digitale destinate grădiniței trebuie să fie simple, atractive, sigure și adaptate nivelului de dezvoltare al copilului.

Educatorea are un rol esențial în selectarea și utilizarea corectă a tehnologiei. Trebuie să urmărească permanent ca utilizarea tehnologiei să fie asociată cu activități care stimulează comunicarea, creativitatea și cooperarea. Ea trebuie să aleagă resurse potrivite vârstei copiilor și să urmărească permanent obiectivele educaționale. Competențele digitale ale educatoarei contribuie la transformarea tehnologiei într-un instrument educațional valoros

Tehnologia digitală poate transforma activitatea de învățare într-o experiență mai atractivă și mai apropiată de interesele copiilor. Imaginile, animațiile, sunetele și jocurile interactive contribuie la menținerea atenției și la înțelegerea mai ușoară a unor noțiuni. De exemplu, o lecție despre animale poate fi îmbogățită prin prezentarea unor imagini, sunete

specifice sau videoclipuri educative. Astfel, copilul nu doar ascultă informația, ci are posibilitatea de a observa și de a face conexiuni.

În domeniul limbajului și comunicării, tehnologia poate sprijini dezvoltarea vocabularului prin povești interactive, exerciții audio și activități de asociere. În domeniul matematicii, jocurile digitale pot ajuta la recunoașterea numerelor și la dezvoltarea gândirii logice.

Activitățile digitale pot stimula memoria, atenția, imaginația și capacitatea de rezolvare a problemelor. Copiii sunt încurajați să observe, să analizeze și să găsească soluții prin intermediul unor sarcini interactive. Chiar și la vârsta preșcolară, copilul poate învăța reguli de bază privind utilizarea responsabilă a tehnologiei. Aceste deprinderi reprezintă începutul formării unei atitudini corecte față de mediul digital.

Integrarea eficientă a tehnologiei în grădiniță presupune mai mult decât introducerea unor dispozitive digitale în sala de grupă. Este necesară o planificare atentă a activităților și alegerea unor resurse potrivite. Tehnologia digitală reprezintă o oportunitate importantă pentru modernizarea educației timpurii. Folosită echilibrat și responsabil, aceasta poate sprijini dezvoltarea copilului, poate crește motivația pentru învățare și poate contribui la formarea unor competențe necesare societății

actuale. Totuși, tehnologia nu trebuie să înlocuiască jocul, comunicarea directă, activitățile practice și relațiile sociale. Copilul are nevoie de experiențe variate, iar mediul educațional trebuie să ofere un echilibru între metodele tradiționale și cele moderne.

Succesul integrării tehnologiei digitale în grădiniță depinde de pregătirea educatoarei, de alegerea resurselor potrivite și de modul în care acestea sunt transformate în experiențe autentice de învățare.

Bibliografie

- Cucoș, Constantin – *Pedagogie*, Editura Polirom, Iași.
- Cerghit, Ioan – *Metode de învățământ*, Editura Polirom, Iași.
- Oprea, Crenguța-Lăcrămioara – *Strategii didactice interactive*, Editura Didactică și Pedagogică, București.
- Pânișoară, Ion-Ovidiu – *Psihologia educației*, Editura Polirom, Iași.

Cuprins

1. ȘCOALA VIITORULUI: INOVAȚIE,TEHNOLOGIE ȘI DIALOG ÎNTRE GENERAȚII, Andrei Doina	3
2. TENDINȚE METODOLOGICE MODERNE ÎN LECȚIA DE EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORTIVĂ FOLOSIND TEHNOLOGIILE INFORMAȚIONALE, Anton Anilena	9
3. CHIMIA ÎN VIAȚA DE IERI ȘI DE AZI – PUNȚI ÎNTRE GENERAȚII, Antonie Marilena-Georgiana	14
4. DE LA LABORATORUL CLASIC LA EXPERIMENTUL DIGITAL, Antonie Marilena-Georgiana	21
5. ȘCOALA ÎN ERA DIGITALĂ: PUNTE ÎNTRE GENERAȚII ÎNCĂ DIN GRĂDINIȚĂ, Andrei Maria Aura	30
6. ȘCOALA ÎN ERA DIGITALĂ-PERSPECTIVE ASUPRA EDUCAȚIEI TIMPURII ȘI A ÎNVĂȚĂRII PE TOT PARCURSUL VIEȚII, Brădău Liana Mihaela	34
7. ȘCOALA ÎN ERA DIGITALĂ: PROVOCĂRI ȘI OPORTUNITĂȚI PENTRU TOATE GENERAȚIILE, Buta Maria Iuliana	39

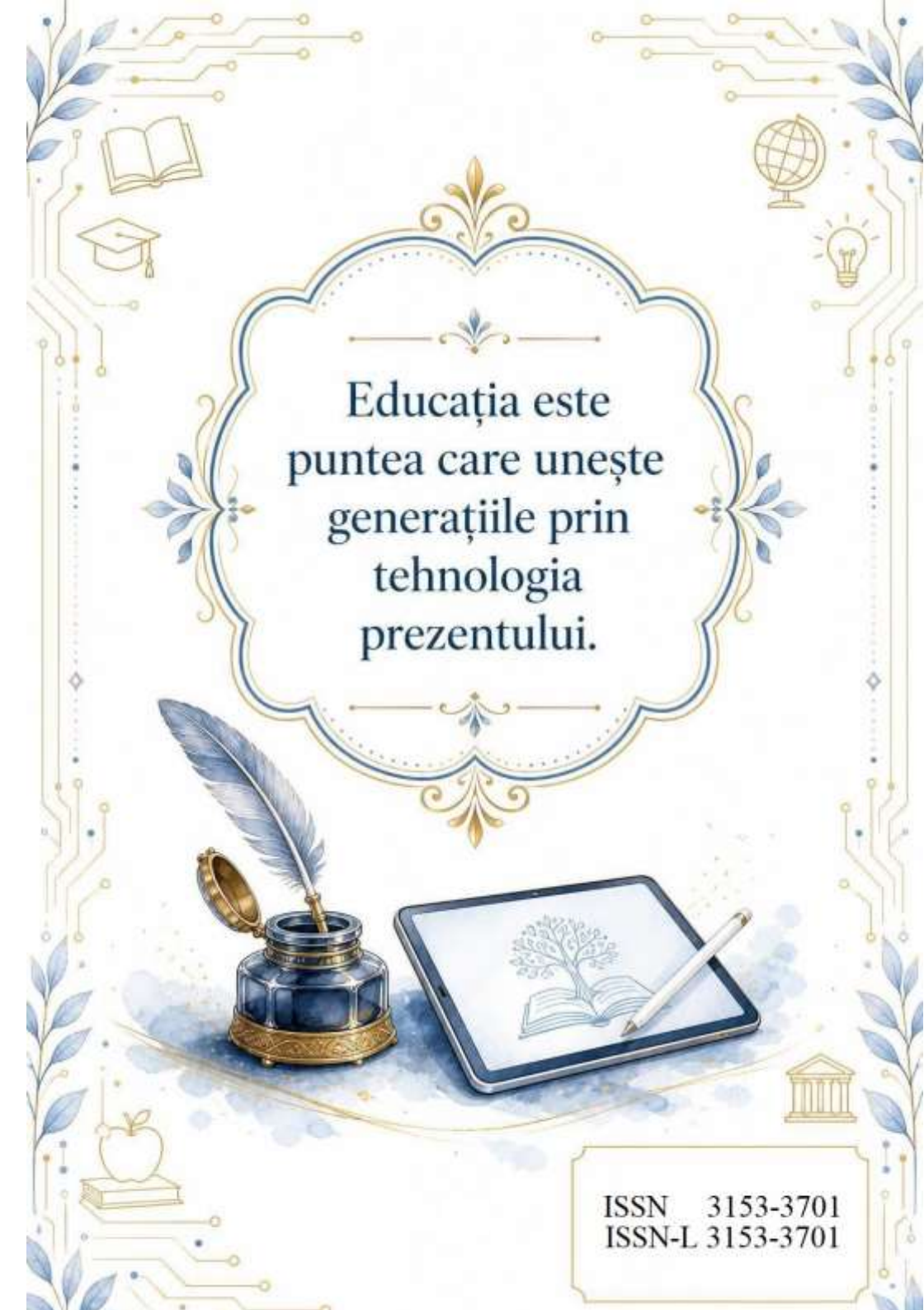
8. INTEGRAREA TEHNOLOGIILOR DIGITALE ȘI AI ÎN EDUCAȚIA TIMPURIE: STUDIU DE CAZ LA GRUPA MARE, Buzlea Livia	46
9. EXPERIENȚA ERASMUS+ – DIGITAL ȘI FUNCȚIONAL ÎN RURAL ÎN EDUCAȚIA „CONECTATĂ” ȘI AUTENTICĂ, Căbău Mariana, Stretea Oana-Maria	52
10. EDUCAȚIA ÎN SOCIETATEA DIGITALĂ: PROVOCĂRI ȘI DIRECȚII DE DEZVOLTARE, Cighir Claudia-Florina	56
11. ȘCOALA ÎN ERA DIGITALĂ: ÎNTRE PROVOCĂRILE PREZENTULUI ȘI OPORTUNITĂȚILE VIITORULUI, Cighir Cosmin-Florin	61
12. ACTIVITĂȚILE EXTRACURRICULARE LA ISTORIE – IERI, AZI ȘI MÂINE, Ciurea Viorica,	66
13. LIMBA ENGLEZA PREDATA PRIN INTERMEDIUL METODELOR STEM, Diaconu Adela	69
14. ROLUL ETWINNING ÎN DEZVOLTAREA EDUCAȚIEI ÎN ERA DIGITALĂ, Gherlea Diana-Eliza	75
15. DIGITALIZAREA ÎN EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT, Gorciac Luiza Aurelia	80
16. ȘCOALA ÎN ERA DIGITALĂ: CUM ÎMPĂCĂM TEHNOLOGIA CU EDUCAȚIA CLASICĂ, Hahău Ioana Florina	84

17. ȘCOALA ÎN ERA DIGITALĂ: PROVOCĂRI ȘI OPORTUNITĂȚI PENTRU TOATE GENERAȚIILE, Horaniț Alina	86
18. ȘCOALA ÎN ERA DIGITALĂ: INOVARE, INCLUZIUNE ȘI COMPETENȚE PENTRU VIITOR, Ilieș Mihaela-Irina	89
19. ȘCOALA DE MÂINE VA FI DIGITALĂ SAU NU VA FI, Ispas Dan-Mugurel	94
20. DIGITALIZAREA MATEMATICII LA NIVEL GIMNAZIAL, Ivan-Leț Ana	100
21. RESURSE DIGITALE ÎN GRĂDINIȚĂ, Juhasz Anamaria-Elena	106
22. PROFESORUL – ÎNTRE ROL ȘI FIINȚĂ ÎN ERA DIGITALĂ. CE SE PIERDE CÂND EDUCAȚIA DEVINE DOAR FUNCȚIE?, Jula Sorina	111
23. ÎNVĂȚĂMÂNTUL SPECIAL ÎN ERA DIGITALĂ: PROVOCĂRI ȘI OPORTUNITĂȚI ÎN DEZVOLTAREA COMPETENȚELOR ELEVILOR CU CERINȚE EDUCAȚIONALE SPECIALE, Laslou Elena-Georgeta	116
24. ȘCOALA – PUNTE DE LEGĂTURĂ ÎNTRE GENERAȚII, Lezeu Cosmina Anca	121

25. ȘCOALA ÎN ERA DIGITALĂ: ECHILIBRUL DINTRE TEHNOLOGIE ȘI EDUCAȚIE, Lungu Dana Cosmina	126
26. ÎNVĂȚAREA ÎNTRE TRADIȚIE ȘI MODERNITATE, Matiaș Claudia	131
27. ȘCOALA ÎN ERA DIGITALĂ: PROVOCĂRI ȘI OPORTUNITĂȚI PENTRU TOATE GENERAȚIILE, Mihaies Crina	135
28. ȘCOALA – LIANT ÎNTRE GENERAȚII. ȘCOALA ÎN ERA DIGITALĂ: PROVOCĂRI ȘI OPORTUNITĂȚI PENTRU TOATE GENERAȚIILE, Mocean Mihaela	141
29. DINCOLO DE ALGORITMI - CUM TRANSFORMĂM TEHNOLOGIA ÎN ALIAT, Moruș Liana-Ioana	146
30. ȘCOALA ÎN ERA DIGITALĂ: PROVOCĂRI ȘI OPORTUNITĂȚI ÎN EDUCAREA GENERAȚIEI ALPHA, Negru Larisa Oana	150
31. ROMAN CIOROGARIU – PEDAGOGUL DINTRE LUMI: CUM CONECTĂM TRECUTUL, PREZENTUL ȘI VIITORUL ÎN EDUCAȚIE, Negruțiu Florin	155
32. EDUCAȚIA RELIGIOASĂ ÎN ERA DIGITALĂ – EXPERIENȚE, REFLECȚII ȘI PRACTICI INCLUZIVE, Nichita Diana Simona	160

33. TEHNOLOGIA ȘI EDUCAȚIA TIMPURIE: OPORTUNITĂȚI ȘI PROVOCĂRI PENTRU GENERAȚIILE VIITORULUI, Nicolae Mirela Simona	164
34. PROVOCĂRILE DIGITALIZĂRII ÎN EDUCAȚIA PREȘCOLARĂ, Nicoraș Geanina	169
35. ȘCOALA – LIANT ÎNTRE GENERAȚII, Nistor Maria Dana	171
36. ȘCOALA ÎN ERA DIGITALĂ EXEMPLE DE BUNE PRACTICI ÎN GRĂDINIȚĂ, Pană Mirela-Iuliana	175
37. MIȘCAREA ȘI SĂNĂTATEA ORGANISMULUI ÎNTR-O LUME DOMINATĂ DE ECRANE, Pintiuța Remus Rusalim	179
38. PODCASTURILE ȘI MUZICA FRANCEZĂ – RESURSE MODERNE PENTRU DEZVOLTAREA COMPETENȚEI DE ÎNȚELEGERE ORALĂ, Pintiuța Siandra Edina	183
39. ȘCOALA – LIANT ÎNTRE GENERAȚII, Pojega Nistor Mălina Dumitrelea	188
40. ȘCOALA ÎN ERA DIGITALĂ- PROVOCĂRI ȘI OPORTUNITĂȚI PENTRU TOATE GENERAȚIILE, Ratzek Adriana Valentina	193

41. ECHILIBRUL FRAGIL DIN EDUCAȚIA TIMPURIE: ÎNTRE INOVAȚIA DIGITALĂ ȘI CAPCANA ALIENĂRII UMANE, Rusin Gianina	197
42. ACTIVITATE OUT DOOR – STÂNA DE VALE, Silaghi Valentina	201
43. EDUCATOAREA DIN ERA DIGITALĂ, Stativă Loredana Ioana	204
44. PROVOCĂRILE EDUCAȚIEI DIGITALE ÎN ȘCOALA ROMÂNEASCĂ, Șereș Raluca	207
45. ȘCOALA ÎN ERA DIGITALĂ: PROVOCĂRI ȘI OPORTUNITĂȚI PENTRU TOATE GENERAȚIILE, Ștef Anamaria Ramona	220
46. EDUCAȚIA VIITORULUI ÎNCEPE ASTĂZI, Tăutu Daniela	223
47. LECȚII PENTRU GENERAȚIA DIGITALĂ. REPERE ȘI EXEMPLE DE BUNĂ PRACTICĂ DIN ÎNVĂȚĂMÂNTUL PRIMAR, Ujoc Maria	228
48. PUNȚI DIGITALE: CUM REINVENTEAZĂ TEHNOLOGIA ȘCOALA PENTRU TOATE GENERAȚIILE, Ușvat Irina	235
TEHNOLOGIA DIGITALĂ ÎN EDUCAȚIA PREȘCOLARĂ – ÎNTRE INOVAȚIE ȘI ECHILIBRU, Vaida Florentina - Mariana	240

The entire page is framed by a decorative border consisting of blue and gold circuit-like lines. Various educational icons are placed along these lines: an open book, a graduation cap, a globe, a lightbulb, a classical building, and an apple on a stack of books.

Educația este
puntea care unește
generațiile prin
tehnologia
prezentului.

ISSN 3153-3701
ISSN-L 3153-3701